မောင်မောင် မမ ချစ်မ၀

နေလုံးနီနီသည် ဟိုးအနောက်ဖက် ရိုးမတောင်စွယ်ကြီးများဆီသို့ တရွေ့ရွေ့သက်ဆင်းနေလေပြီ။
ဒီနေရာဝန်းကျင်သည် ရွာနှင့်အတန်ငယ် အလှမ်းဝေးသည့်မို့ နေဝင်ချိန်ရောက်ရန် အတန်ငယ်လိုသေး
သည့်တိုင် လူအသွားအလာ မရှိတော့။ ...
ရွာကိုပတ်ပြီး စီးဆင်းသွားသည့် ချောင်းလေးက ဒီနေရာတွင် ရိုးမတောထဲမှ ထွက်ပြူလာခြင်းဖြစ်၏။
နေ့လည်ဘက်ဆို ထင်းခုတ်သူတွေ မှိုရှာမျှစ်ချိုးသူတွေ မပြတ်သည့်မို့ တောကောင်တွေဘာတွေတော့
ကျက်စားခြင်းမရှိ။ ...

ချောင်းကမ်းပါးထက်တွင် ကိုလတ် ထိုင်နေသည်။
ရေချိုးရန်ပြင်ဆင်သည့်အနေဖြင့် သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် အ၀တ်ဆိုလို့ အားကစားဘောင်းဘီ အနီလေးတခုသာ
ဝတ်ထား၏။ သူ ရေမချိုးဖြစ်သေးပါ ... အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အောက်ဖက်ချောင်းထဲတွင် နီလာ ရေချိုး
နေသည်ကို ထိုင်ကြည့်နေမိသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။
ကိုလတ် က ဒီရွာဇာတိ။ .. ဒါပေမယ့် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းသွားနေဖြစ်သည်။
ဆယ်တန်းအောင်တော့ အမှတ်ကောင်းသဖြင့် ဆေးကျောင်းတက်ခွင့်ရခဲ့၏။ ဆရာဝန်လောင်းလေး
ဆိုပါစို့။
ဆယ်တန်းမအောင်ခင်ကတည်းက နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တိုင်း သူ ရွာပြန်နေကျ။ ..
ဆေးကျောင်းရောက်ပြီးတော့လည်း မကြာခနဆိုသလို ပိတ်ရက်တိုင်း ရွာပြန်ဖြစ်သည်။ ဒီတော့ ရွာက
ငယ်သူငယ်ချင်းတွေနှင့်လည်း ကိုလတ် အဆက်မပြတ်လှ။
နီလာဆိုသည်က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေထဲမှ တယောက်။ .. ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ကစားဖော်ပေါ့။
အရွယ်လေးတွေရောက်လာတော့ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့နှင်းဆီခိုင် ကိုလတ်နှင့် နီလာနှင့်က သူငယ်ချင်းလဲ မက၊
.. သမီးရည်းစားလဲ မဟုတ်သေး။ နှစ်ဆယ်ရာစု ဇာတ်လမ်းလေးများအတိုင်းပါပဲ။ ..

ငယ်ငယ်ကတည်းက ပြေးလွှားကစားဖော်ဖြစ်ခဲ့သူမို့ ကိုလတ်၏မျက်စိထဲတွင် နီလာ့ကို လှသည် ..
စွဲမက်စရာ ကောင်းသည်ဟု သတိမထားမိခဲ့။ .. ဒီနေ့တော့ နီလာခေါ်သဖြင့် ဒီချောင်းကွေ့လေးဘက်
လမ်းလျှောက်ထွက်ရင်း ရေဆင်းချိုးဖြစ်ကြသည်။ နီလာက အရင် ဆင်းချိုးသည်။ သူကတော့
မချိုးဖြစ်သေး။ .. ရေထဲတွင် ထမီရင်လျားလေးဖြင့် ကူးချည်သန်းချည်လုပ်နေသော နီလာ့ကို ငေးကြည့်နေ
မိသည်။ ဒီနေ့မှ သတိထားမိသည် ... နီလာ အတော်လှပါလား။
အသားလေးတွေက မြို့ကြီးသူရှုံးလောက်အောင်ကို ဖွေးဥနေသည်။ မတိုမရှည်ဆံပင်လေးတွေကို
နောက်တွင်
စုချည်ထားသဖြင့် လည်တိုင်လေးက ဝင်းပနေ၏။ ချည်သားထမီ အနီရောင်ပါးပါးလေးက အသားတွင်ကပ်
နေသဖြင့် နီလာ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ဘယ်လောက်လှမှန်း ထင်းနေအောင် မြင်နေရသည်။ သေးသိမ်သော
ခါးလေးက ရေကူးလိုက်တိုင်းယိမ်းနွဲ့နေ၏။ ခြေထောက်လေးတွေခပ်လိုက်တိုင်း
ခြေသလုံးသားဝင်းဝင်းလေး
တွေက တလှုပ်လှုပ် ... ထိုမှအထက်မှာတော့ သွယ်တန်းသောပေါင်တံများ ... ထိုနောက်တွင်တော့ ရင်ခုန်
စရာအကောင်းဆုံးက တင်သားအိအိကြီးတွေ ... ကျောက်ကျောတုံးကြီးတွေလို တတုန်တုန်နှင့် ကိုလတ်ကို
မျက်စပစ်နေကြသည့်အလား။ ... ကိုလတ် စိတ်တွေ ထွေလာသည်။ နီလာဒီလောက်လှမှန်း သူဘာလို့
သတိမထားမိခဲ့ပါလိမ့် ... ။
ရုတ်တရက် နီလာက လက်ပစ်ကူးနေရာမှ ပက်လက်ကူးပုံစံပြောင်းလိုက်ပြန်သည်။
လက်လေးတွေကို ခေါင်းပေါ်ကျော်ယူပြီး ယက်လိုက်တိုင်း ရွှေရင်အုံမို့မို့က တသိမ့်သိမ့်တုန်ခါနေသည်။
ရင်ညွန့်လေးပေါ် တင်နေသော ရေစက်ရေပေါက်လေးတွေက နေရောင်တွင် လက်နေ၏။
နီလာ့ရင်သားတွေက တော်တော်ကိုထွားသည်။ .. ရေစိုနေသော ရင်လျားထမီပါးပါးအောက်မှ အတင်းကို
ရုန်းထွက်နေကြသည့်အလား ... ။ ရင်သားမို့မို့အောက်မှ ရှုပ်ဆင်းသွားသော ဗိုက်သားနေရာလေးမှတဆင့်

အောက်ဖက် ပေါင်တံနှစ်ခုကြား ခပ်ခုံးခုံးနေရာလေးကို လှမ်းကြည့်မိတော့ ကိုလတ် အသက်ရှူမှားရလေပြီ။ ဝတ်ထားသော ဘောင်းဘီအနီလေးအောက်မှ တဇတ်ဇတ်နှင့် သွေးတွေတိုးလာသည်ကို သတိထားမိ၏။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဒီနေရာဝန်းကျင်တွင်ကျင်လည်ခဲ့သူမို့ ဒီလိုအချိန်ဆို ဒီနေရာတဝိုက် လူပြတ်မှန်းလဲ ကိုလတ် သိနေသည်။ ... ထကြွလာသော စိတ်ဆင်ရိုင်း၏ နှိုးဆော်မှုဖြင့် ကိုလတ်တယောက် ချောင်းရေထဲ တရှိန်ထိုး ပြေးဆင်းသွားမိလေတော့သည်။

ရေထဲသို့ တလကြမ်းထိုးဆင်းချလာသည်မို့ အရှိန်မထိမ်းနိုင်ပဲ ကိုလတ် နီလာ့ကို ဝင်တိုးမိသွား၏။
နှစ်ယောက်သား လုံးထွေးပြီး ချောင်းစပ်ရေတိမ်တိမ်တွင် လဲပြိုကျသွားပြီးမှ
မတ်တပ်ပြန်ရပ်လိုက်ကြရသည်၊
ကိုလတ်က နီလာ့ကို ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်နေ၏။

'ကိုလတ် .. ဟိုဘက်နားတိုးပြီး ချိုးလေကွယ် ... '
နီလာက ကပိုကရိုဖြစ်သွားသော သူမ၏ ရင်လျားထမီလေးကို ပြင်ဝတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။
အလွန်မျက်စိရှင်သော ကိုလတ်က နီလာ့နို့ကြီးတွေကို ဝင်းကနဲ မြင်လိုက်ရ၏။ ရင်ထဲတွင် ဒိန်းကနဲ ဖြစ်သွားသည်။

'အင်းပါ နီလာရဲ့ ... '
ပါးစပ်ကသာ အင်းပါပြောနေသော်လည်း လူက နီလာ့အနားမှ မခွာ။ .. ရေစိုထမီရင်လျားလေးအောက်မှ နီလာ့တကိုယ်လုံးကို ခေါ်တောတထောင်အားနှင့် ကြည့်မြဲဆက်ကြည့်နေသည်။
နီလာလဲ ခေတ်ရဲ့သမီးပျိုလေးပေပဲ ... ဒီလောက်ကတော့ လှစ်နေအောင် ပါးသည်။
သူမ၏ ရေစိုကိုယ်လုံးလေးကိုကြည့်ပြီး ကိုလတ်တယောက် စိတ်တွေဖောက်ပြန်နေပြီမှန်း သူမသတိထားမိပြီ၊
သို့ပေမယ့် ဆရာဝန်လောင်း သဘောကောင်း ရုပ်ချော ကိုလတ်ကို နီလာဘာများ ငြင်းစရာအကြောင်း ရှိမည်တဲ့လဲလေ။ ...

အခြေအနေက ခနတော့ ဒီအတိုင်းငြိမ်သက်နေသည်။
ငြိမ်သက်နေမှုကို နီလာက စတင် ချိုးဖျက်လိုက်၏။ ... ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် တဖက်သို့လှည့်ပြီး ရုတ်တရက် ထွက်ပြေးသည်။ .. အမှန်က နီလာသာ မသိလိုက်မသိဖာသာ နေလိုက်လျှင် ကိုလတ်အဖို့ ရှေ့ဆက်တိုးဖြစ်ချင်မှ တိုးဖြစ်မည်။ .. ခုတော့ နီလာက စပြီးပြေးတော့ သူက နောက်က အလိုလိုပင် လိုက်မိလျှက်သား ဖြစ်သွားလေတော့၏။
နေညိုညို ချောင်းရေထဲတွင် ကောင်မလေးနှင့် ကောင်လေး လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားနေသည့် အလား။ ရေတွေ ဘောင်ဘင် လှိုင်းထကုန်သည်။ ...

ဟော ... မိသွားပါပြီ။
နီလာ့နောက်ကျောဘက်မှနေပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းလှသော ကိုယ်လုံးလေးကို ကိုလတ် ဖက်မိသွားပြီ။
နူးညံ့အိစက်သော အသားစိုင်တွေ၏ အထိအတွေ့က အိကနဲ ...... ။
ကိုလတ်က ခပ်တင်းတင်းဖက်ထားသည်။

'ကိုလတ် ... လွှတ်နော် လွှတ်။ ... နီလာ အော်လိုက်မယ် '
နီလာ့အသံတုန်တုန်လေးက ကိုလတ်ကို ရဲဆေးတင်ပေးလိုက်သည်နှင့် မခြား။ ..
'ဟင့်အင်း မလွှတ်ဖူးကွာ ... မင်းကဘာလို့ ဒီလောက်တောင် လှနေရတာလဲ နီလာရယ် ... '
ကိုလတ်က ပြောလဲပြော လက်ကလဲ နီလာ့နို့အုံကြီးနှစ်ခုလုံးကို နောက်ကနေ သိုင်းဖက်ထားရင်းမှ အားရပါးရ ဖြစ်ညှစ်ပစ်လိုက်၏။ ရေစိုနေသော ထမီပါးပါးအောက်မှ နို့ကြီးတွေက ကိုလတ်လက်ဝါးနှင့်ပင်မဆံ့။

တအားညှစ်လိုက်တော့ လက်ဖဝါးထဲမှ နို့အုံသားအိအိတွေ လျှံထွက်ကုန်သည်။
နီလာ အသက်ရှူမှားသွား၏။ အာတွေခြောက်လာသည် ... ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှ ရတနာကြုတ်လေးကတော့
အာခေါင်နှင့်ဆန့်ကျင်စွာပင် စိုရွှဲလာသည်ထင်မိ၏။

' လွှတ် .. လွှတ်ပါ ကိုလတ်ရယ် ... နီလာ ငိုလိုက်မယ်နော် '
နီလာ့စကားကို အလေးမထားသည့်အလား ကိုလတ်က နီလာ့ လည်တိုင်ဝင်းဝင်းလေးကို ခပ်ဖွဖွကိုက်ရင်း
ငုံခဲစုပ်ယူ လိုက်၏။ နီလာ့ကျောလေး ကော့တက်သွားသည်။ .. ကျောက ကော့သွားတော့ တင်သားကြီး
တွေကို နောက်ဖက်ပစ်ပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားရ၏။ ကိုလတ်၏ ဘောင်းဘီပါးပါးလေးအောက်မှ
ထိုးထောင်
ထွက်နေသော အရာကြီးက နီလာ့ ဖင်ဆုံသားအိအိကြီးတွေနှင့် မိတ်ဆက်သွားသည်။

' အို ... '
နီလာ အိုကနဲ ရေရွတ်ယင်း ရှေ့ကိုတိုးထွက်မိ၏
ဒီတော့ နို့အုံကြီးတွေကို ဖြစ်နယ်နေသော ကိုလတ်လက်တွေက ပိုပြီး
တင်းတင်းညှစ်လိုက်မိသလိုဖြစ်သွားရ
ပြန်သည်။ ... နို့တွေအညှစ်ခံရတာ သက်သာလိုသက်သာငြား နောက်ကိုဆုတ်ပြန်တော့
ကိုလတ်ဟာကြီးက
နီလာ့တင်သားနှစ်ခုကြား ဇွေ့ကနဲထိုးဝင်လာလေ၏။
ရှေ့တိုးလည်း ထမ်းပိုး ... နောက်ဆုတ်လဲ လှည်းဒုတ် မို့ နီလာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့။
ဒီလောက်တောင် ရောဂါတက်နေသည့်ကိုလတ်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ရန်တွေ့ပစ်လိုက်ဦးမည်ဟု
စိတ်ကူးရင်း
ကိုလတ်အတင်းဖက်ထားသည့်ကြားမှ နီလာ နောက်ဖက်ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

' အမေ့ .. အွန့် .. ဟွန်း ... အူး .... '
နီလာ့မျက်နှာလေး နောက်ဖက်လှည့်လာသည်နှင့် ကိုလတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးတွေက
နီလာ့နှုတ်ခမ်းစိုစိုရဲရဲလေး
တွေပေါ်သို့ ဇတ်ကနဲ ကျရောက်လာလေ၏။ နီလာ့ခမျာ ရန်တွေ့ရန်ပင် အချိန်မရလိုက်တော့။ ...
ကိုလတ်၏ ရမက်ပြင်းလှသော နမ်းစုပ်မှုအောက်တွင်သာ လုံးလုံးလျားလျား နစ်မြောသွားရတော့သည်။
တကိုယ်လုံးမှ အားအင်တွေကို ကိုလတ်အကုန်စုပ်ယူသွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။
နှုတ်ခမ်းတွေ နမ်းစုပ်နေရင်းမှ ကိုလတ်လက်ကြီးတွေကလဲ အငြိမ်မနေ ... နီလာ့ဖင်သားအိအိထွားထွားကြီး
တွေကို ပွတ်သပ်လာသည်၊ ညှစ်နယ်လာသည်။ နီလာ ရမက်ဇောတွေထန်လာသည်။ ...
ကိုလတ်လျှာလေးက သူမနှုတ်ခမ်းသားများကြားမှနေပြီး ပါးစပ်ထဲ တိုးဝင်လာချိန်တွင်တော့ နီလာလေး
စိတ်လျှော့လိုက်မိလေတော့သည်။

' ပြွတ် .. ပြွတ် ... ဟွန်း .. ဟူး ... '
ကိုလတ်က အဆက်မပြတ် နမ်းစုပ်လိုက် လျှာနှင့် နီလာ့ပါးစပ်ထဲ ထိုးကလိလိုက်လုပ်နေသည်။
နီလာလဲ အလိုလိုပင် ကိုလတ်အနမ်းတွေအစုပ်တွေ လျှာတိုက်စစ်တွေကို တုန့်ပြန်နေမိ၏။
ကိုလတ် သိလိုက်ပြီ။ .. နီလာတော့ သူ့စိတ်ကြိုက်ဖြစ်ပြီ။

အတော်ကြာအောင် နမ်းစုပ်လိုက် လျှာခြင်းကလိလိုက် .. တင်သားကြီးတွေကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်လိုက်
ရင်ခွင်နှစ်ခုကြားတွင်ညပ်နေသော နို့ကြီးတွေကို ထိုးနှိုက်ဖြစ်ညှစ်လိုက်လုပ်နေအပြီးတွင်တော့ ကိုလတ်က
နီလာ့ကို ချောင်းကပ်စပ်ဆီသို့ အသာ ဆွဲခေါ်လာလေတော့သည်။ နီလာကလေးကတော့ စိတ်ညို့ခံထားရ
သူပမာပင် ကိုလတ်ခေါ်ရာနောက် မငြင်းမဆန်ပဲ ပါလာလေတော့၏။

ချောင်းကပ်စပ်မှ သဲလေးတွေက ဖြူလွလနေသည်။
ရေလဲလုပ်ရန် ကမ်းပေါ်ထားရစ်သော နီလာ့ထမီလေးကို ကိုလတ်က သဲပြင်ပေါ် အသာဖြန့်ခင်းလိုက်၏။
ပြီးသည်နှင့် နီလာ့ကိုယ်လုံးလေးကို အခင်းပေါ် အသာလှဲချလိုက်သည်။ နီလာ မျက်လုံးလေးတွေ မှေးထား
မိလေသည်။
နီလာ့ကိုယ်လုံးလေး အခင်းပေါ် အသာလှဲချလိုက်မိသည်နှင့် ကိုလတ်လက်ကြီးတွေက နီလာ့ ထမီရင်လျား
ရေစိုလေးကို အသာဖြုတ်တော့သည်။ ရှက်စိတ်နှင့်ရမက်စိတ် လွန်ဆွဲလျှက်နှင့်ပင် နီလာငြိမ်ခံနေမိ၏။

' အား ... ကိုလတ်ရယ် ... ကြမ်းလှချည်လား .. ဟင့်ဟင့် '
ရေစိုရင်လျားထမီလေးပြုတ်သွားသည်နှင့် နီလာ့နို့ထွားထွားကြီးတွေက ဝင်းကနဲပေါ်ထွက်လာရာ ကိုလတ်
စိတ်မထိန်းနိုင်ပဲ တအားကိုင်ဆွဲဖြစ်ညှစ်လိုက်မိသည်မို့ နီလာ ထွန့်ထွန့်လူးသွားရတော့သည်။
နာလဲနာသည် ... အရသာလဲ ရှိလိုက်ပါသည့်ဖြစ်ခြင်း ... ။
နီလာ့အော်သံကြောင့် ကိုလတ်က အရှိန်အသာသတ်လိုက်သည်။ လက်နှင့်ဆက်မညှစ်တော့ပဲ
နီလာ့ရင်ဘတ်
ပေါ်သို့ မျက်နှာမှောက်ချလိုက်ပြီး နို့ကြီးတွေကို ဘယ်မှညာ ညာမှဘယ် ပြောင်းစို့လေတော့သည်။
' ပြွတ်ပြွတ် .. ပလပ် ... ပြွတ်ပြွတ် .. '
' အင်း .. ဟင်းဟင်း ... ကောင်းလိုက်တာ ကိုလတ်ရယ် ... အား အား ... '
ကိုလတ်နို့စို့သည့်ဒဏ်ကို နီလာ အံကြိတ်ခံယင်း ထုတ်ငြီးမိသည်။ အားမလိုအားမရနှင့် ရင်ဘတ်လေးကို
ကော့ကော့ပေးနေမိ၏။ ကိုလတ်လက်ကြီးတွေက နီလာ့ပေါင်နှစ်ခုကြားသို့ အုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်လာပြန်သည်။
နီလာကလဲ အားကျမခံပင် ကိုလတ် ဘောင်းဘီလေးအောက်ထဲ လက်နှိုက်လိုက်မိ၏။
' အမယ်လေး .. '
ကိုလတ် ယောက်ျားအင်္ဂါကြီးက သံချောင်းကြီးတမျှ မာတောင့်နေသည်။ ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသော
နီလာ့လက်ထဲတွင် သွေးတွေ တဇတ်ဇတ်တိုးနေသည်ကိုပင် ခံစားမိလိုက်ရ၏။ နီလာ လန့်ဖြတ်သွားသည်။
ကိုလတ်က နီလာ့ကို အာရုံပြောင်းမခံတော့ပဲ နို့စို့နေရာမှ ဇတ်ကနဲခွာကာ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ရမက်
ပြင်းပြင်း စုပ်ယူလိုက်ပြန်၏။ ဒီတခါတော့ ကိုလတ်ကိုပင်မစောင့်တော့ပဲ နီလာ့လျှာလေးက ကိုလတ်ပါးစပ်
ထဲသို့ ဦးအောင် တိုးဝင်လာတော့သည်။ နှုတ်ခမ်းခြင်း လျှာခြင်းသူနိုင်ကိုယ်နိုင် အပြိုင်ကြဲနေကြယင်းမှပင်
ကိုလတ်လက်တွေက နီလာ့ထမီလေးကို အောက်မှပင့်တင်လိုက်ပြန်သည်။ စောစောက ရင်လျှားအနားသတ်
ဖြုတ်ထားပြီးသားမို့ ခုတော့ နီလာ့ထမီလေးက ခါးတွင်သာ အကွင်းလိုက်လေး စုပုံနေတော့သည်။
နီလာ့ပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်းက အလိုလို ကားထွက်သွား၏
ကိုလတ်က ကားထားပေးသော နီလာ့ပေါင်တံကြီးနှစ်ခုကြားတွင် ကျကျနန နေရာယူလိုက်သည်။

' ကိုလတ်ဟာကြီး နီလာ့ထဲ သွင်းမလို့လားဟင် ... '
' အင်းပေ့ါ နီလာရဲ့ ... '
' ဖြည်းဖြည်းတော့ လုပ်နော် ကိုလတ်။ နီလာ နာမှာကြောက်တယ် ... '
ပါးစပ်ကသာ ကြောက်တယ်ပြောနေသော်လည်း နီလာ့လက်တွေက ကိုလတ်ကို အတင်းဆွဲဖက်ထား၏။
ခြေထောက်နှစ်ချောင်းက ကိုလတ်ခါးနောက်ဖက်တွင် ကြက်ခြေခတ်ကာ ချိတ်ထားလိုက်သည်။
ကိုလတ်က နီလာ့လည်တိုင်ကျော့ကျော့လေးကို တချက်စုပ်လိုက်ပြီး သူ့ဟာကြီးကို
လက်နှင့်အသာထိန်းကိုင်
ကာ နီလာ့ အပျိုစင်အဖုတ်လေးထဲသို့ အသာတေ့သွင်းလိုက်သည်။
' ဗြစ် ... '
' အ ... နာတယ် ကိုလတ် နာတယ် ... အားအား .. အွန့် '
အပျိုစင်အဖုတ်လေးမို့ တင်းကြပ်နေသည်။ မြို့တွင် ဖာချရင်း အကြိမ်ကြိမ်ပွဲတိုးဘူးထားသော ကိုလတ်၏
လိင်တံကြီးက အပျိုစင်အထိအတွေ့ကြောင့် ထူးထူးခြားခြားပင် ကြီးထွားမာတောင့်နေလေရာ နီလာလေး
ဖျတ်ဖျတ်လူးသွားရလေတော့သည်။
ကိုလတ်က နီလာ့ကို အသံပေးမထွက်တော့။ .. နှုတ်ခမ်းချင်း တလစပ်ဖိကပ်နမ်းစုတ်ထားလိုက်သည်။

လက်တွေက နီလာ့နို့အုံကြီးတွေကို အသာအယာညှစ်ပေးလိုက် ..
ပေါင်တံကြီးတွေတလျှောက်ပွတ်သပ်လိုက်
ဒူးခေါင်းလေးတွေပေါ် လက်ချောင်းလေးတွေနှင့် ကုတ်ခြစ်ပေးလိုက်လုပ်နေလိုက်ရာ နီလာ ခနနေတော့
ရမက်ဇောက နာကြင်မှုတွေပေါ် အနိုင်ရသွားသည်။ ထွန့်ထွန့်လူး ရုန်းကန်နေခြင်းမျိုးမလုပ်တော့။ ...
ကိုလတ်ရင်ဘတ်တွေ ကျောတွေကို အသာအယာ ပြန်လှန်ပွတ်သပ်လာသည်။

အခြေအနေကောင်းလာပြီမို့ ကိုလတ် ရှေ့တဆင့်ထပ်တက်လိုက်၏။
နီလာ့ချိုင်းကြားနှစ်ဖက်မှ လက်လျှိုကာ ပုခုံးသားအိအိလေးတွေကို လက်နှင့်ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်အားယူ
လိုက်သည်။ ... နီလာ့ပါးလေးကို သူ့ပါးနှင့်အပ်ထားလိုက်ပြီး ခါးကို အသာကြွကာ အားယူလိုက်၏။
ထို့နောက်တော့ စောစောက တဝက်မရှိတရှိသာဝင်သေးသော သူ့လိင်တံကြီးကို နီလာ့ဟာလေးထဲ
အားကုန် ဆောင့်ထိုးထည့်လိုက်တော့သည်။

' ဗြစ် .. ဒုတ် '
' အွန့် .. အား ..... '
အပျိုစင်အမှေးလေးပေါက်သွားသံနှင့်အတူ နီလာ့စူးစူးရှရှအော်လိုက်သံလေးက ပြိုင်တူလို
ထွက်ပေါ်လာ၏။
နီလာ ခါးလေးကော့တက်သွားသည်။ ခြေဖဝါးတွေ သဲပြင်ပေါ်အပြားလိုက်ချလိုက်မိပြီး တင်ပါးကြီးကော
ပေါင်တံကြီးတွေပါ ကော့ထိုးတင်ပစ်လိုက်မိ၏။ အံ့သြစရာတော့ ကောင်းသား ... တကယ်က သူသာ
အဆုံးထိဆောင့်ထိုးချလိုက်လျှင် နီလာသူ့ကိုများ တွန်းထိုးရုန်းကန်ပြစ်လိုက်လေမည်လားဟု ကိုလတ်
စိတ်ပူနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ပေမယ့် ခုတော့ ရမက်ဇောတွေအရှိန်နှင့် အပျိုလေးဖြစ်ပေမယ့် နီလာတို့
ဆောင့်သမျှ ကော့ပြီး ခံနေလေပြီ။ ကိုလတ် ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးလိုက်မိ၏။
စိတ်ကြိုက် ဆောင့်လို့ရပြီ မဟုတ်ပါလား။ ...

ကိုလတ်က အစွမ်းကုန်ဆောင့်သည်။
ကိုလတ်ဆောင့်သလောက် နီလာက အားကျမခံ ကော့ပင့်ခံပေးသည်။ နီလာသည်လောက် အောက်ပေး
ကောင်းလိမ့်မည်မှန်း ကိုလတ်မထင်ခဲ့မိ။ ... ခုတော့ တက်ညီလက်ညီရှိလှသည်။
မြို့တွင် ဖာချခဲ့ရသည့် အရသာနှင့် ဘာမှ မဆိုင်ရေးချ မဆိုင် ... ။
နဖူးဆံစပ်တွင် ချွေးလေးတွေ ဥနေသော နီလာ့မျက်နှာလေးကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်း ကိုလတ်ဆောင့်အားတွေ
တစထက် တစ ပြင်းထန်လာသည်။ ... နီလာ့နို့အုံကြီးတွေက ကိုလတ်ရင်ဘတ်အောက်တွင် အိကနဲအိကနဲ
ပြားပြားကျသွားရ၏။

' အား .. အား ... ကောင်းလိုက်တာ နီလာရယ် ... ကိုလတ်ပြီးတော့မယ် ကော့ပေး ကော့ပေး .. '
' အင့် အင့် ... နီလာလဲ ပြီးတော့မယ်ထင်တယ် ... အား အား ... '
ပုံမှန်ဆိုလျှင် နာရီဝက်သာသာထိအောင်ပင် သုတ်မထွက်အောင် ကိုလတ်ထိန်းနိုင်နေကျဖြစ်သော်လည်း
နီလာ့အောက်ပေးကောင်းပုံနှင့် ဆွဲဆောင်အားကောင်းလှသော အထိအတွေ့ကြောင့်
ဆယ့်ငါးမိနစ်သာသာတွင်
ကိုလတ် ဆက်မထိန်းနိုင်တော့။ ... နားထင်ကြောကြီးတွေ ထောင်တက်လာပြီး တကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်
တုန်လာကာ သုတ်ရည်တွေ အရှိန်အဟုန်နှင့် ပန်းထွက်လာကြတော့သည်။ ပန်းထွက်လာသော သုတ်ရည်
တွေက နီလာ့ သားအိမ်ဝလေးထဲ နွေးကနဲစီးဝင်သွားကြလေရာ နီလာလဲ တကိုယ်လုံးဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျင်းနှင့်
ဓာတ်လိုက်သလို အကြောတွေ ဆွဲပြီး တွန့်လိမ်ကာ စောက်ရည်လေးတွေ
ဖွီးကနဲပန်းထွက်လာရတော့သည်။
နှစ်ဦးသား အပြီးချင်းဆုံသွားကြသည်မို့ ကာမ အရသာကို တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ခံစားလိုက်ကြရလေ၏။

ကိုလတ်က သူ့ဟာကြီးကို နီလာ့ထဲမှ ဆွဲမနုတ်သေးပဲ အသာစိမ်ထားရင်း နီလာ့ပေါ်ထပ်ကာ အမောဖြေနေသည်။ ... နီလာက ကိုလတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို သူမနှုတ်ခမ်းစိုစိုလေးများဖြင့် ဖွဖွနမ်းရင်း လက်လေးတွေက ကိုလတ်ကျောပြင်ကြီးကို ညင်ညင်သာသာပွတ်သပ်ပေးနေမိ၏။ တော်တော်လေးကြာတော့မှ လူချင်းခွာလိုက်ကြသည်။

' ဒါပဲနော် ... ကိုလတ် နီလာ့ကို ပစ်မသွားရဘူး ... '
မိန်းကလေးတို့၏ ဒီအချိန်ပြောနေကျ လက်သုံးစကား။
ကိုလတ်က အားရပါးရပင် ခေါင်းညိမ့်လိုက်၏။
' စိတ်ချ နီလာ ... ကိုလတ် ဘွဲ့ရတာနဲ့ လက်ထပ်ကြမယ်နော် .. '
ပြောပြောဆိုဆို ကိုလတ်က နီလာ့ပါးလေးကို ဖြစ်ညှစ်လိုက်၏။ .. အားမလို အားမရဟန်နှင့် ကိုလတ်လက်က အောက်ကိုလျှောသွားပြီး အောက်မှ နီလာ့နှုတ်ခမ်းသားလေးများကိုပါ လက်နှင့်လိမ်ဆွဲဖြစ်ညှစ်ပစ်လိုက်ပြန်သည်။

' သြော် ..... ကိုလတ်ရယ် ... '
နီလာ တိုးတိုးညင်ညင်လေးသာ ညဥ်းလိုက်မိပါတော့သည်။ ချစ်လိုက်တာ ကိုလတ်ရယ် .... ။

× ×

' သြော် ... ကိုလတ် ရယ် ... '
အိပ်ယာထဲတွင် လုံ့နေရင်း နီလာ တိုးတိုးလေး ညဥ်းနေမိသည်။

ဟိုရက်က ချောင်းကမ်းစပ်တွင် သူမကို ပါကင်ဖွင့်ခဲ့ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း မကြာခနဆိုသလို သူမနှင့်ကိုလတ် လူလစ်လျှင်လစ်သလို ချောင်းကမ်းစပ်သွားရေချိုးရင်း အလုပ်ဖြစ်လိုက်၊ .. တခါတခါ
လယ်တဲဘက်သွားပြီး
အလုပ်ဖြစ်လိုက်နှင့် အကြိမ်ပေါင်းကို တော်တော်များသွားခဲ့သည်။ တချီတော့ ဥပုသ်နေ့ကြီး အမတို့တွေ ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားနေတုန်းကြီးကို အိမ်ပေါ်မှာတင် လာဖြုတ်သွားသေး၏။ .. ဥပုသ်နေ့ကြီးမို့
မလုပ်ဘို့
တားတာတောင် မရ။ .. တော်တော်လဲ ဆိုးသည့် ကိုလတ်။

ခုတော့ ကျောင်းပိတ်ရက်က ကုန်သွားပြီမို့ ကိုလတ်လဲ ရန်ကုန်ပြန်သွားပြီ။
နီလာ့မှာသာ ရင်တွေဟာပြီး ကျန်ခဲ့၏။ ... အင်း တကယ်တော့ ရင်သာ ဟာတာ မဟုတ်၊ .. အောက်က ဟာလေးကလဲ ဟာလိုက်သည်မှ .. တခါတခါ နေလို့ပင်မရ။ ကျန်းမာတောင့်တင်းသူလေးပီပီ သွေးသားတွေက အားကောင်းလှသည်မို့ ပင်လယ်ရေလို သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေ ဖြစ်နေခဲ့ရာ အခုလို ကိုလတ်ပြန်သွားတော့ နီလာ ဘယ်လိုမှ မနေတတ်တော့။ .. နေ့ခင်းဘက်တွေ အလုပ်လုပ်နေချိန်ဆို အာရုံပြောင်းပြီးမေ့ထားလို့ ရပေမယ့် ညဘက်တွေကျ ရမက်ဇောက ဘယ်လိုမှ မေ့ထားလို့မရ။ ညတိုင်း တော်တော်နှင့်ကို အိပ်မပျော်နိုင်ဖြစ်နေရသည်။ အိပ်ယာပေါ်လူးလိမ့်ယင်း ကိုလတ်ဟာကြီးကိုသာ တောင့်တ နေမိ၏။

ဒီညလဲ နီလာအိပ်လို့မပျော်နိုင်သေး ...။
ညက နက်လှပြီ။ .. သန်းခေါင်တောင်ကျော်လှပြီ ထင်သည်။ ... တရွာလုံးလဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီ။ မငြိမ်သက်နိုင်သည်က နီလာ တဦးတည်းသာဖြစ်မည်။ ..
အိပ်ယာပေါ် ဘယ်စောင်းလိုက် ညာစောင်းလိုက်၊ ပက်လက်လေးနေလိုက် မှောက်ခုံမှောက်လိုက်နှင့် ကာမဇောတွေကို ကြိုးစားဖြေဖျောက်ဖို့ ကြိုးစားနေရတာ ပင်ပန်းလှပါဘိခြင်း .. ။

နောက်ဆုံးတော့ နီလာ မနေနိုင်တော့ ... ။ သူမ ထမီလေးကို အသာဖြေချလိုက်ပြီး တရှုရှုဖြစ်နေသော အဖုတ်လေးကို လက်နှင့်အသာ ပွတ်ကြည့်မိသည်။ ခံစားမှုက တမျိုးလေးဖြစ်၏။ ယားသည့်နေရာ ကုတ်မိသူလိုရပ်လို့မရတော့ ... ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပွတ်နေမိသည်။ ခနနေတော့ လက်မှာအရည်လေးတွေ စိုလာတာသတိထားမိသည်။ ကာမဇောတွေကတော့ ပြေမသွား .. ပိုလို့ ပိုလို့သာ တိုးလာသည်။ ဒီတော့ နီလာ တမျိုးလုပ်ကြည့်မိပြန်သည်။ လက်နှင့်ရှိုးရှိုးပွတ်ပေးနေရာမှ အစိလေးကို လက်ညှိုးထိပ်နှင့်အသာ အယာပင် ထိုးထိုးပေးကြည့်သည်။ အိုး ... တကိုယ်လုံးမှ အသွေးအသားတွေဆူပွက်ကုန်ပြီလား ထင်လိုက်ရ၏။ အကြောအခြင်တွေ အကုန် ဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျင်း ဖြစ်သွားသည်။ ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ အသားစိုင်နုနုလေးတွေက တခုခု ထိုးဝင်လာမှာကို အရမ်းကို ခံချင်လာသည်၊ ကြုံလင့်လာသည်။ ... အိပ်ယာနားမှာလဲ ထိုးသွင်းစရာက အဆင်ပြေပြေတခုမှ ရှိမနေ။ .. နောက်ဆုံးတော့ နီလာ သူမ လက်ခလယ်လေးကိုပဲ ထိုးသွင်းကြည့်သည်။ ကိုလတ်ဟာကြီးနှင့်ယှဉ်လိုက်လျှင် လက်ခလယ်လေးက အရမ်းကို သေးငယ်နေတော့ အာသာက မပြေ။ ... ပိုပြီး စိတ်ထလာအောင် ကလိပေးနေသလိုသာဖြစ်နေသည်။ နီလာ ထပ်ပြီးထိုးထည့်သည်၊ .. ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် လုပ်ကြည့်သည်။ .. မရ ။ ကာမဇောတွေက ဘယ်လိုမှကို မပြေ။

တယောက်ထဲ အလုပ်ရှုပ်နေတုန်း အခန်းတံခါးဝဆီမှ လူရိပ်လိုလိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် နီလာ အသာလေး မျက်လုံးလေးဒေါင့်ကပ်ကာ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ... လားလား ... ကိုကျော်ရယ်လေ .. နီလာ့ ပထွေး ကိုကျော် .. ။ နီလာငယ်စဉ်ကတည်းက အဖေဆုံးသွားသဖြင့် အမ(နီလာ့အမေ) က တပင်လဲမှ တပင်ထူ ထုံးစံအရ ကိုကျော်နှင့်လက်ထပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူနေလာသည်မို့ နီလာအဖို့တော့ ကိုကျော့်ကို ပထွေးလို့ပင် တခါတခါမမြင်တော့။ အဖေအရင်းလိုပဲ စိတ်ကမှတ်နေမိသည်။ ကိုကျော်ကလည်း နီလာ့ကို သမီးအရင်းလေးလိုပင် စောင့်ရှောက်လာခဲ့သူဖြစ်၏။ နောက်ပိုင်း အမ က သိပ်မမာတော့ နီလာ့မှာ ကိုကျော့်ကိုပင် ပိုပြီး အားကိုးနေခဲ့ရသည်။ မဆိုစကောင်းများ အမသာ တိမ်းပါးသွားလျှင် လောကကြီးအလယ်တွင် သူမ အားကိုးစရာဆိုလို့ ကိုကျော်သာ ကျန်မည်မဟုတ်ပါလား။ ...

ဒီည ကိုကျော်တရေးနိုးတော့ နီလာ့အခန်းလေးထဲမှ မီးလင်းနေသေးတာ သတိထားမိသည်။ ညသန်းခေါင်တောင်ကျော်နေမှ နီလာမီးမမှုတ်ပဲ အိပ်ပျော်သွားပြီဟု သူထင်မိ၏။ သည်လိုပဲ ဒီအိမ်မှာ သူပဲ အရာရာ လိုက်ကြပ်မတ်နေရသည်။ ဇနီးဖြစ်သူက မမာတော့သည်မို့ ညညဆို ဆေးတွေသောက်ပြီး အိပ်လိုက်လျှင် မနက်မှ မနဲနှိုးယူရစမြဲ။ .. မီးမမှုတ်ပဲ အိပ်ပျော်သွားလျှင် ရေနံဆီကုန်သည်သာမက မီးရေး ထင်းရေးလဲ စိတ်ပူရသည်မဟုတ်ပါလား ..။ ဒါနှင့်ပဲ နီလာ့အခန်းထဲသို့ မီးမှုတ်ပေးရန် ကိုကျော်ဝင်လာခဲ့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ...

အခန်းဝရောက်တော့ နီလာ့ခြင်ထောင်ထဲမှ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေတာ သတိထားလိုက်မိ၏။ ဘာရယ်မဟုတ် မသိစိတ်နှင့် အသာလှမ်းကြည့်လိုက်မိတော့ ... လားလား ... နီလာရယ်လေ .. ထမီလေးက ပြေလျော့လျှက် .. ။ သူမဟာထဲ လက်လေးထိုးထည့်လိုက် ပြန်နှုတ်လိုက်နှင့် ... ။ မျက်လုံးလေးတွေက မှေးမှိတ်ထားသည်။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ရေငတ်နေသလို တဆတ်ဆတ်တုန်လျှက်...

ခြင်ထောင်က ဇာခြင်ထောင်လေးမို့ အတွင်းကို တိုးယိုပေါက်မြင်နေရသည်။ သေသေချာချာ နားစိုက်ထောင် ကြည့်မိတော့ တဟင်းဟင်း ညဉ်းသံလေးတွေက မပွင့်တပွင့် ထွက်ပေါ်နေပြန်သေးသည်။ ကိုကျော် ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်လာသည်။ ... မယားပါသမီး သမီးအရင်းမဟုတ်ဟူသော အသိက ဘယ်ကနေဘယ်လို ဖြုန်းကနဲ ပေါ်လာသည်မသိတော့။ .. နီလာ့ကို ကြည့်ရင်း ကိုကျော့်ခါးမှ ဟာကြီးက တောင်မတ်လာသည်။
သြော် ... ပြောကြေးဆိုတော့ နီလာ့အမေ သူ့ဇနီးက လူမမာလုံးလုံးဖြစ်နေသည်မှာ နှစ်အတော်ကြာပြီမို့ ကိုကျော်လဲ ငတ်ပြတ်နေရတာ ကြာခဲ့ပြီပဲလေ။ .. ကျန်းမာတုန်း သန်တုန်းမြန်တုန်းမို့ သူ့သွေးသားတွေက ထွက်ပေါက်မရပဲ ဗလောင်ဆူနေခဲ့ရတာ ကြာပြီ။ ခုလို ငယ်ငယ်လှလှ တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့် နီလာ့ကို အိပ်ယာပေါ် မျက်လုံးလေးမှေးမှိတ်ရင်း လက်လေးနှင့်အာသာဖြေဖြောက်နေတာ လှမ်းမြင်လိုက်ရတော့ ကိုကျော်လဲ ဘာသားနှင့်ထုထားတာမို့ပေလဲ။ ..

ကာမဇောတွေက တရှိန်းရှိန်းတောက်လောင်လာတော့သည်ပေါ့။

ကိုကျော် ခြေကိုဖွနင်းပြီး နီလာ့ခြင်ထောင်နား အသာတိုးကပ်လာလိုက်သည်။
မျက်လုံးလေးတွေမှေးထားပေမယ့် နီလာမြင်နေရသည်။ ... သူမလဲ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်လာပြီ။
ကိုကျော် သူမကို ဘာများ လုပ်တော့မှာပါလိမ့်နော်။ .. ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် အသက်ပင် ရဲရဲ မရှူမိ။
လက်လေးတွေလဲ ခနငြိမ်ထားမိသည်။ ရုတ်တော့မရုတ်ဖြစ် .. အဖုတ်လေးပေါ် အသာအုပ်လျှက်လေးနှင့်ပင်
ငြိမ်နေမိသည်။

အနားရောက်လာတော့ ကိုကျော်က ခြင်ထောင်လေးကို အသာမပြီး တင်လိုက်သည်။
ပက်လက်လေးဖြစ်နေသော နီလာ့ကိုယ်လုံးလေးမှ ရှိုက်ကြီးဖိုငယ် အသွယ်သွယ်တို့က
ထင်းထင်းလင်းလင်းပေါ်လာကြ၏။ နီလာ့ရင်လေး နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်နှင့် ဖိုလှိုက်နေပုံလေးက
အသည်းယားစရာကောင်းလှသည်။
ထမီလေးက ပေါင်လယ်သာသာတွင် ကပိုကရိုလေး ... ။ အဖုတ်လေးကတော့ လက်လေးနှင့်ကွယ်နေ၏။
တဝက်တပျက်ပေါ်နေသော ပေါင်ရင်းမှ အသားလေးတွေက ဖွေးဥနေသည်။
ကိုကျော် တံတွေးတချက်မြိုချလိုက်ပြီး စိတ်ကို ဒုံးဒုံးချလိုက်တော့သည်။
မသင့်တော်တာတွေ လူမှုရေးစည်းမျဉ်းတွေ ဘာမှ ခေါင်းထဲမထားတော့။ ...

နီလာ့ဘေးတွင် အသာဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကိုကျော့်လက်ကြီးနှစ်ဖက်က နီလာ့နို့ကြီးတွေကို
အင်္ကျီပေါ်မှ ဖိဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ နီလာ့အသက်ရှူသံတွေ ပြင်းလာသည်။
မျက်လုံးလေးကိုတော့ မှေးထားဆဲ ... ။
ကိုကျော်သိပါသည် .. နီလာ အိပ်ပျော်နေတာမှ မဟုတ်တာ၊ ငြိမ်ခံနေတာပဲ။ .. ရှေ့ဆက်တိုးဘို့ ခွန်အား
တွေ ယုံကြည်ချက်တွေ ကိုကျော့်မှာ အပြည့်ဖြစ်လာပြီ။
နီလာ့ ရင်စေ့အင်္ကျီလေးမှ နိုပ်စေ့တွေကို တခုချင်း အသာဖြုတ်လိုက်သည်။ အတွင်းမှ ဇာဘော်လီလေးက
အတန်ငယ်ဟောင်းနေပေမယ့် ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွားလေး .. ။ အဆင်ပြေချင်တော့ ဘော်လီကလဲ ရှေ့ချိတ်တပ်
အမျိုးအစားဖြစ်နေပြန်သည်။ နီလာက မြို့ကြီးသူမဟုတ်ပေမယ့် ဝတ်တာစားတာ ခေတ်မှီသည်။ .. ခုလဲ
အိမ်နေရင်းတောင်မှ ခေတ်ပေါ်ရှေ့ချိတ်တပ် ပုံဆန်းဇာဘော်လီလေးနှင့်။ .. ကိုကျော့်အတွက်တော့ ဟန်ကျ
သွားသည်ပေါ့။ ... ဘော်လီရှေ့ချိတ်လေးတွေကို အသာဖြုတ်လိုက်တော့ နီလာ့ ရွှေရင်နှစ်မွှာက ဝင်းကနဲ
ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။ အသားဖြူနုသူမို့ နို့အုံကြီးတွေက ဖွေးဥနေသည်၊ ကိုင်ရက်စရာပင်မရှိ။ ...
ပန်းနုရောင်နို့သီးခေါင်းလေးတွေက ထောင်မတ်နေကြသည်။ နို့အုံသားပေါ်တွင် အကြောစိမ်းစိမ်းလေး
တွေပင် မြင်နေရ၏။ ဒါတောင် မီးခွက်အလင်းရောင်က ခပ်မှိန်မှိန်မို့သာ။ .. နေ့လည်ခင်းလိုများ
လင်းလင်းခြင်းခြင်းသာဆို ဘယ်လောက်များ လှလိုက်မည်မသိ။

ကိုကျော့်လက်နှစ်ဖက်က နီလာ့နို့ကြီးတွေပေါ်အုပ်ကိုင်လိုက်သည်။
ကြွေသွားမှာစိုးရသည့် ပန်းပွင့်လေးတွေကို ကိုင်သလို ရွရွလေးပွတ်သပ်ပေးနေလိုက်၏။
နီလာ့ရင်ဘတ်လေး ကော့တက်လာသည်။ ပါးစပ်လေး ဟလာပြီး တဟင်းဟင်း ညဉ်းသံလေးတွေ
ပွင့်အံထွက်လာ၏။
နီလာလိုက်လျှောနေမှန်းသိတော့ ကိုကျော် ကြမ်းချင်လာသည်။ .. ရွရွလေးပွတ်သပ်နေရာမှ ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ဆုပ်ကိုင်လာသည်၊ ဖြစ်ညှစ်လာသည်။ နီလာ တလူးလူးတလွန့်လွန့် ဖြစ်လာရပြီ။ .. အသက်ရှူသံတွေ
အရမ်းကို မြန်လာပြီ။ နှုတ်ခမ်းလေးကို ပေါက်ထွက်မတတ် ခပ်တင်းတင်းကိုက်ထားမိသည်။ အံတွေကြိတ်
ထားမိသည်။ အံကြိတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်ထားသော နီလာ့ပုံလေးကိုကြည့်ရင်း ကိုကျော် ရမက်စိတ်တွေ
တာကျိုးသလို ဒလဟော လျှံကျလာတော့သည်။

ကိုကျော့်လက်က အဖုတ်လေးပေါ်အုပ်ထားသော နီလာ့လက်လေးကို အုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ... ပြီးတော့ အသာဆွဲဖယ်ပစ်လိုက်သည်။ .. အမွေးနုလေးတွေ ဖုံးလွှမ်းနေသော နီလာ့ ဆီးခုံလေးက ကိုကျော့်မျက်စိထဲမှာ တန်ဘိုးမဖြတ်နိုင်သော ရတနာ တခုအလား။ ...
ဇတ်ကနဲဆိုသလို ကိုကျော့်လက်ကြီးက ဆီးခုံပေါ်အုပ်ကိုင်လိုက်တော့ နီလာလေး လန့်ပြီး တုန်တက်သွားရသည်။ မသိစိတ်က အလိုလို စေ့ဆော်မှုဖြင့် သူမလက်လေးကလည်း ဘေးမှ ဒူးထောက်ထိုင်နေသော ကိုကျော့်လိင်တံကြီးကို ပုဆိုးပေါ်မှ အုပ်ကိုင်ဖြစ်ညစ်မိလျှက်သား ဖြစ်သွားရသည်။

'အမယ်လေး ... '
တောက်လျှောက် ငြိမ်ပြီးမှိန်းခံနေသော နီလာလေး လန့်အော်မိလိုက်သံလေးက ခပ်တိုးတိုးထွက်ပေါ်လာ၏။
ကြီးလိုက်ပါသည့် လိင်တံကြီး ... ။ သစ်သားရှေတ်ကျည်ပွေ့ကို ဖြုတ်ပြီး ခါးမှာတပ်ထားသလားထင်လိုက်မိသည်။ .. ကိုလတ်ဟာလောက်ကို ကြီးလှပြီထင်ခဲ့မိသော နီလာအဖို့ ဒီ့ထက်ကြီးတာတွေ ရှိသေးမှန်း ဘဝမှာ အသိတခု တိုးရပြီ။
လန့်ပြီး လက်ကိုဖယ်မည်လုပ်သော်လည်း ကိုကျော်က အဖယ်မခံတော့။ .. နီလာ့လက်ပေါ်မှ သူ့လက်နှင့် အုပ်ကိုင်ထားပြီး ဂွင်းတိုက်သလို ခပ်ဖြည်းဖြည်း လှုပ်ရှားပေးနေသည်။ နီလာ မရုန်းသာတော့ ... ။
ကိုကျော့်လက်ရွှေ့လျားသည့်အတိုင်း အောက်မှသူမလက်လေးကို လိုက်ရွှေ့လျားပေးနေရင်း ကိုကျော့်ဟာကြီးကို တရှူရှူ ဂွင်းတိုက်ပေးနေမိတော့သည်။ ခနကြာတော့ ကိုကျော့်ပုဆိုးက ကျွတ်ကျသွားတော့၏။
လက်နှင့်လိင်တံကြီး တိုက်ရိုက်ထိတွေ့မိသည်မို့ အာရုံခံစားမှုက နှစ်ဦးစလုံး ပိုကောင်းလာသည်။ နီလာ့လက်နုနုလေး၏ အထိအတွေ့ကြောင့် ကိုကျော့်ဟာကြီးက ပိုလို့ ကြီးလာသည်၊ ပိုလို့ မာလာသည်။ နီလာ ဘယ်လိုမှ စိတ်တွေမထိန်းနိုင်တော့ ... ။ တကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်လာသည်။

'အင်း ဟင်းဟင်း ... ဦးရယ် .... လုပ်ပါတော့။ နီလာ့ကို မညှဉ်းဆဲနေပါနဲ့တော့ရှင် ... '
မျက်လုံးလေးတွေ မဖွင့်မိပေမယ့် နီလာ့နှုတ်ကတော့ စကားလေးတွေ ပွင့်အံထွက်လာရတော့သည်။
တကိုယ်လုံးတွန့်လိမ် လှုပ်ရှားရင်း ပေါင်လယ်မှ ထမီလေးကလဲ ခြေရင်းရောက်ကာ ကျွတ်ထွက်သွားပြီ။ ..

ကိုကျော်က ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးလိုက်မိ၏။
ဒီတည်တော့ ဝတ်ခဲ့သမျှ အတိုးချပြီး နီလာလေးကို အားရပါးရ ဖြုတ်ခွင့်ကြုံလေပြီပေါ့။ ...
မနေနိုင်လွန်းလို့ မြို့တက်ပြီး ဖိမ်ခန်းတွေ သွားမည်စိတ်ကူးခဲ့မိသော်လည်း ရောဂါတွေရမည်စိုးသဖြင့် မသွားရဲခဲ့။ .. ခုတော့ ရောဂါအတွက်လဲ ပူစရာမလို၊ ဖိမ်မယ်တွေထက်လဲ အဆတရာသာသည့် မယားပါ သမီးလေး နနထွတ်ထွတ်ကို အပီကိုင်ရပေတော့မည်။ ... သူကား ကံကောင်းလေစွ။

စိတ်ကျေနပ်လျှင် လုပ်နေကျအကျင့်အတိုင်း ကိုကျော် ရှီကနဲ ခပ်တိုးတိုး လေတချက်ချွန်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူဝတ်ထားသည့် စွပ်ကျယ်ကို ခေါင်းပေါ်မှ တချက်တည်း ချွတ်ပြစ်လိုက်သည်၊ .. ဒူးအောက်မှာ ပုံကျနေသော လုံချည်ကို ခပ်ဝေးဝေးသို့ ခပ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ မီးခွက်ရောင်မှိန်မှိန်အောက်တွင် ယောက်ျားပီသသော ကိုကျော့်ကိုယ်လုံးကြီးက ကြွက်သားတွေ အဖုဖုအထစ်ထစ်နှင့် ရင်ခုန်စရာကောင်းလှ၏
မျက်စိလေး မှေးထားရင်းမှ နီလာ မြင်နေရသည်။ .. ရင်တွေလဲ ဗလောင်ဆူလှပြီ။
နီလာ့ကိုယ်မှာလဲ အောက်ပိုင်းက ဗလာကျင်းနေပြီး အပေါ်ပိုင်းမတော့ ပြေကျွတ်နေသောအင်္ကျီလေးနှင့် ဇာဘော်လီလေးက ပုခုံးပေါ်တက်ချိတ်နေပြီ။ .. ကိုယ်တုံးလုံးနီးပါးပဲ ဆိုကြပါစို့ .. ။

ရမက်ထစရာကောင်းလှသော နီလာ့တကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံးကြည့်ရင်း ကိုကျော်က နီလာ့ဘေးတွင် အသာဝင်လှဲအိပ်လိုက်သည်။ အဖေအရင်းလို နေလာခဲ့သူမို့ နီလာ မျက်နှာချင်းတော့ မဆိုင်ရဲ .. ။ ကိုကျော့်ကို ကျောပေးလိုက်ပြီး ဘေးဘက်သို့ တစောင်းလှည့်အိပ်လိုက်မိ၏။ အကြောင်းမဟုတ်ပါ ... ကာမကျမ်းကြေ

သော ကိုကျော်က ဘယ်လိုနေလျှင် ဘယ်လိုပုံနှင့်ဖိုက်ရမည်ဆိုသည်ကို နောကျေနေပြီးသားဖြစ်ပါသည်။
ခုလဲ ကျောပေးထားသော နီလာ့ကိုယ်လုံးလေးကို နောက်မှ သိမ်းဖက်လိုက်ပြီး သူ့ပေါင်ကြီးတချောင်းကို
နီလာ့ပေါင်တံလေးနှင့်ကပ်ထားကာ အပေါ်ဘက်မှပေါင်တံကြီးကိုတော့ နီလာ့တင်သား
အိအိထွားထွားကြီးတွေပေါ် ခွတင်လိုက်၏။
လက်တဖက်က နီလာ့ကိုယ်လုံးလေးအောက် လျှိုသွင်းလိုက်ပြီး နောက်တဖက်ကအပေါ်မှကျော်ကာ
နီလာ့နို့ကြီးတွေကို စုံကိုင်ဆွဲညှစ်လိုက်သည်။ ပါးစပ်ကြီးကလည်း အငြိမ်မနေပဲ နီလာ့
နောက်ကျောသားဝင်းဝင်းလေးတွေကို တပြွတ်ပြွတ်နှင့်လိုက်စုပ်နေလိုက်၏။ .. နီလာ တရှိုက်မက်မက်နှင့်
တဆတ်ဆတ်တုန်လာရတော့သည်။ .. ရွှေကြုတ်လေးမှထွက်လာသော အရည်တွေကလဲ စိုရွှဲကာ ကိုကျော့်
ပေါင်တွေကိုပင် ပေကုန်ပြီ။ သစ်သားရေုတ်ကျည်ပွေ့ကြီးအလား ထွားကျိုင်းသန်မာလှသော ကိုကျော့်ဟာ
ကြီးကလည်း နီလာ့ တင်သားအိအိကြီးတွေကို ဟိုထိုးသည်ထောက်နှင့် တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသည်။ ထိုသို့
ထိုးမိထောက်မိလေတိုင်း ကိုကျော့်ဟာကြီးဆီမှ တဒိတ်ဒိတ် သွေးတိုးနေမှုကိုပင် နီလာခံစားသိရှိနေရသည်။

'ပြွတ် .. ပြွတ် ... '
'အင်း ဟင်း ... အား ဟား ... ဦးရယ် ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေမှန်းလဲမသိဘူး ... အာ အာ့ ... '
နီလာ့နောက်ကျောသားလေးတွေကို တပြွတ်ပြွတ်စုပ်နေသံနှင့် နီလာ့မပီမသ ညည်းသံလေးတွေက
အိပ်ခန်းထဲပြန့်လွင့်နေသည်။
ဟိုတဖက် အိပ်ခန်းဆီမှ နီလာ့အမေ ကိုကျော့်မိန်းမကတော့ ဆေးတွေသောက်ပြီး အိပ်ပျော်နေသည်မို့
သူ့ယောက်ျားနှင့်သမီး ဇာတ်လမ်းကို ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်ပေ။

အတော်ကြာအောင် နီလာ့ကျောသားလေးတွေကိုစုပ်လိုက်၊ နို့ကြီးတွေကို နယ်လိုက်၊
တင်ပါးနှင့်ပေါင်တံကြီးတွေကို သူ့ပေါင်တံကြီးတွေနှင့်လိုက်ပွတ်လိုက် လုပ်နေပြီးနောက် ကိုကျော်
အကျအန နေရာယူလိုက်သည်။
နီလာ့အပေါ်ဘက်မှ ပေါင်တံကြီးကို သူ့လက်နှင့် အပေါ်သို့ဆွဲမြှောက် မတင်လိုက်ပြီး ပွင့်အာကားထွက်
လာသော ရွှေကြုတ်လေးအဝသို့ သူ့လိင်တံကြီးကို တေ့လိုက်သည်။
နောက်လက်တဖက်က နီလာ့ကိုယ်လုံးလေးကို အသာထိန်းကိုင်ထားလိုက်၏။
ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ စုပ်အားတခုက ကိုကျော့်လိင်တံကြီးကို လာရောက်ဆွဲငင်နေသလို ခံစားရသည်။ ..
မျှော့ဆိုတာ ဒါပဲဖြစ်မည်ဟု ကိုကျော်တွေးလိုက်မိ၏။
အကျအန နေရာယူပြီးသည်နှင့် ကိုကျော် ခါးကို အသားကုန်နွှဲ့ကာ သူ့ဟာကြီးကို နီလာ့ရွှေကြုတ်လေးထဲ
အသားကုန် ဆောင့်ထိုးထည့်လိုက်တော့သည်။

'အမယ်လေးလေး ... သေပါပြီဦးရဲ့ ... ကြမ်းလိုက်တာ .. အား .... '
သစ်သားရေုတ်ကျည်ပွေ့ပမာ ကိုကျော့်လိင်တံကြီးက နီလာ့အထဲ အင်နှင့်အားနှင့် ဒလဟော တိုးဝင်သွား၏
နီလာ့ မချိမဆံ့အော်သံလေးက ပါးစပ်ကို လှမ်းပိတ်လိုက်သော ကိုကျော့် လက်ကြမ်းကြီးများအောက်တွင်
တိမ်ဝင်သွားရသည်။ .. ကိုကျော်သိပါသည်၊ သူ့မယားပါသမီးနီလာနှင့် ဟိုဆေးကျောင်းသား ကိုလတ်တို့
ဇာတ်လမ်းကို .. ။ ဒါကြောင့်လဲ နီလာ အပျိုမစစ်တော့မှန်း ခံဘူးနေကျမှန်းသိသဖြင့် သူ့စံချိန်လွန်လိင်တံ
ကြီးကို တထစ်ချင်းသွင်းမနေပဲ တချက်ထည်းနှင့်အဆုံးရောက်အောင် ဆောင့်ထိုးသွင်းချလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
ဒီလိုသွင်းရမှ သူက အားရသည်မဟုတ်ပါလား .. ။ ခံဘူးနေကျမို့ ကွဲမှာပြဲမှာတော့ မစိုးရိမ်ရသော်လည်း
သူဒီလို တချက်ထဲဆောင့်သွင်းလိုက်လျှင် နီလာ အသားကုန်အော်လိမ့်မည်ကိုတော့ တွက်ထားမိပြီးသားမို့
ကိုကျော့်လက်တွေက နီလာ့ပါးစပ်ကိုပိတ်ရန်အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။
မဟုတ်လျှင် ကောင်မလေးအော်သံက ဟိုဘက်ခန်းမှ သူ့မိန်းမ မပြောနှင့် တရွာလုံးပင် နိုးလောက်မည်။ ...

အရင်းထိအောင် ထိုးသွင်းထားလျှက်နှင့်ပင် ကိုကျော်က တော်တော်ကြာအောင် ဖိထားလိုက်၏။
ပထမတော့ နီလာ တွန့်ထိုးရုန်းကန် နေသေးသည်။ .. သို့ပေမယ့် ခနကြာတော့ ရုန်းတာကန်တာတွေ
ငြိမ်ကျသွားပြီး တဟင်းဟင်းညည်းသံလေးတွေသာ ထွက်ပေါ်လာတော့၏။ ကိုကျော်က နီလာ့ပါးစပ်လေးကို

လှမ်းပိတ်ထားသော သူ့လက်တွေကို ဖယ်လိုက်ပြီး နို့အုံကြီးတွေနှင့် ဗိုက်သားရှပ်ရှပ်လေးကို အသာအယာ ပွတ်သပ်ပေးနေလိုက်သည်။ .. နီလာကလဲ သူမလက်လေးတွေကိုနောက်ပစ်ပြီး ကိုကျော့်ဆံပင်တွေကို ထိုးဖွ ပွတ်သပ်ပေးလာ၏။ ...

‘ ဦး ဆောင့်တော့မယ်နော် ... နီလာ .. ’
‘ ဟုတ် ... ဆောင့်ပါတော့ဦးရယ် .. နီလာ အထဲမှာ တမျိုးကြီးနဲ့ အနေခက်လှပြီ .. ’
အပေးအယူတည့်နေကြလေပြီ။
ကိုကျော်က နီလာ့နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို စုံကိုင်ကာ အားယူလိုက်၏။ နီလာက အပေါ်သို့ထောင်ထားပေးသော သူမပေါင်တံကြီးတချောင်းကို သူမဖာသာ လက်တဖက်နှင့် ထိန်းကိုင်ပေးထားလိုက်သည်။
ထို့နောက်တွင်မူ
ကိုကျော်က သူ့တကိုယ်လုံးမှ အားအင်တွေ အကုန်ထုတ်ကာ နီလာ့နောက်ဖက်မှ အပီအပြင်ကျုံးဆောင့်လေတော့၏။

‘ ဖုံး ဖုံး ... ဖုံးဖုံး ... ’
‘ အား .. အ ... အား .. အ .. ’
ကိုကျော့်ဆီးခုံကြီးနှင့် နီလာ့ဖင်ဆုံအိအိကြီးတွေ တဖုံးဖုံးရိုက်မိသံက နီလာ့ မချိမဆန့်ခပ်အစ်အစ် အော်သံလေးတွေနှင့် အပြိုင်ထွက်ပေါ်လာသည်။ စောစောက တရှိန်ထိုး ထိုးသွင်းအပြီးတွင် အတန်ကြာအောင် စိမ်ကာ နှပ်ထားပေးလိုက်သည်မို့ နီလာ့ရွှေကြုတ်လေးက ကိုကျော့်လိင်တံကြီးနှင့်အလိုက်သင့် ဆန့်ကားပေးထားလိုက်ပြီးဖြစ်ရာ နီလာစောစောကလောက် စူးစူးဝါးဝါး အော်စရာမလိုတော့ပေ။ .. သို့ပေမယ့် တချက်တချက်ဆောင့်လိုက်တိုင်း ကိုကျော့်ထိပ်ဖူးကြီးက သူမ သားအိမ်ဝလေးထိအောင် သွားသွားဆောင့်မိသဖြင့် အောင့်ကနဲအောင့်ကနဲ နေအောင်တော့ ခံစားနေရှာလေသည်။ နောက်ဖက်မှ အသားကုန်ကျုံးနေသည့်ပုံစံဖြစ်သည့်အတွက် ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်တိုင်း ကိုကျော့်လိင်တံကြီးက နီလာ့အစေ့လေးကိုပွတ်ပွတ်သွားသည်။ ထိုသို့ ပွတ်သွားတိုင်း နီလာ့တကိုယ်လုံး ဓာတ်လိုက်သလို တုန်ခါသွားရလောက်အောင် အရသာထူးကြီးကို နင့်နင့်နဲနဲ ခံစားနေရလေ၏။ ကိုလတ်နှင့်တုန်းကပင် ဒီလို အရသာထူးမျိုး မခံစားဖူးခဲ့ ..။ ကိုလတ်က လေ့ကြီးထိုးရိုးရိုးပုံစံနှင့်သာ ဖြုတ်နေကျမို့ ကိုကျော်ခုလို နောက်ကနေ အသားကုန်ကျုံးနေသည်က နီလာ့အတွက် အရမ်းကို ဆန်းသစ်သောခံစားမှုနှင့် ကာမအရသာတွေကို ပေးစွမ်းနေလေတော့သည်။

အတော်ကြာတော့ အပေါ်မြှောက်ထားပေးရသည့် ပေါင်တံကြီးကော ထိမ်းကိုင်ထားသည့်လက်ပါ ညောင်းလာပြီမို့ နီလာ ပေါင်တံကြီးကို ပြန်ချလိုက်မိ၏။ ကိုကျော်က အလိုက်သင့်ပင် နီလာ့ခါးလေးကို ဆွဲဖက်လိုက်ပြီး သူကိုယ်တိုင်လဲ ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ရင်း နီလာ့ခါးလေးကို ဆွဲမထူလိုက်တော့ နီလာ့ပုံစံကမှောက်ခုံ ခံသည့်အနေအထားသို့ အလိုလိုကူးပြောင်းသွားရတော့သည်။
ပါးလေးတွေကို ခေါင်းအုံးပေါ်အပ် ... လက်နှစ်ဖက်က ခေါင်းအုံးအစွန်းတွေကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဒူးနှစ်ဖက်ကခပ်ကားကားလေး ထောက်ကာ တင်ပါးအိအိကြီးတွေကို အစွမ်းကုန် နောက်ပစ်ထားပေးမိလျှက်သားလေး ဖြစ်သွားရလေသည်။
ကိုကျော်က နီလာ့ကို ပုံစံပြောင်းပေးနေစဉ်တောက်လျှောက် သူ့လိင်တံကြီးကို နီလာ့ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ မကျွတ်အောင် အလိုက်သင့်နေရာလိုက်ပြောင်းပေးရင်း ထိန်းထားလေရာ နေရာအရွှေ့အပြောင်းတွင် ကိုကျော့်အတံကြီးက အထဲတွင်ကန့်လန့်ထိုးမွှေသလိုဖြစ်ပြီး နီလာ့ရွှေကြုတ်အတွင်းသားလေးတွေခမျာမှာ စက်ဖြင့်ချေမွခံရသော ဒိန်ချဉ်ဖတ်တွေပမာ မွမွကြေကုန်ပြီလား ထင်လိုက်ရလေသည်။

‘ အီး ... အ ... ’
ခံစားချက်က ပြင်းထန်သလောက် ထိမိလှသည်။
နီလာ တချီပြီးလုလုပင်ဖြစ်သွားရသည်။ ... ကိုကျော်က တန်းမဆောင့်သေးပဲ အသာထိန်းထားပေး၏။
ခနနေမှ နီလာ နေသားကျသွားပြီး ခံချင်စိတ်တွေ ထကြွလာပြန်သည်။
ကိုကျော်က နီလာခံရန် အသင့်ဖြစ်နေပြီမှန်း မရိပ်မိသေးသဖြင့် ချက်ခြင်း မဆောင့်မိသေး။

နီလာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ … ။

‘ ဆောင့်တော့လေ ဦးရဲ့ … ဘာလုပ်နေတာလဲ လို့ ……. ’
နီလာ ခေါင်းအုံးပေါ်မှောက်ထားသော သူမမျက်နှာလေးကို နောက်သို့ငဲ့စောင်းရင်း ခပ်နွဲ့နွဲ့လေး ပြောလိုက်မိသည်။ .. ကိုကျော် သဘောတွေ့ မနေသွေ့သွားရလေ၏။
‘ အိုကေ .. အိုကေ ’
ပြောလည်းပြော ဆောင့်လည်းဆောင့်မို့ နီလာ့မျက်နှာလေး ခေါင်းအုံးပေါ် ပြန်မှောက်ကျသွားရသည်။
ကိုကျော်က နီလာ့ တင်ပါးအိအိကြီးတွေအထက်မှ ခါးသိမ်သိမ်လေးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်စုံကိုင်ဖြစ်ညှစ်ရင်း အသားကုန်ကိုဆောင့်လေတော့၏။

‘ ဖုံး ဖုံး … ဖတ် ဖတ် .. ဖုံးဖုံး .. ဖတ် ဖတ် .. ’
ဒီပုံစံကျတော့ ကိုကျော့်ဆီးခုံနှင့် နီလာ့တင်ပါးအိအိကြီးတွေ ရိုက်မိသံသာမက ကိုကျော့်ဂွေးဥတွဲကြီးနှင့် နီလာ့ပေါင်တံကြီးတွေ ရိုက်မိသံတွေပါ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ပိုပြီး မြိုင်ဆိုင်သွားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ .. အံကိုတင်းတင်းကြိတ်ယင်း ခေါင်းအုံးပေါ် မျက်နှာအတင်းဖိကပ်ထားသည်မို့ နီလာ့နှုတ်မှ အော်ညည်းသံလေးတွေကတော့ ထွက်ပေါ်မလာတော့။ …
ကိုကျော်က ဆောင့်အားသန်သလောက် သုတ်လဲထိန်းနိုင်သည်။ .. နီလာကတော့ မခံနိုင်တော့။
လိင်တံကြီးသလောက် အားသန်ကာ ထိလှမိလှသော ကိုကျော့်ဆောင့်ချက်တွေကြောင့် ခေါင်းအုံးစွန်းကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ကလေးတွေပါ တဆတ်ဆတ်တုန်လာပြီး တချီပြီးသွားရလေတော့သည်။

နီလာပြီးပေမယ့် ကိုကျော်က မပြီးသေး … ။ အတွေ့အကြုံရှိသူမို့ နီလာပြီးသွားမှန်းတော့ သိလိုက်သည်။
ထို့ကြောင့် ဆောင့်ချက်တွေကို နဲနဲလျှော့လိုက်ပြီး ခပ်မှန်မှန်လေးထိန်းပြီးတော့သာ ဆက်ဆောင့်ပေးနေလိုက်လေသည်။
ကိုလတ်နှင့်တုန်းက နီလာနှင့် ပြိုင်တူလောက်သာ ပြီးနေကျမို့ တချီချပြီးတိုင်း နှစ်ယောက်သားရပ်နားကာ အမောဖြေနေကျဖြစ်သော နီလာမှာ ခုလို ပြီးထားပြီးခါစရွှေကြုတ်လေးထဲ ဆက်ကာထိုးဆောင့်ပေးနေသော အရသာမျိုးကို မခံစားဖူးသေးပါ။ .. ကိုကျော်နှင့်ကျမှ ခံစားဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ .. အရသာက ဆန်းသစ်လှသည်။ .. ကျိန်းနေသော အတွင်းသားလေးတွေကို လိင်တံကြီးကပွတ်ဆွဲထိတွေ့လိုက်တိုင်း ခံစားမှုက ဘယ်လိုထုတ်ဖော်ပြောရမှန်းပင်မသိ။ …

‘ နောက်လဲ အမြဲချကြရအောင်နော် .. နီလာလေး .. ’
သက်လုံပြန်ယူနေသည့်အလား ခပ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် ခပ်မှန်မှန် ဆက်ဆောင့်ပေးနေရင်းမှ ကိုကျော်က အနာဂတ်အတွက်ပါ စရံရိုက်နေသည်။
‘ မေမေသိသွားရင် မကောင်းပါဘူး ဦးရယ် … ’
မိန်းမသဘာဝ နဲနဲလေးတော့ မူရမှ။ .. အမှန်က နီလာလဲ ကိုကျော့်လိင်တံကြီးနှင့် ဆောင့်ချက်များကို အကြီးအကျယ်စွဲနေမိပြီ။ ..
‘ အို … ဒို့နှစ်ယောက် ပိရိရင် ဘယ်သူသိမှာလိုက်လို့ နီလာရယ် … နော် နော် … ’
‘ သဘော … သဘော … ဦးသဘော … အင့် အင့် ’
နီလာ့ထံမှ သဘောတူညီမှုရလိုက်သည့်အတွက် ကိုကျော်ဝမ်းသာအားရဖြစ်ကာ ဆောင့်ချက်တွေက ပြန်ပြီး ပြင်းထန်လာသည်မို့ နီလာအသံမထွက်အောင် မျက်နှာကိုခေါင်းအုံးပေါ် မှောက်ချလိုက်ရပြန်သည်။

ကိုကျော့်ဆောင့်ချက်တွေကို အားရပါးရခံယူရင်း နောက်တချီပြီးရန် အားယူနေသော နီလာတယောက် ရန်ကုန်မှ ကိုလတ်ကို သတိလည်းမရနိုင်တော့ပါပေ။ …
ဪ … လေနှင့်မြင်းပမာ စီးသူနောက်သာ ကောက်ကောက်ပါသည်ဆိုသည်မှာ မှန်လေစွ။ …

× ×

အချိန်က ည ၉နာရီခွဲလုပြီ။
ရန်ကုန် မအူကုန်းရပ်ကွက်သည် နေ့လည်ဘက်တွင် လူစည်ကားသလောက် ညနက်လာလျှင် လူအသွား အလာက ပြတ်လာမြဲဖြစ်သည်။

၁၂၃လမ်းထဲရှိ ‘ထွန်းတောက်’ ဆေးခန်းထဲတွင် ဒေါက်တာကိုလတ်တယောက်ထဲ စာထိုင်ဖတ်နေမိ၏။ မိုးဖွဲဖွဲရွာနေသည်မို့ ညစနာရီကျော်လောက်ကတည်းက ဆေးခန်းကို လူနာမလာတော့ ...
၉နာရီခွဲ ဆေးခန်းပိတ်ချိန်အထိတော့ လူနာ မလာလည်း မပြန်သေးပဲ ဆက်ထိုင်နေတတ်သည်က ကိုလတ် အကျင့်ဖြစ်နေပြီ။ စောသေးလျှင် ကားလမ်းပေါ်တွင်ကားတွေက ပြည့်ကြပ်နေတတ်သေးသည်မို့ ကားမောင်းရတာ မောင်းလို့မကောင်း။ ..
၉နာရီခွဲနှင့်ဆယ်နာရီကြားထဲလောက်ဆိုမှ ကားရှင်းပြီး မောင်းလို့ကောင်း၏
တခါတခါတော့လဲ လူနာမလာပါပဲ ထိုင်နေရတာ ပျင်းစရာကောင်းလှသည်။ အလုပ်မရှိတော့ စိတ်တွေကလဲ ဟိုရောက်ဒီရောက် ... ။

ဒီနေ့တော့ ကိုလတ်စိတ်ထဲ ရှာမှငယ်ရည်းစား နီလာ့ကို ထူးထူးခြားခြားသတိရနေမိသည်။ .. သူကသာ သတိရနေမိတာပါ ... နီလာကတော့ သူ့ကို စိတ်ကူးထဲတောင်ထည့်တော့မည်မဟုတ်မှန်းလဲ သူသိနေသည်။
ရည်းစားဖြစ်ပြီးလို့မှ တနှစ်မပြည့်သေးခင် နီလာ့အမေဆုံးပါးသွားတာ ကျောင်းတက်ရင်း သတင်းကြားလိုက်ရ၏။ ..
စာမေးပွဲတွေနှင့်လုံးလည်ချာလည်လိုက်နေသော ဆေးကျောင်းသားဘဝမို့ ချက်ခြင်းမပြန်နိုင်သေးပဲ အားပေးစကားတွေသာ လူကြုံပါးလိုက် စာထည့်လိုက် လုပ်နေခဲ့ရသည်။ .. ဟော ကျောင်းပိတ်ရက်ရောက် လို့ သူလဲ ရွာပြန်ရော သတင်းကောင်းက ဆီးကြိုနေပါတော့သည်။ .. နီလာတယောက် သူမ၏ပထွေး ကိုကျော်နှင့် အတိအလင်းယူလိုက်ကြပြီတဲ့ ... ။ ကောင်းပါသည် .. ကောင်းကြပါပေသည်။ .. သွားလေသူ အမေ့မျက်နှာမှမထောက် .. ။ သူ့မျက်နှာလဲမထောက် ... ဘယ်သူ့မျက်နှာမှမထောက် ... လုပ်ပုံ လုပ်ပုံ၊ နီလာတို့လုပ်ချလိုက်ပုံက ကိုလတ်ဆလ်သ သွားရသည်။ ရွာကိုလည်း အဲဒီကတည်းက ကိုလတ် လုံးဝမပြန်တော့။ ယိုသူက မရှက်ပေမယ့် မြင်သူက ရှက်သည်လေ .. ။

ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်နာသည်ဆိုဆို ပထမဆုံးရည်းစားမို့ ကိုလတ် နီလာ့ကို မေ့မရသေး ... ။
နီလာ့နှုတ်ခမ်းနွေးနွေးလေးတွေ ... နို့အုံထွားထွားကြီးတွေ .. တင်သားအိအိကြီးတွေ .. အိုနောက်ဆုံးတော့ ဆွဲအားကောင်းလှသောရွှေကြုတ်လေး ... တခုမှ ကိုလတ်မေ့လို့ကိုမရ။ .. အင်း ဒါပေမယ့် ဒါတွေအားလုံး က ခုတော့ သူ့ပထွေးတဖြစ်လဲ လင်တော်မောင်ကြီး ကိုကျော့်အတွက် အသုံးတော်ခံစရာလေးတွေသာ ဖြစ် နေပေရော့မည် ... တောက် ... ။

ကိုလတ်တွေးရင်း ဒေါသထွက်လာသဖြင့် တောက်ပင်ခေါက်လိုက်မိသည်။ ..
သူငယ်ချင်းတချို့ကတော့ပြောသည်၊ .. ကိုကျော့်မှာ သူ့ထက်ကောင်းကွက်တွေရှိနေလို့ဖြစ်မည်တဲ့ ... ။ သူလဲ ဒါတွေအစက သိပ်တော့နားမလည် .. ဆေးကျောင်းသားပေမယ့် စာထဲသာစိတ်နှစ်ထားခဲ့သူမို့ ဒါတွေနှင့် နဲနဲစိမ်းသည်။ .. သို့ပေမယ့် ရည်းစားလူလုခံရပြီးနောက်တွင်တော့ ကိုလတ် မခံချင်စိတ်နှင့် ဒါတွေ လိုက်စားလာသည်။ လိင်တံကြီးထွားစေသော နည်းလမ်းများရှာသည်။ .. ဆေးထိုးတာတွေဘာတွေ ကတော့ ဘေးမကင်းမှန်း ဆရာဝန်လောင်းပီပီ သူသိသည်မို့ လက်တဲ့မစမ်းခဲ့။ ..
ဘေးကင်းသော လေစုပ်ပွတ်တွေ ဘာတွေနှင့်တော့ စမ်းကြည့်သည်။ .. ရလဒ်က မဆိုးလှပါ။ သူ့ဆိုဒ်က ပိုကြီးလာသည်။ .. သန်မာမှုနှင့်သုတ်ထိန်းနိုင်အားလဲ ပိုကောင်းလာသည်။ နောက်တော့ သူငယ်ချင်းတွေ တိုင်ပင်ပြီး တယောက်ဟာပေါ်တယောက် ဂေါ်လီတွေ အပြန်အလှန်ထည့်ကြသည်။ .. သူလဲ သူ့လိင်တံ ကျောဘက်တွင် ဂေါ်လီ၂လုံးထည့်လိုက်သည်။ .. ပြောင်းဖူးစေ့တွေလိုလျှောက်ထည့်နေလျှင်တော့ ဘေးလဲ မကင်းသလို ခံရသူလဲ လက်လန်သွားမည်မို့ မထည့်။ .. ၂လုံးလောက်က အနေတော်ပါပဲ။

စိတ်နာနာနှင့် ကိုလတ် ရန်ကုန်တွင် ရည်းစားတွေ ထည်လဲထားပြစ်ခဲ့သည်။
ထားလိုက်သော ရည်းစားတိုင်းကလဲ သူ့ဟာကြီးနှင့် ဂေါ်လီလေးတွေကို တန်းတန်းစွဲ .. ။ အဲ တခုတော့ ရှိသည်။ .. ရည်းစားက ရည်းစားလိုမနေပဲ ယူဘို့အတင်းအကြပ်တိုက်တွန်းလာလျှင်တော့ ကိုလတ် တို့ ဝေးဝေးပြေးတော့သည်။ .. လူပျိုဘဝနှင့် ရသလောက်ကဲဦးမည်ဟု ကိုလတ် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ .. ဒါတွေအားလုံးကို နီလာ့အစား မိန်းမတွေအပေါ်လက်စားချေနေခြင်း တမျိုးဟု သူ ခံယူထားလိုက်သည် .. ဆိုင်သလား မဆိုင်သလားတော့ မသိ။ ..

ဒီလိုနှင့် မနှစ်က သူ ဆရာဝန်ဖြစ်လာသည်။ .. အလုပ်နှင့်အကိုင်နှင့်ဆိုတော့ ကဲရတာ ပိုတင့်တယ်လာ၏ သူ့ကြောင့် အပျိုရည်ပျက်ခဲ့ရသူလေးတွေလဲ တော်တော်များနေပြီ။ နောက်ပြီးသားရေအိုင်တွေကို ခြေဝင်ဆေးခဲ့တာတွေလည်း မနဲလှတော့။ .. ဆရာဝန်ဆိုတော့ ရောင်တတ်တိမ်းတတ်တာကော ကံကောင်းနေသေးတာကော ပါမည်ပေါ့လေ ..
ကိုလတ်တို့ ခုထိတော့ ပိုက်ဘော မိသည့်ဘဝ မရောက်သေး။

ကိုလတ်အလုပ်က ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ဆေးရုံကြီးတွင်ဖြစ်သည်၊ .. ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းကိုတော့ လူနာအရ များသည့် မအူကုန်းဘက်တွင် ဖွင့်ဖြစ်သည်။ လူပျိုလူလွတ် ဆရာဝန်ဆိုတော့ ဆေးခန်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကိုလတ်နာမည်က ရေပန်းစားသည်။ .. ရုပ်ပွေသူအဖြစ်လဲ နာမည်ထွက်သည်။ ..
သို့ပေမယ့် မိန်းကလေးများထုံးစံအတိုင်း ရုပ်သူပွေသူဟု နာမည်ကြီးသူတွေဆို ပိုကပ်တတ် ရောတတ်သည့်အတွက် ကိုလတ်ဘေးနားမှာ မိန်းကလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေလေသည်။ .. ကိုလတ်ကတော့ အခွင့်သင့်လျှင်သင့်သလို အခြေအနေပေးလျှင်ပေးသလို စိတ်ကြိုက်ရာကို ဆွတ်ခူးစားသုံးရင်း လူပျိုဘဝကို ပျော်ပျော်ကြီး ဖြတ်သန်းနေလေတော့သည်။

‘ ဝါး ဟား … ’
အိပ်ငိုက်သလိုလိုဖြစ်လာသည်မို့ ကိုလတ် သန်းဝေလိုက်မိသည်။
လက်ပါတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်တော့ ကိုးနာရီခွဲလုပြီ။ ..
လက်ထဲမှ ပလေးဘွိုင်းစာအုပ်ကို အသာခေါက်သိမ်းလိုက်ပြီး သိမ်းစရာရှိတာတွေ သိမ်းနှင့်ရန် ကိုလတ် ထလိုက်၏။ ပုဆိုးအောက်မှ ဖွားဘက်တော်က ပလေးဘွိုင်းစာအုပ်အရှိန်နှင့်တကြွကြွဖြစ်နေသည် ပုဆိုးဝတ်လျှင် အောက်ခံဘောင်းဘီဝတ်လေ့မရှိသော ကိုလတ်အကျင့်က တခါတခါတော်တော်ဒုက္ခပေး၏။ ခုလဲ ဖွားဘက်တော်ငြိမ်အောင် ခနစောင့်ရသေးသည်။ နို့မဟုတ် လူမြင်လို့မှ ကောင်းမည်မဟုတ်။ …

‘ ဆရာ .. ဆရာရှိသေးလားဟင် … ’
ဆေးခန်းတံခါးတခြမ်းပိတ်ထားလိုက်ပြီး အတွင်းဘက်လူနာစမ်းသပ်ခန်းထဲဝင်ကာ နားကြပ်တွေဘာတွေ သိမ်းနေသော ကိုလတ်နားထဲသို့ ဆည်းလည်းသံလေးတခုတိုးဝင်လာသည်။ .. ပြန်မည်လုပ်ခါမှ လူနာက လာနေပြန်ပြီထင်သည်။ ကိုလတ် နဲနဲကျွဲမြီးတိုသွားရ၏။ တခါတခါကျ လူနာတွေက ဒီလိုပါပဲ .. ဆေးခန်းဖွင့်ထားချိန်တောက်လျှောက်ကျ လူရှုပ်သည်ဘာသည်ဆိုပြီး လာမပြကြ၊ ဆေးခန်းပိတ်ပြီး ပြန်တော့မည်ဆိုလျှင် တယောက်ပြီးတယောက် ရောက်ရောက်လာတတ်သည်။

‘ ကိုးနာရီခွဲပြီဗျ .. ဆေးခန်းပိတ်တော့မလို့ … ဩော် … မီမီ ပါလား .. ’
ကိုလတ်ဘုတောသံက တဝက်တပျက်နှင့်ရပ်သွားရသည်။ ရေစိုနေသောထီးလေးကို ကိုင်ထားသည့် ချစ်စရာ မိန်းကလေးကို သူကောင်းကောင်းသိသည်ကိုး .. ။ လမ်းထိပ်နားမှ မီမီရယ်လေ .. မနှစ်ကမှ ယောကျ်ားဆုံးထားသည့် ပူပူနွေးနွေး မုဆိုးမလေး မီမီ။ ..
‘ ဆောရီးနော် ဆရာ … ဆရာနဲ့ သေသေချာချာတိုင်ပင်ချင်လို့ ဆေးခန်းလူရှင်းချိန်ကျမှ ရွေးပြီးလာခဲ့တာ၊ အနောက်အယှက်ပေးမိသလိုများ ဖြစ်သွားပြီလားမသိဘူး .. အားနာလိုက်တာ .. ’
မီမီက မျက်လုံးလေး ပုတ်ကလပ်ပုတ်ကလပ်လုပ်ရင်း တောင်းပန်နေသည်။ .. ခွင့်လွှတ်ပေးရမှာပေါ့လေ။ ..

ဒီလောက်လှသည့် မှဆိုးမလေးပဲဟာ .. ။

‘ ရပါတယ် မီမီရယ် ... ပြောနေရမယ့်သူတွေမှ မဟုတ်တာ ... ကဲပြော .. ကျနော်ဘာကူညီရမလဲ ’
ကိုလတ်လေသံပြောင်းသွားတော့မှ မီမီ အားတက်သွားရသည်။ နောက်နေ့မှလာလို့များ ပြောလွှတ်လေ မလားဟု ဆေးခန်းအလာတလျှောက်လုံး တွေးပူနေခဲ့ရသည်လေ။ ..
လက်ထဲမှ မိုးရေစိုနေသောခေါက်ထီးလေးကို ထီးထည့်သည့်ပုံးထဲ မီမီထည့်လိုက်၏။ ဘေးဘီကို စိတ်မလုံသလို အသာအကဲခပ်သည်။
‘ စိတ်ချသာ ပြောပါ မီမီ ... ဒီနေ့ အကူကောင်လေးမလာလို့ ကျနော်တယောက်ထဲရှိတာ .. ’
ကိုလတ်က မီမီ့အနေအထားကို အကဲခပ်မိသဖြင့် ရှင်းပြလိုက်ရ၏။ ခါတိုင်းဆို ကောင်လေးနှင့် ကိုလတ် အတူပြန်ပြီး လမ်းကျမှ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်တွင် ချပေးနေကြ။ ဒီနေ့တော့ ကောင်လေး သွားစရာရှိလို့ ခွင့်တိုင်ထားသည်မို့ သူတယောက်တည်းသာ .. ။

ကိုလတ်စကားကြောင့် မီမီ သက်ပြင်းလေး အသာချလိုက်သည်။ ရှက်ရွံ့ဟန်နှင့် မျက်လွှာလေးချလိုက်ရင်း တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်သည်။

‘ ဒီ .. ဒီလိုပါဆရာ ... မီမီ သွေးမပေါ်တာ ၂လရှိနေပြီ အဲဒါ .. အဲဒါ .. ’
ကျန်းကျန်းမာမာ တောင့်တောင့်တင်းတင်းနှင့် ချစ်စဖွယ် လင်သေမုဆိုးမလေး .. သွေးထိန်နေတာကို ရှက်ရှက်နှင့်ပြောနေပြီဆိုမှတော့ တခြားဘာများဖြစ်နိုင်ဦးမှာတဲ့လဲ .. ခိုးစားတာ လူမိလေပြီပေါ့။
ဘာပဲပြောပြော တခြားဖြစ်နိုင်ခြေတွေလဲ ရှိသေးသည်မို့ ကိုလတ် တာဝန်အရ ရှင်းပြရလေသည်။

‘ တခါတခါ ဒီလိုပဲ သွေးထိန်တတ်တာပဲ မီမီရဲ့ .. ’
မီမီမျက်နှာလေး ရဲတက်လာသည်။ .. သက်ပြင်းတချက်ကို ရှိုက်လိုက်ရင်း မပွင့်တပွင့်လေး ပြောလာပြန်လေ၏။
‘ မဟုတ်ဖူးဆရာ .. မီမီက သွေးသိပ်မှန်တာ။ .. ရက်တောင် လွဲလေ့မရှိဘူး။ ခုဟာက .. ခုဟာက .. ’
‘ ရပြီ .. ဒီလောက်ဆို ဆရာနားလည်ပြီ .. ။ ကဲပြော .. မီမီဘာဖြစ်ချင်လဲ .. ’
‘ သွေးပေါ်ဆေးတွေဘာတွေ ထိုးပေးလို့ မရဘူးလား ဆရာ ... ’
ကိုလတ် ခေါင်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းခါမိသည်။ အပြင်လူတွေကြားထဲမှာ သွေးပေါ်ဆေး သွေးပေါ်ဆေးနှင့် လူသိများလှသော ထိုးဆေးတွေက တကယ်တော့ ကိုယ်ဝန်ရှိတာသာဆိုလျှင် ဘာမှ မတတ်နိုင်။ .. လူအများက နားလည်မှုတွေ လွဲနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

‘ သွေးပေါ်ဆေးက ကိုယ်ဝန်မရှိပဲ တခြားအကြောင်းကြောင့် သွေးထိန်နေတာမျိုးမှ စွမ်းတာ မီမီရဲ့ .. ’
ကိုလတ်စကားကြောင့် မီမီ နီးရာခုံတခုပေါ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်ချလိုက်မိသည်။
‘ အဲဒါမှ ခက်တော့တာပါပဲ ဆရာရယ် ... ခုဟာက ကိုယ်ဝန်ရှိတာလို့ မီမီတော့ထင်တာပဲ .. ဟင်း .. ’
မီမီဝတ်ထားသည်က လည်ပင်းတော်တော်ဟိုက်သော တီရှပ်လက်တိုကလေး .. ။
ကိုလတ်ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထိုင်ချလိုက်တော့ လည်ဟိုက်ကြားမှ ရင်နှစ်မွှာကြွဲကြောင်းလေးက မျက်စိထဲကို ထင်းကနဲ ဝင်လာသည်။ အသာမိုးကြည့်လိုက်တော့ နို့အုံအပေါ်ပိုင်းလေးတွေကိုပင် မြင်နေရ၏။ စောစောတုန်းက ပလေးဘွိုင်းဖတ်ထားသော အရှိန်က မသေသေးသည်မို့ ကိုလတ်သွေးတွေ ဆူလာသည်။

‘ မီမီတကယ်တမ်းလိုအပ်မယ်ဆိုရင် တောင်ဥက္ကလာဘက်မှာ ကျနော့်အသိ ဆရာဝန်မတယောက်ရှိပါတယ်။ ဒါမျိုးတွေကို ကူညီနေကြလေ .. ခက်တာက .. ’
‘ ခက်တာက ဘာလဲဟင် ဆရာရယ် .. လုပ်ပါဦး .. မီမီ ဆရာ့ကို အားကိုးပါတယ်ရှင် .. ’
‘ ခက်တာက ဒါဟာ တကယ်ကိုယ်ဝန်ရှိတာ ဟုတ်မဟုတ် သေချာအောင် လုပ်ရဦးမယ် မီမီရဲ့ .. ’
‘ ဆီးစစ်ကြည့်ရမှာလား ဆရာ ... ’
ကိုလတ် အသာပြုံးလိုက်မိသည်။ သူဆင်သော အကွက်ထဲတော့ မီမီတယောက် ဝင်လာလေပြီ။ ..

‘ ဆီးစစ်တာက မသေချာလှသေးဘူး မီမီရဲ့ .. သေချာချင်ရင် အတွင်းပိုင်း စမ်းသပ်ကြည့်ရမှာ ..... ’
‘ အို ... ’

မီမို့မျက်နှာလေး ရဲတွတ်သွားသည်။ ခေါင်းလေးက ငုံ့ကျသွားရ၏။ ကိုလတ်က ဟန်ကိုယ့်ဘို့ ဆိုသလို အသာ မှင်နှင့်မောင်းနှင့် ဆက်ပြောလိုက်ပြန်၏။
‘ မီမီရှက်နေရင် နောက်နေ့မှ မိန်းကလေးဖော်တယောက်ယောက်ခေါ်လာပြီး စမ်းလေ .. ။ ဒါမှမဟုတ် လေဒီဒေါက်တာ တယောက်ယောက်ကိုပဲ သွားပြချင် ပြပါလား .. ’
ပြောမယ့်သာပြောလိုက်ရသည်၊ မီမီ သူပြောသလို တကယ်သဘောတူသွားရင် အခက် ဟု ကိုလတ်တွေးနေမိလေ၏။ .. မုန့်က ပါးစပ်နားရောက်နေပြီမို့ မစားလိုက်ရလျှင်တော့ ကိုလတ်တို့ ရာဇဝင်ရိုင်းရော့မည်။

ကိုလတ် ဆုတောင်းပြည့်သည်ပြောရမည်။
မီမီက ခနစဉ်းစားသလိုလေးလုပ်နေပြီးမှ သက်ပြင်းလေးတချက် ချရင်း စိတ်ကို ဒုံးဒုံးချလိုက်လေ၏။
‘ မထူးပါဘူး ဆရာရယ် ... ။ ဒါနဲ့ပဲ ရက်တွေ သိပ်ကြာသွားဦးမယ်။ ... ဆရာပဲ စမ်းပေးပါတော့ ... ’
ကိုလတ် တံတွေးကို အသာမြိုလိုက်မိသည်။ စားရက်တော့ ကြုံလေပြီ။

‘ ကဲကဲ .. လာ။ ဒါဆိုလဲ အခန်းထဲသွားရအောင် ... ဪ ... တံခါးကြီးတော့ ပိတ်ခဲ့မယ်နော် ... တော်ကြာ စမ်းနေတုန်း သူများတွေ ရုတ်တရက် ဝင်လာမှာစိုးလို့ ... ’
မီမို့အတွက် ရတက်မအေးဟန်နှင့် ကိုလတ်က ဆေးခန်းအဝင်တံခါးကို တဝက်ပိတ်ထားရာမှ အကုန်ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တော့ နုနုထွားထွား မုဆိုးမလေးကို ဦးဆောင်ကာ အတွင်းဘက် လူနာစမ်းသပ်ခန်းထဲ ဝင်လာလိုက်တော့၏။ မီမီက ခေါင်းလေးငုံ့ရင်း ဆင်မယဉ်သာ ဟန်လေးနှင့် ကိုလတ်နောက်က လိုက်လာသည်။

အတွင်းခန်းသို့ရောက်လေပြီ။
‘ ကဲ .. မီမီ တက် ’
ကိုလတ်က ပြောလဲပြော မီမို့လက်လေးကိုလဲ အသာဆွဲကာ ကုတင်ပေါ်တက်ခိုင်းလိုက်သည်။ မီမို့လက်ဖျားလေးတွေ အေးစက်နေတာ သတိထားမိလိုက်၏။
ကုတင်က အနည်းငယ်မြင့်သည်မို့ မီမီက တဖက်စောင်းကာ လက်လေးနှင့်ထောက်ပြီးတက်ရသည်။ ခြေဖျားလေးတွေက အောက်မှ ခုထားသော ခုံလေးပေါ်ထောက်ပြီး တင်ပါးကို တစောင်းလှမ်းတင်လိုက်ရ၏ ကိုလတ်က သူ့ဘက်သို့လှည့်ကာ ကုန်းပြပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားသော မီမို့တင်ပါးကြီးတွေကို အားမနာတမ်း အနီးကပ်ကြည့်ပြစ်လိုက်သည်။ စောစောက မနဲချိုးနှိမ်ထားရသော ဖွားဘက်တော်က ရုန်းထလာသည်။ .. ခုတင်စောင်းနှင့် မနဲဖိထားလိုက်ရသည်။

‘ ဟင်း ... ’
ကုတင်ပေါ်ရောက်ပြီးသည်နှင့် မီမီက မျက်လုံးလေးများ အသာမှိတ်ကာ သက်ပြင်းလေးတချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြန်၏။ ကိုလတ် အတတ်သိလိုက်ပြီ ... ဒီကောင်မလေးလဲ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေပြီ။ ... ဟန်ကိုယ့်ဘို့ ဆိုသလို တရှိန်ရှိန်တက်နေသော စိတ်ကို အသာချိုးနှိမ်ယင်း လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း သွေးပေါင်အရင် ချိန်ပေးလိုက်၏။ .. ဒါတောင် လူကနေပေမယ့် လက်က မနေ။ .. သွေးပေါင်ချိန်ကရိယာ ပြန်အဖြုတ်တွင် ကိုလတ်လက်တွေက မီမို့နို့ကြီးတွေကို မထိတထိ ပွတ်သွားလိုက်သေးသည်။ မီမီ မသိမသာလေး တွန့်သွားတာ .. ခြေဖျားလေးတွေ ကုပ်ကွေးသွားတာ ကိုလတ် သတိထားမိသည်။ မီမို့တကိုယ်လုံးက ကုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လေးမို့ ရှုံက်ကြီးဖိုင်ယ်အသွယ်သွယ်က မကြည့်ချင် မြင်လျက်သား ဆိုသလို ဖြစ်နေရလေသည်။ .. ကိုလတ်ကတော့ ကြည့်ချင်ချင်ကြီးနှင့်ကို ကြည့်နေခြင်းပါ။

‘ ကဲ ... မီမီရေ ... စမ်းကြစို့နော် ... မရှက်နဲ့ သိလား ... ’
အာတွေခြောက်တက်လာသည်မို့ ကိုလတ် တံတွေးကို ခနခန မြိုချနေရ၏။ ဒီစကားလေး ပြောထွက်လာဖို့

မနဲကို အရှိန်ယူလိုက်ရသည်။ မီမီကတော့ ဘာစကားမှတောင် ပြန်မပြောနိုင်ရှာ။ ... ခေါင်းလေးသာ အနိုင်နိုင် ညိတ်ပြလိုက်ရသည်။

ကိုလတ်က မီမို့ထမီအထက်ဆင်စလေးကို အသာဖြုတ်သည်။ ...
မီမီက ဗိုက်လေးရှပ်ပေးထားပြီး ကိုလတ် ဖြုတ်ရလွယ်အောင် ကူညီပေးနေ၏။ လူကတော့ မလှုပ် ... မျက်စိလဲ စုံမှိတ်ထားသည်။ ..
အထက်ဆင်စလေး ပြုတ်သွားလေပြီ။ ..
ကိုလတ်က အစက မီမီဝတ်ထားတာ ရိုးရိုးထမီထင်နေမိသည်။ .. အခု ထက်ဆင်ဖြုတ်လိုက်မှ ခါးတွင်အထက်ဆင်စ ချည်ပြီး ဝတ်ရသော စကပ်ထမီမှန်း သိရသည်။ ဟန်ကျသည်ပေါ့ ... အထက်ဆင်စ ဖြည်လိုက်သည်နှင့် ခါးအကွဲစလေးက ဟထွက်သွားသည်။ .. ဒါပေမယ့် မီမို့တင်ပါးကြီးတွေက ဖွံ့ထွားလှသည်မို့ လွယ်လွယ်နှင့်တော့ စကပ်ထမီလေးက အောက်လျှောချလို့ မရ။ ..

‘ မီမီ ... တင်ပါးလေး နဲနဲ ကြွပေးဦးနော် ... ’
ကိုလတ်အသံက အဝေးတနေရာမှ လာနေသလို မီမို့နားထဲ ခံစားနေရ၏။ စိတ်ညှို့ခံနေရသူလို မီမီဘာမှကို ပြန်မပြောနိုင်။ .. သူပြောသလို ခါးလေးကို အသာပင့်ကာ သာ တင်ပါးကြီးတွေကို ကြွပေးလိုက်မိရသည်။ ကိုလတ်က အလိုက်သင့်ဆိုသလိုပင် စကပ်ထမီလေးကို အောက်ဖက် တဖြည်းဖြည်း ဆွဲချလိုက်၏။

ဆေးခန်းလာပြရသည်မို့လားမသိ .. ။
မီမို့တွင် အောက်ခံ ဘာမှ မဝတ်ထားပါ။ ..
ကိုလတ်က စကပ်ထမီလေးကို ဆွဲချလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် မီမို့ ရတနာလေးက ဝင့်ကြွားစွာ ဝင်းဝင်းပပ ထွက်ပေါ်လာပါတော့သည်။
မဂိုသွေးပါသူမို့လားမသိ ... မီမီက အမွေးအမျှင်တွေ ပြောင်နေအောင်ကို ရိတ်ထားသည်။
မဖြူမညိုအသားလေးနှင့် လိုက်လျှောညီထွေစွာပင် မီမို့ဆီးခုံလေးက မို့မောက်တက်နေ၏။ ..
ပေါင်တံထိပ်ဖျားတွေကတော့ အပြင်အသားအရေထက်ကို ပိုပြီး ဖြူဝင်းတောက်ပနေသည်။ ...
ပြည့်ပြည့်တင်းတင်း နှုတ်ခမ်းသားနှစ်လွှာ အတွင်းဝယ် သာမာန်မိန်းကလေးတွေထက် သိသိသာသာကြီးကို ပိုကြီးသော အစေ့လေးက ပြူးထွက်နေ၏ ... ။ ကိုလတ်ကို မျက်စပစ်ပြ နေသလိုလို .. ။

ကိုလတ်က လက်အိတ်စွပ်လိုက်သည်။ ...
အမှန်က ဒါမျိုးစမ်းမည်ဆိုလျှင် ပိုးသတ်ထားသော ရာဘာလက်အိတ် အထူကို စွပ်ရမည်။ သို့ပေမယ့် ကိုလတ်က အကြံကြီးနှင့်မို့ ရိုးရိုး သွေးဖောက်တာတွေ ဘာတွေမှာသုံးသည့် ရာဘာလက်အိတ်အပါးလေးပဲ စွပ်လိုက်၏။ မီမီကတော့ ဘာမှ မသိရှာ ... ။ ကိုလတ်ပြုသမျှ နတော့မည့်ပုံနှင့် ပျော့ပျော့ကျော့ကျော့လေး လှဲနေလေသည်။

ကိုလတ်က မီမို့ပေါင်ကြားထဲသို့ သူ့ညာဘက်လက်ကြီးကို သွင်းလိုက်၏။ ဘယ်လက်ကတော့ မီမို့ခါးကို အသာလှမ်းကိုင်ထားသည်။ မီမီက အလိုက်သင့်ပင် ပေါင်ကြီးတွေကို ကားပေးလိုက်သည်။ စောစောက ဒူးလောက်ရောက်အောင်ဆွဲချထားသော စကပ်ထမီလေးက မီမီ ပေါင်ကားပေးလိုက်မှုကြောင့် အောက်သို့ တွန်းချလိုက်သလိုဖြစ်ကာ ခြေဖျားထိလျှောကျသွားတော့၏။

ကိုလတ် အသက်ကိုမှန်အောင် မနဲထိမ်းရှုယင်း မီမို့ ရတနာကြုတ်လေးထဲ လက်ညှိုးကို စထိုးသွင်းလိုက်၏ အတွင်းပိုင်းစမ်းသပ်လျှင် လက်ညှိုးလက်ခလယ်နှစ်ချောင်းပူးနှင့် စမ်းရမြဲဖြစ်သော်လည်း မီမို့ကြုတ်လေးက အပျိုနှင့်မခြား တင်းကြပ်စိရိနေသည်မို့ တချောင်းထဲနှင့်ပဲ အရင် သွင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါတောင်မှ ကိုလတ်လက်ညှိုးက ပုဇွန်ကျစ်စာတွင်းထဲ ထိုးထည့်ရသည့်အလား စီးပိုင်တင်းကြပ်နေသည်။ ...

‘ အ .... ’

မိမို့နှုတ်မှ မပွင့်တပွင့် အသံလေး ပွင့်အံထွက်လာ၏။
ကိုယ်လုံးလေးလဲ ဆတ်ကနဲ တုန်သွားသည်။ .. ခါးလေးက မသိမသာ ကော့တက်လာကာ
ပေါင်တံကြီးတွေက ပိုကားထွက်သွားသည်။

' မိမိ နာသွားလို့လားဟင် ... '
ကိုလတ်က အမှန်အကန်စမ်းသလို မစမ်းပဲ လက်ညှိုးကို အတွင်းထဲတွင် ပတ်လည်လှည့်ကလိပေးနေရင်း မသိဟန်ဆောင်ကာ မေးလိုက်၏။ ခါးလေးကို ထိန်းကိုင်ပေးထားသော ဘယ်လက်ကလဲ မသိသလိုလိုနှင့် အောက်ဖက်လျှောဆင်းလာပြီး မိမို့တင်သား ထွားထွားအိအိကြီးတွေကို အသာဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်လာသည်။ အထိအတွေ့က ထူးလှ၏။ .. ကိုလတ် စိတ်ရိုင်းတွေ ပိုဆင်လာသည်။

' နာရင်ပြောနော် ... အားမနာနဲ့သိလား ... '
ပါးစပ်ကသာ တွေ့ကရာတွေလျှောက်ပြောနေသော်လည်း ကိုလတ် လက်တွေက စနစ်တကျ လှုပ်ရှားလာပြီ၊ လက်ညှိုးတချောင်းထဲထိုးသွင်းထားရာမှ လက်ခလယ်ကိုပါ စစ်ကူယူလာသည်။ နှစ်ချောင်းပူးဖြင့် မိမို့ထဲ ထိုးသွင်းလာသည်။ .. မိမို့ရတနာကြွတ်လေးကလဲ အရည်တွေ စိုရွှဲထွက်လာပြီမို့ ကိုလတ်လက်နှစ်ချောင်း ပူးကို မဖြုံတော့ပေ။
ကိုလတ်က အပီပင် လက်တဆုံးထိုးသွင်းလိုက် .. ပါတ်လည်လှည့်ကာ မွှေနှောက်ပေးလိုက် .. ဘေးနံရံလေးတွေကို တဆတ်ဆတ်ထိုးဆွလိုက် .. သားအိမ်ခေါင်းနေရာလေးကို ဖိထိုးလိုက် လုပ်ပေးနေသည်။ မိမိ တဆတ်ဆတ်တုန်လေပြီ ... ကိုလတ် ဘာလုပ်နေပြီမှန်းလဲ ရိပ်မိပြီ။ .. သို့ပေမယ့် ဘာမှလဲ မပြောသာ .. မရုန်းသာ .. ။ သူမကိုယ်တိုင်လဲ အသွေးထဲအသားထဲက ကာမဇောတွေ တရှိန်ရှိန် တက်နေရလေပြီကိုး .. ။

' အား ဟာ့ဟာ့ .... ဆရာ ဆရာ ရယ် ... '
ကိုလတ်က လက်ညှိုးလက်ခလယ်ပူးကို အဆုံးထိုးသွင်းဖိထားရင်း လက်မက အဝမှ အစေ့လေးကို ဆွပေး လိုက်တော့ မိမိ မနေနိုင်တော့။ .. အသံတွေပင်ထွက်လာရတော့သည်။ .. ခုနက ခပ်ပျော့ပျော့လေး လှဲနေ ရာမှ ခုတော့ ခြေဖဝါးတွေ ခုတင်ပေါ်အပြားလိုက်ချကာ တင်ပါးကြီးတခုလုံး တထွာနီးပါး မြောက်တက် လာသည်အထိကို ကော့တင်ပေးနေတော့သည်။

' မိမိ ခံလို့ကောင်းလားဟင် ... '
ကိုလတ်က ဖြောင်ပင် မေးလာတော့သည်။ .. အပွဲပွဲနွှဲခဲ့ဘူးပြီဖြစ်သော သူရဲကောင်းမို့ ဒီတပွဲလဲ သူကောင်းကောင်းကြီး အောင်နိုင်သူဖြစ်ပြီမှန်း ဗေဒင်မေးစရာမလိုပဲ ကိုလတ် အတတ်သိနေလေပြီကိုး ... ။

' ကောင်းတယ် ဆရာရယ် ... ဘယ်လိုကြီးမှန်းကို မသိဘူး ... အားရှီး .... '
တော်ယုံမိန်းကလေးဆို ဒီလောက်နှင့် စကားမေးမရတတ်သေး။ ... မသကာ ခေါင်းလေးညိမ့်ပြယုံလောက်ပဲ ရှိမည်။ .. မိမိကတော့ မုဆိုးမလေးလဲဖြစ်ပြန် .. ကာမဇောလဲ ထန်လှသူမို့ ရှက်တာတွေ ကြောက်တာတွေ ခနနှင့် လွင့်စင်ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။ ...
ကိုလတ်က ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးကို ပြုံးလိုက်၏။ .. ရေကန်အသင့် ကြာအတင့်ဆိုသလိုပင် အပြင်တွင်လဲ မိုးက သည်းသည်းမည်းမည်းရွာလာပြန်သည်။ ... အပြင်ကလူတွေ ရောက်လာစရာမမြင်တော့။ .. ရောက်လာလဲ ပိတ်ထားသော ဆေးခန်းတံခါးကိုကြည့်ပြီး ဆရာဝန်ပြန်သွားပြီပဲမှတ်ကြမည်။ ကိုလတ်၏ ကားက ဆေးခန်းအဝတွင်မရပ်ပဲ ရပ်ရန်လွယ်သော လမ်းထိပ်နားက မြေကွက်လွတ်ကြီးရှေ့တွင် ရပ်ထား ခြင်းဖြစ်ရာ နောက်ကြောင်းက အကုန်ရှင်းနေလေပြီ။ ..

' အမယ်လေးလေး ... ဆရာ ဆရာရယ် ... ဘယ်လိုများလုပ်လိုက်တာလဲရှင် .. အား ဟားဟား အူး ... '
ကိုလတ်က ဂျီစပေါ့တ် ဟုခေါ်သည့် ဆီးအိမ်အောက်နား ရွှေကြွတ်လေးရှေ့ဘက်နံရံကို အတင်းထိုးဖိကာ ဆွပေးလိုက်တော့ မိမိ ထွန့်ထွန့်လူးသွားရတော့သည်။ ... အရည်တွေလဲ ပွက်ခနဲကို ထွက်ကျလာရာ

ကိုလတ် လက်အိတ်ပေါ်မှာပင် ရွှဲအိုင်သွားရသည်။ ... ပြီးရှာလေပြီပေါ့ တချီ .. မီမီလေးရယ် ။ ...

ကော့တင်ပေးထားသော မီမီ့တင်ပါးကြီးတွေက စမ်းသပ်ခုတင်လေးပေါ် ဝုန်းကနဲ ပြန်ပစ်ချလိုက်သလို ကျသွားသည်။ .. မီမီခေါင်းလေးကို တဖက်စောင်းကာ အသက်ကို မှန်မှန်ပြန်ရှူနေရ၏။ ဖွံ့ထွားသော မီမီ့နို့ကြီးတွေက နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်နှင့် လှိုင်းထနေရသည်။
ကိုလတ်ကတော့ ဒါကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး အရသာခံကြည့်နေလိုက်သည်။ ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ လက်ကိုတော့ မထုတ်သေး ... မီမီ့ရွှေကြုတ်လေးက ရှုံ့လိုက်ပွလိုက်နှင့် ကိုလတ်လက်ချောင်းတွေကို ညှစ်နေဆဲရှိသေးသည်။

ခနနေတော့ ကိုလတ် ရှေ့တဆင့်တက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်၏။
မီမီ့ကိုယ်လေးကို ခုတင်အောက်ဖက်ဖောင်းရောက်အောင် အသာဆွဲချလိုက်သည်။ .. မီမီက မျက်လုံးလေး အသာမှေးကာ လှမ်းကြည့်သည်။ .. ဘာမှတော့ မပြော၊ .. ရုန်းတာကန်တာတွေလဲ မလုပ်။
မီမီ့တင်ပါးကြီးတွေ ခုတင်အောက်ဖက်ဖောင်းပေါ်တင်မိတော့ ကိုလတ်က ခုတင်စောင်းမှာ မှီပြီးရပ်လိုက်သည်။ မီမီ့ ပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်းကို တစ်တီတူးထောင်လို အပေါ်မြှောက်တင်လိုက်၏။ ... တချိန်တည်းမှာ ကိုလတ်လုံချည်ကလဲ ကွင်းလုံးကျွတ်သွားပြီ။ .. ကျောဘက်တွင် မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးလို ဖုထွက်နေသော ဂေါ်လီလေးနှစ်လုံးနှင့် ကိုလတ် လိင်တံကြီးက အမဲသားနံ့ရနေသော ကျားကြီးလို အာသာငမ်းငမ်း ထွက်ပေါ်လာလေတော့၏။
တဆတ်ဆတ်တုန်နေသောကြောင့် မီမီ့တင်သားကြီးတွေကို ထိုးမိထောက်မိဖြစ်နေသည်။
မီမီကတော့ အံတင်းတင်းကြိတ်ကာ ခုတင်ဘေးစောင်းတွေကို သူမလက်လေးတွေက ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင် ထားလေ၏။ ကိုလတ် ရှေ့တဆင့်တက်လာမှာကို အသင့်ကြိုလင့်နေသည့်အလား ... ။

ကိုလတ်က ချက်ခြင်းရှေ့မဆက်သေး ...။
လက်အိတ်ကို ချွတ်ပြစ်လိုက်သည်။ ... မီမီ့အရည်တွေက လက်အိတ်ပေါ်တွင် ရွှဲအိုင်သွားသည်ဖြစ်ရာ လက်အိတ်အထဲမှ ကိုလတ်လက်ပင် အစိုပြန်ကာ နူးအိနေရသည်။
နူးအိကာ အစိုပြန်နေသော ကိုလတ်လက်နွေးနွေးကြီးတွေက မီမီ့ တီရှပ်လေးပေါ်မှ အုပ်ကာ ရွှေရင်ဖြိုးဖြိုး တွေကို အုပ်ကိုင်လာတော့သည်။ မီမီ ပါးစပ်လေး ဟ သွားကာ ပင့်သက်ရှိုက်သွားမိရ၏။
‘ အမေ့ ... ’
အောက်ဖက်တွင်သာ ကိုလတ် ပွဲကြမ်းလိမ့်မည်ဟု ထင်ထားမိနေချိန်တွင် မမျှော်လင့်ပဲ အပေါ်ပိုင်းကို တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသဖြင့် အငိုက်မိသွားသော စစ်သည်တဦး ပမာ မီမီ အမေပင် တလိုက်မိရသည်။
ကိုလတ်လက်ကြီးတွေအပေါ်မှ သူမလက်လေးနှင့် ကပျာကယာ အုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။

ကိုလတ်ကတော့ မီမီ့နို့အုံအိအိထွားထွားကြီးတွေကို မညှာမတာပင် ဆုပ်ကိုင်ညှစ်နယ်လေတော့၏။
တီရှပ်လေးပင် ပြဲသွားတော့မလား အောက်မေ့ရသည်။
မီမီ နာလဲနာသည် ... ခံလို့လဲ ကောင်းလှသည်။ .. ကိုလတ်လက်ကြီးတွေပေါ်အုပ်ကိုင်ထားသော သူမ၏ လက်လေးတွေက ပထမတော့ ကိုလတ်လက်ကြီးတွေကို ဆွဲဖယ်မလိုလိုနှင့် နောက်တော့ မသိမသာ ကူညီ ဖိပေးနေမိလျှက်သားဖြစ်သွားရသည်။ .. ကိုလတ်ကတော့ သူ့လက်အားကော မီမီ ဖိပေးနေသည့်အားကိုပါ ယူကာ အပီကို ပွဲကြမ်းပြစ်လိုက်လေတော့သည်။

‘ အား ... ရှီး ... ဟင်း ဟင်း ... ’
အဖျားတက်နေသော လူမမာပမာ မီမီ့နှုတ်မှညည်းသံလေးတွေ တရစပ်ထွက်လာသည်။
ရင်ဘတ်လေးကလဲ ကော့တက်လာသည်။ ..
မီမီဝတ်ထားသော တီရှပ်လေးက ပါးပါးလေးနှင့် လည်ကလဲ တော်တော်ဟိုက်သည်ဖြစ်ရာ ကိုလတ်ခုလို အပီပွဲကြမ်းနေတော့ နို့အုံကြီးတွေက လည်ဟိုက်အပေါက်လေးထဲမှပင် လျှံထွက်လာတော့မလိုဖြစ်နေရ လေ၏။ အတွင်းမှ ဘရာစီယာလေးကလဲ ရင်ပုံခွက်တခြား နို့တခြားဖြစ်နေလေပြီ။ ...

ကိုလတ်က ဒါကိုပင် အားမရလေဟန်နှင့် မီမီ့ တီရှပ်လေးကို ခါးအောက်စမှ ကိုင်ကာ အတင်းလှန်ချွတ်၏။ မီမီက လက်လေးနှစ်ဖက်မြှောက်ပေးကာ ကိုလတ်ချွတ်ရလွယ်အောင် ကူညီပေးသည်။ … တီရှပ်လေးကျွတ်သွားပြီးတော့ ဘရာစီယာကိုတော့ ကိုလတ်က အချိန်ကုန်ခံကာ ချွတ်မနေတော့။ .. နို့အုံတွေအောက်မှ ဆွဲလှန်ကာ မတင်လိုက်တော့သည်။ … ဘော်လီမဟုတ်သည့်အတွက် ဒီလို မတင်လိုက်သည်နှင့်ပင် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ဖြစ်သွားကာ နို့နှစ်လုံးက အပြိုင်ပြူးထွက်လာသည်။ မုဆိုးမလေးပေမယ့် ကလေးမမွေးဘူးသေးသည်မို့ မီမီ့နို့သီးခေါင်းလေးတွေက အပျိုလေးတွေလိုပင် နီနီရဲရဲလေးတွေဖြစ်၏။ .. ရာဂစိတ်မွှန်နေချိန်မို့ နို့သီးခေါင်းလေးတွေက ချွန်ကော့စူတက်နေသည်။ …
ကိုလတ်က မီမီ့ရင်ဘတ်ပေါ်ခေါင်းတခုလုံးမှောက်ချကာ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ငုံစုပ်ကာစို့လိုက်၏။

' ပြွတ် ပြွတ် … အင်း ဟား …. '
မီမီ ကော့လန်တက်သွားသည်။
ကိုလတ်ခေါင်းကြီးကိုလဲ လက်နှစ်ဖက်နှင့်အတင်းဖိကာ သူမရင်ဘတ်ပေါ်ဖိတွန်းထားလိုက်မိ၏။
ကိုလတ်ကတော့ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကိုစို့ရာမှ နို့အုံသားကြီးတွေပါ ပါးစပ်ထဲဝင်နိုင်သမျှ ဝင်သည်အထိ အာကို အားရပါးရဖြဲကာ စုပ်သွင်းနေပြန်သည်။ .. မီမီ့နို့ကြီးတွေ သွေးချည်ဥကုန်ပြီလားပင် ထင်ရသည်။ အာခေါင်ထဲဝင်လာသော နို့အုံသား နူးနူးညံ့ညံ့လေးတွေကိုလဲ သွားနှင့် မနာ့တနာ ကိုက်ခြစ်ပေးနေပြန်၏ နို့စို့နေရင်းမှ ကိုလတ် လက်ကလဲ အအားမနေ။ .. အောက်ဖက်ကိုလှမ်းပြီး မီမီ့ဆီးခုံလေးပေါ်ပွတ်သပ်ရင်း အစေ့လေးကို လက်ညှိုးလက်မနှင့် ဖိညှပ်ဆော့ကစားပေးနေသေးသည်။

' အင့် ဟင့်ဟင့် … တော်ပါတော့ ဆရာရယ် … လုပ်မှာဖြင့်လဲ လုပ်ပါတော့ … မီမီခံရခက်လှပြီ .. '
ဒီလိုပဲ ဖြစ်လာရမည်လေ။ … အနှုးအနှပ်တော်သည့် ယောကျ်ားမျိုးနှင့်တွေ့လျှင် အဘယ်မိန်းကလေးမဆို ဒီလိုပဲ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် တောင်းဆိုလာရပေမည်ပေါ့။ ..
ခုလဲ ကိုလတ် မီမီ့ကို အပိုင်ချည်နှောင်လိုက်ပြီလေ။

မီမီ့တောင်းပန်သံဆုံးသည်နှင့် ကိုလတ် မီမီ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှ ခေါင်းပြန်ကြွလိုက်သည်။
နောက်သို့ အနည်းငယ်ပြန်ဆုတ်ပြီး နေရာယူသည်။ ..
ဂေါ်လီလေးနှစ်လုံးနှင့် ပန်တင့်နေသော သူ့လိင်တံကြီးကို လက်နှင့်ကိုင်ကာ တဆဆလုပ်ရင်း မီမီ့ဆီးခုံလေးပေါ်ကို ဖတ်ကနဲဖတ်ကနဲ သုံးလေးချက် ရိုက်ပေးလိုက်သည်။ ..
' အာ့ အာ့ ….. '
မီမီဖျတ်ဖျတ်လူးသွားရရှာသည်။ ကိုလတ်ဟာကြီးက သူမအစေ့လေးကိုပင် လာရိုက်မိသဖြင့် ပြီးလုလုပင် ဖြစ်သွားရပြန်သည်။ ကိုလတ်သာ နောက်ထပ် ဆက်ရိုက်ပေးနေလျှင် တကယ်ပင် ပြီးသွားလောက်သည်။ သို့ပေမယ့် ကိုလတ်က ဆက်မရိုက်တော့ .. ။ သူ့ဟာကြီးကိုသာ လက်နှင့်အသာထိန်းကိုင်ကာ မီမီ့ရွှေကြုတ်လေးထဲ တေ့သွင်းလိုက်တော့သည်။

' ရှီး … အား လားလား … '
လိင်တံကြီးကျောဘက်မှ ဂေါ်လီလေးနှစ်လုံးက မီမီ့ ဂျီစပေါ့တ်ကို ကျကျနန ဖိနှိပ်ပွတ်တိုက်သွားသည်။ ရေထဲမှ ကုန်းပေါ်သို့ ဆွဲတင်ခံလိုက်ရသော ငါးကလေးလို မီမီ ပါးစပ်လေးဟကာ အသက်ငင်သလို ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက်လေး ဖြစ်သွားရလေ၏။ … တကိုယ်လုံးလဲ တုန်တက်သွားသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် ကိုလတ်အချောင်းကြီးတခုလုံးက အတွင်းထဲထိ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း အတင်းဖြဲကာ ထိုးဝင်လာတော့သည်။ အဆုံးရောက်တော့ သားအိမ်ခေါင်းလေးကို ဒုတ် ကနဲ တိုက်မိသွားသည်။ …

မီမီမှာ ကိုယ်ဝန် ၂လရှိနေသည်မို့ အတွင်းသားလေးတွေ သားအိမ်ခေါင်းလေးတွေက နုဖတ်နေသည်။ မိန်းကလေးများ ဒီအချိန်တွင် ဖြုတ်လို့အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ဖြုတ်ဖူးသူမှ ဒါကိုသိကြမည်။ .. ကိုလတ်ကတော့ အတွေ့အကြုံစုံနေပြီမို့ ဒါကို ကောင်းကောင်းသိသည်။ .. သိသည့်အတိုင်းလဲ သေသေချာချာကို ခံစားကာ ဖြုတ်လေတော့သည်။ … မျက်စိတွေကိုပင် မှေးထားကာ မီမီ့အတွင်းသား

လေးတွေ၏ အထိအတွေ့ကို အပီအပြင် ခံယူနေသည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် မဆောင့်ပဲ ဖြည်းဖြည်းလေး သာသာလေး ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် .. စိမ်ပြီးနှပ်ထားလိုက် လုပ်နေသည်။ ...

ကိုလတ် က ဒီလိုလုပ်နေလေ မီမီကတော့ အာသာမပြေစွာနှင့် ဖျတ်ဖျတ်လူးလာလေပါပဲ။ ...
ကိုလတ်ရဲ့ထိချက်တွေများ ပိုပြင်းလာလိုလာလေငြားနှင့် အောက်ကနေ သူမဖင်ဆုံကြီးကို အစွမ်းကုန် ကော့ပင့်ဆောင့်မြှောက်ပေးနေသည်။ .. ကိုလတ်သိသည်၊ .. မီမီ ဘယ်လိုမှ အဆာမပြေဖြစ်နေရပြီ။ .. အမှန်ကတော့ အတွင်းသားလေးတွေ၏ နူးညံ့သည့်အထိအတွေ့ကို ဆက်ခံစားနေချင်သေးသော်လည်း မီမို့အလိုကိုဖြည့်ပေးဘို့ကလည်း တာဝန်ရှိသေးသည်မို့ ကိုလတ် ဗျူဟာပြောင်းလိုက်ရသည်။

မီမို့ဖင်ဆုံကြီးအောက်သို့ လက်လျှိုကာ တင်သားအိအိကြီးများကို လက်နှင့်ကျကျနန ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မီမို့ခြေနှစ်ချောင်းကို သူ့ပုခုံးပေါ်ထမ်းလိုက်ကာ ခါးအားကော တကိုယ်လုံးအားပါထုတ်သုံးပြီး ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်ချပေးလိုက်လေတော့သည်။ ...

' ဖုံး ဖုံး ... ဖုံးဖုံး ... အ အ .. အ အ ... '
မီမီတယောက် ခုမှပဲ အာသာပြေတော့သည်။ ..
ကိုလတ်ဆောင့်လိုက်တိုင်း စမ်းသပ်ခုတင်လေးက တအိအိလှုပ်ခါနေသလို မီမို့တကိုယ်လုံး အထူးသဖြင့် နို့ကြီးတွေက ရမ်းခါနေရသည်။ .. ကိုလတ်က မကြည့်ရက်ဟန်နှင့် မီမို့ နို့ကြီးတွေကို လက်နှင့်အသာ လှမ်းကိုင်ကာ ထိန်းထားပေးလိုက်တော့ မီမို့လက်က ကိုလတ်လက်ကြီးတွေပေါ်ထပ်ကိုင်ရင်း အတင်းပဲ ဖိညှစ်နေသည်။ ဒီတော့လဲ ကိုလတ်လဲ မနေသာတော့ ..။ အသားကုန်ဆောင့်ကျုံးရင်းမှ လက်တွေကပါ နို့ကြီးတွေကို ဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်ပေးနေမိရတော့သည်။ ...
နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ မီမို့တကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်တက်လာကာ ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ အရည်တွေ ဒလဟော ပန်းထွက်သွားရပြန်သည်။ ... နောက်တချီ ပေါ့ ... ။

မီမီ ပြီးသွားပြန်ပြီမှန်း သိတော့ ကိုလတ်က ဆောင့်ချက်တွေကို နှေးပေးလိုက်သည်။
မီမို့ ကျိန်းစပ်နေသော အတွင်းသားလေးတွေကို ခံသာနိုင်ယုံ ခပ်သာသာလေး ဆက်ဆောင့်ပေးနေရင်း ခုမှ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့ဖြစ်တော့၏။

' ဆရာလုပ်ပေးတာ ခံလို့ကောင်းလားဟင် ... မီမီ ... '
မီမီက နှုတ်ခမ်းလေး စူလိုက်သည်။ မျက်စောင်းလေးပါ ထိုးပစ်လိုက်၏။
' တော်ပါ .. လူကို စမ်းသပ်မယ်လေး ဘာလေးနဲ့ ညာပြီး လုပ်တယ် ... ဟင်း ဆရာ လူလည်ကြီး .. '
' အို ... ဒါ စမ်းသပ်တာ မီမီ ရဲ့ .. သိဖြင့်မသိပဲနဲ့ .. '
' တော်ပါ ... စကားတတ်တိုင်း ... '
' အဟုတ်ပြောတာ ... ကိုယ်ဝန်ရှိကာစ မိန်းကလေးတွေမှာ ဟော်မုန်းအပြောင်းအလဲတွေကြောင့် အတွင်းသားလေးတွေက နဂိုကနဲ့မတူပဲ အရမ်းနုသွားတာ ... ဒါကို ဆရာက အာရုံခံကြည့်တာလေ .. '
' ပြောပါ ... ပြောပါ ... သူပဲပြောပါတော့ ... '
' ဩော် ... မယုံရင်လဲနေ။ ... ခုဆို မီမို့မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေတာ ဆရာသိပြီ ... '
' ရှင် ..... တကယ် .... '
ဒါတော့ မီမီ တကယ်ထိတ်လန့် သွားရသည်။
' တကယ်ပေါ့ ... အထဲမှာ နူးအိနေတာပဲ။ ဒါမျိုးဖီလင်ကို ရိုးရိုးမိန်းကလေးတွေမှာ ဘယ်လိုမှ မရဘူး .. '
' ဟယ် ... ဒါဆိုရင်တော့ ခက်တာပါပဲ ဆရာရယ် ... မီမီကိုယ်ဝန်ရှိလို့မဖြစ်ဖူး ... အလိုလိုကမှ ဘိုင်ကြီး အမျိုးတွေက မီမို့ဆို အပြစ်ပြောချင်နေကြတာ .. '
ဘိုင်ကြီး ဆိုတာက မနှစ်က ဆုံးသွားသော မီမို့ယောကျ်ား ဘူတားကြီးကို ဆိုလိုမှန်း ကိုလတ်သိသည်။ အနီ ဘူတားကြီးဆုံးသွားတော့ မီမို့အတွက် ကျန်ခဲ့သော အမွေအနှစ်တွေက နဲတာမှ မဟုတ်တာလေ။ ... အမျိုးတွေ လက်ညှိုးထိုးချင်နေကြမည်ပေါ့။ ...

ဒါမျိုးက ဖြစ်တတ်ပါသည်။
' ဆိုပါဦး .... လက်သည်က ဘယ်သူလဲ ။ တယောက်ထဲကော ကရဲ့လား ... '
ကိုလတ် မေးခွန်းက ရိုက်ပေါက် ... ။ မီမီ သူ့ကို စွဲပြီမှန်းသိလို့သာ မေးရဲတာ။ ...

' အောင်မယ် .. အောင်မယ် ဆရာနော် ... လူကိုများ ဖင်လျှောက်ဆော့နေတဲ့ အစားထဲကမှတ်လို့လား .. တယောက်ထဲရှင့် ... အိမ်က ကားတွေကို ဝယ်ရောင်းလုပ်ပေးနေတဲ့ ရာရှစ်နဲ့ ... '
မီမီ့ဆီမှာ ဘိုင်ကြီး ထားသွားသည့် ကား သုံး/လေးစီးရှိပြီး အဲဒါတွေကို ဝယ်ရောင်းလုပ်တာနှင့်ပင် ဝင်ငွေ ဖြောင့်နေမှန်း ကိုလတ် ကြားဘူးသည်။ ... ဩော် .. စီးပွားရေးအတွက် စိတ်ချရအောင် လူယုံမွေးတာကိုး။ ရာရှစ်ကို ကိုလတ် မျက်မှန်းတန်းမိသည် ... ဒီကောင် ကံကောင်းလေစွ။ ...

' ဘယ်နှစ်ချီလောက် ရှိနေကြပြီလဲ ... နေ့တိုင်းပဲလား ... '
မီမီက ခံနေရင်းမှ ကိုယ်လေးကြွကာ ကိုလတ်ရင်ဘတ်ကြီးကို လက်သီးဆုပ်လေးနှင့် လှမ်းထုသည်။
' ပြောလေကဲလေဖြစ်နေပြီ ... ဘယ်ကလာ နေ့တိုင်းရမှာလဲရှင့် ... ဟိုတလောလေးကမှ တခါနှစ်ခါကြုံမိတာ ... ကံများ မကောင်းချင်တော့ သွေးက တန်းကို ထိမ်သွားတော့တာ .. သိပြီလား ကဲ '
ကိုလတ် ပြုံးသွားရသည်။ ... ဒါဆို သူလဲ ကံထူးရှင်ပဲပေါ့။ ..

' ကဲပါ ... ဆရာလုပ်နေတာနဲ့ စကားတောင် ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိဘူး ... မီမီ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ .. '
' အင်း .... '
ကိုလတ်က စဉ်းစားနေဟန်နှင့် ခန တွေနေသည်။ ... ဒီ မုဆိုးမလေးကို စိတ်ချရသည့်ဆီ လွှတ်မှဖြစ်မည်။ မလုပ်ပေးပဲ ထားလို့လဲမဖြစ်။ ... ဗိုက်ကြီးလာလို့ ပြဿနာရှုပ်လာလျှင် သူလဲ ပါနေပြီမဟုတ်လား။ ..... တော်ကြာ ငါးတကာ ယိုသည့်ချေး ပုဇွန်ခေါင်းလာစုနေမှာမျိုးတော့ ကိုလတ် အဖြစ်မခံနိုင် .. ။

' ဒီလိုလုပ်လေ မီမီ ရဲ့ ... တောင်ဥက္ကလာက မေတ္တာလမ်းကို သိတယ်မဟုတ်လား ... '
' အင်း သိတယ် ... '
မီမီက အသာမှိန်းခံနေရင်း ခေါင်းလေးညိမ့်သည်။ ကိုလတ်ကလဲ စကားသာပြောနေတာ ခပ်မှန်မှန်ဆောင့် ပေးနေတာကိုတော့ အပျက်မခံ .. ။
' အဲဒီလမ်းပေါ်မှာ မြင်သာဘက်ရောက်ခါနီးကျရင် ကာတော်လိပ်ဆေးရုံဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးဆေးရုံ ရှိတယ်လေ ... '
' ဟယ် ... အစိုးရဆေးရုံက ဒါတွေ လုပ်ပေးတယ်လား ... '
' အာ ..... မဟုတ်ပါဘူး။ စကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်ပါဦးလေ ... အဲဒီဆေးရုံဟိုဘက်ကို ဘတ်စ်ကား ၂မှတ်တိုင်လောက်ကျော်လိုက်ရင် အဝေရာ ဆေးခန်းဆိုတာ ရှိတယ် .. ထိုင်တာက လေဒီဒေါက်တာ .... ဆရာဝန်မ ... '
' အဲဒီတော့ ... '
' အဲဒီတော့ ... မီမီ အဲဒီကိုသွားလိုက်ပေါ့။ .. ဆရာ လွှဲစာရေးပေးလိုက်မယ်။ ဆရာဝန်ကိုယ်တိုင်လုပ်တာ ဆိုတော့ ပိုးဝင်မှာတွေ ဘာတွေ စိတ်ပူစရာမလိုဘူး။ ... စိတ်ချရတယ် ... '
' ဆေးရုံတွေဘာတွေများ တက်နေရဦးမှာလား ဆရာရယ် ..... '
' မလိုပါဘူး မီမီရဲ့ ... မနက်သွား .. နေ့လည်ပြီးပြီ .... လိုအပ်ရင်နောက်ရက်တွေ ထပ်ခေါ်လိမ့်မယ် ... ဟိုရောက်ရင် မီမီတွေ့ပါလိမ့်မဗျား ... ဟော့တ်ရှော့တ်လေးတွေ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲ ဖြစ်နေကြတာ .. '
မီမီက ကိုလတ် ဗိုက်ခေါက်ကြီးကိုလှမ်းလိမ်ဆွဲလိုက်သည်။
' ဟင်း ... ဆရာက ဒါတွေ ကျွမ်းနေပြီပေါ့လေ ... '
' ဩော် .. ဒီလိုပဲ လေ့လာထားရတာပေါ့ .... ဒါမှ သူငယ်ချင်းတွေဘာတွေ ကြုံရင် လမ်းညွှန်နိုင်မှာလေ '
' တော်ပါ ... ယုံမယ် အားကြီးကြီး ... ကဲ ... မပြီးနိုင်သေးဘူးလား ... မီမီတောင် နောက်တခါ ပြီးချင်လာပြီ ... ထိန်းနိုင်တာကလဲ လွန်ရောပဲ ... ။ ချတာချပြီးရင် လွှဲစာလဲ ရေးပေးဦး ... ဟွန်း '
မီမီက မူနွဲ့နွဲ့လေး ပြောသည်။ ချစ်စရာဟန်လေးတွေကို ကြည့်ပြီး ကိုလတ် နှမြောနေမိ၏။ နောက်ဆို

သူမက သူ့ဆီ လာကုန်းချင်မှ ကုန်းတော့မှာလေ။ ..

‘ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ မီမီရယ် ... နောက် ၂ရက်/၃ရက်နေမှ ဆရာရေးပေးမယ် ... ’
‘ ဟယ် ... အဲဒါနဲ့ပဲ ရက်တွေကြာကုန်ပြီး လုပ်ရခက်တော့မှာပဲ ... ဘာဖြစ်လို့တုန်း ဆရာရဲ့ ... ’
‘ စိတ်မပူပါနဲ့ မီမီရဲ့ ... ခုမှ ၂လရှိသေးတာဟုတ်လား။ .. ၃လလောက်အထိကတော့ အဲဒီ အမ က အေးအေးဆေးဆေးပဲ ... ’
‘ ခုရေးပေးလိုက်လဲ ပြီးရော ဆရာရယ် ..... အလကား အရစ်ရှည်နေတယ် ... ’
‘ အို ... ခုရေးပေးလိုက်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ မီမီရဲ့ ... ’
‘ ဘာလို့ .... ’
‘ ဒါမျိုးလုပ်လိုက်တယ်ဆိုတာက ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျသလိုပဲလေ ... လုပ်ပြီးရင် ၄၅ရက်တော့ ရှောင်ရမှာ ... ’
‘ ဟင် ... အဲဒါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ ... ’
‘ ဆိုင်ပါသော်ကောကွယ် .... ဟောဒီက ဆရာက မီမီလေးကို လုပ်လို့ဖြုတ်လို့ မဝသေးဘူးဗျ ... ဖြုတ်ချင်သေးတယ် ... သိပြီလား ... ’
‘ ဟယ် ... ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း ... အပြောရဲလိုက်တာ ... သူ့ကိုများ ဘယ်သူက ခံဦးမယ် ပြောနေလို့လဲ’
မီမီ မျက်နှာလေး နီရဲသွားသည်။ ..
‘ မပြောလဲ သိပါတယ်ကွယ် ... ဆရာ့ဟာကြီးကို မီမီစွဲသွားပြီမဟုတ်လား ... ’
‘ ဟွန်း ... သူပဲ အပြောကောင်း ... အ အ ... အင့်အင့် ... ’
မီမီက မျက်လုံးလေးဒေါင့်ကပ်ပြီး ချစ်စဖွယ်ပြောလိုက်ရာ ကိုလတ်ရင်ထဲ ကလိကလိဖြစ်သွားပြီး ကာမအားတွေ အဆမတန်တိုးလာကာ စကားဆက်မပြောတော့ပဲ အဆက်မပြတ် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပြန်ဆောင့်လေတော့သည်။

မီမီလဲ ကိုလတ်ဆောင့်သမျှ ကော့ခံရင်း ဖီလင်တွေ အပြတ်တက်ကာ ကိုလတ်ညွှန်သည့်ဆီ မသွားသေးခင် နောက်ညတွေတိုင်း ဒီမှာ ဝအောင် လာလာခံဦးမှဖြစ်မည်ဟု အတွေးနယ်ချဲ့နေမိပါတော့သတည်း။ ....

× ×

ညနေ လေးနာရီခွဲပြီးနေပြီ။ ...
ကိုလတ်တယောက် အိမ်ပြန်ရန် ဆေးရုံလှေကားမကြီးမှ ဆင်းတော့မလို့ဟန်ပြင်နေစဉ် နောက်ဖက်မှ အသံလေးတခုက ရုတ်တရက်ပေါ်လာ၏။

‘ ဆရာ ပြန်တော့မလို့လား ... ဟင်းဟင်းဟင်း .. ’
ပြန်တော့မလားမေးတာ ဘာများ ရီစရာ ပါနေသည်မသိ။ ...
ကိုလတ်စိတ်ထဲ နဲနဲ အစာမကြေဖြစ်သွားမိသည်။ .. လှည့်ကြည့်စရာမလိုပဲ သိနေသည်။ အသံရှင်လေးမည်သူဆိုတာ။ ...
ဘယ်သူရှိရမည်လဲ ...
သူနာပြုအသစ်လေး ဂျာဂျာ ပေါ့။ ...
သူမက မြန်မာမဟုတ် .. ။ တိုင်းရင်းသူလေး .. ။ နာမည်အပြည့်အစုံက အယ်လ်ကွန်ဖန်ဂျာ တဲ့ ..... ။
သို့ပေမယ့် တဆေးရုံလုံးက သူမကို ဂျာဂျာ လို့ပဲ ခေါ်ကြသည်။ ...
တွေးကြည့်လျှင် အခိပ္ပါယ်က ဘာလိုလိုကြီး ... ။ ကိုလတ်စိတ်ထဲတော့ လွန်ခဲ့သည့် သုံးလလောက်က သူတို့ဆေးရုံကို ဒီဆရာမလေး ရောက်လာပြီး သူတို့ဝါ့ဒ်ထဲရောက်လာခဲ့ချိန်ကစပြီး သူမနာမည်ကို ဂျာဂျာ လို့ ခေါ်လိုက်ရတိုင်း စိတ်ထဲမှာ သူမကို ဘာဂျာပေးချင်စိတ်တွေသာ တဖွားဖွားပေါ်ပေါ်လာနေတော့ ခက်လှသည်။ ... နာမည်အပြည့်အစုံခေါ်ဘို့ကလဲ ခေါ်ရခက်လှတော့ ဒီအတိုင်းပဲ သူများတွေခေါ်သလို အတိုပဲ ခေါ်နေရတော့သည်။

ထားပါတော့ ဂျာဂျာ ပဲ ... ။
အနီ ဂျာဂျာသည် လှတာတော့ တော်တော့ကိုလှသည်။ .. ဆွဲဆောင်မှုကလည်း ကောင်းသည်။ .. မျက်နှာလေးကြည့်မလား ... ဖြူနုနေသည်။ .. မျက်ခုံးလေးတွေက တန်းတန်းလေး .. ။ နှာတံလေးက ပေါ်ပေါ် .. ။ တခြားတိုင်းရင်းသူတွေနှင့်မတူပဲ မျက်ဆံလေးကလဲ နက်နက်လေး ... ။ ပါးပြင်လေးတွေက ခရမ်းချဉ်သီးလေးတွေလို ရဲရဲလေးတွေ ... ။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ဖူးရှုနေသည်။ .. အောက်နှုတ်ခမ်းလေးက တွဲတွဲလေး ... ။ မေးစေ့နှစ်ခွလေးအပေါ်နားမှ မှဲ့လေးကတော့ သူမမျက်နှာကို ဆွဲဆောင်မှုအရှိဆုံး ဖြစ်လာအောင် လုပ်ပေးထားသည့်အရာလေးပဲဖြစ်မည်။ ...
ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကြည့်ဦးမလား ... ဘာမှ အပြစ်ပြောစရာမရှိ။ ...
ငါးပေသုံးလက်မဆိုသော အရပ်လေးက နဲနဲတော့ ပုသည်ပြောလို့ရပေမယ့် မြန်မာနိုင်ငံမှာတော့ မိန်းကလေးတွေအတွက် ကြည့်ကောင်းသော အရပ်ထဲမှာ ပါနေသည်။ ... ခါးလေးက သေးသေးလေး ။ ကိုလတ်ဖတ်ဖူးသည့်ဆောင်းပါးများအရ ငါးပေသုံးလက်မရှိသော မိန်းကလေးတယောက်အတွက် စံချိန်မှီ ခါးအတိုင်းက ၂၁ လက်မခွဲ ရှိရမည်ဟု ဖတ်ဖူးသည်။ .. မယ်ရွေးပွဲတွေအကြောင်း လိုက်လေ့လာတုန်းက ဖတ်ဖူးထားတာပါ ... ။ ခု ဂျာဂျာ့ခါးက ၂၁ တောင်နဲနဲ လျော့ဦးမလားမသိ။ .. ခါး ၂၁ ဆိုလျှင် ရင်က ၃၁၊ တင်က ၃၃ အနည်းဆုံးရှိရမည်တဲ့ ... ။ ဆိုလိုတာက ရင် = ခါး + ၁၀၊ .. တင် = ခါး + ၁၂ ပေါ့။ ဒါလောက်ရှိမှ စံမှီမည်။ ... ဒီ့ထက်ကွာခြားချက်ပိုလေလေ ပိုကြည့်ကောင်းလေလေပေါ့ ... ။ သို့ပေမယ့် တချို့ ကွာခြားချက်အရမ်းကြီး များသွားလွန်းလျှင်လည်း မဆုံမပြဲကြီးလိုဖြစ်ပြီး မျက်စိထဲ အမြင်ရိုင်းသွား တတ်ပြန်သည်။ ...
ကိုလတ် ပေကြိုးနှင့်တော့ သွားမတိုင်းကြည့်ဖူးပါ ... ဒါပေမယ့် မျက်မှန်းအတိုင်းအရတော့ ဂျာဂျာ့ ရင်က ၃၂လောက် .. တင်က ၃၃ခွဲ လောက်ရှိလိမ့်မည်မှန်း သိနေသည်။ .. မျက်စိထဲ မြင်ယောင်သာ ကြည့်ကြပါတော့။ .. ထိုခါးကို လေတိုးရင် ကျိုးမှာ အလွန်စိုးတယ်ဆိုသည့် ဆရာမြို့မငြိမ်းသီချင်းက ဂျာဂျာ့ကိုများ ကြည့်ပြီး စပ်ထားသလား ထင်ရသည်။ ... မဆုံမပြဲကြီးမျိုးလည်း ဖြစ်မနေ .. သူ့ဟာနှင့်သူ ကျော့ကျော့မော့မော့လေးနှင့် ကြည့်လို့ကောင်းလှသည်။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် လှသလို ဂျာဂျာက ဝတ်လိုက်စားလိုက်လျှင်လည်း ကိုယ်လုံးအလှပေါ်အောင် အထူး သတိထားပြီး ဝတ်စားပုံရသည်။ .. သူနာပြုဆိုတော့ အလုပ်ချိန်ဆို ယူနီဖောင်းပဲ ဝတ်ရသည်ပေါ့။ ... ဒါပေမယ့် မဂျာဂျာတို့က သူများတွေလို ယူနီဖောင်းကို ဖြစ်သလိုမဝတ် ... ။ ရင်ဖုံးအကျီလေးဆိုလဲ ဖြူဖွေးဥနေသည်။ ... အသားက ခပ်ပျော့ပျော့ကိုယ်ကပ် အသားမျိုးမှ ရွေးဝတ်သည်။ အကျီကိုဘယ်တော့မှ ပွပွ မဝတ် .. ။ တစ်ရစ် တင်းကပ်နေအောင် ခပ်ကျပ်ကျပ်အမြဲဝတ်သည်။ တခါတခါ .. ဝါ့ဒ်ထဲကို မေထရွန်ကြီး ရောင်းလှည့်လာလို့ ဆုံမိလျှင် ဂျာဂျာ့ကို အနားနားကပ်ပြီး တိုးတိုးဆူတတ်တာ .. လက်မောင်းကို လိမ်ဆွဲပြီး သတိပေးတတ်တာ ကိုလတ် သတိထားမိသည်။ ယူနီဖောင်းနှင့်ဆိုတော့ အောက်ကတော့ ရိုးရိုးဘော်လီပဲဝတ်ရသည်မို့ ဘရာစီယာတွေ ပုံဆန်းဘော်လီတွေ တော့ ဝတ်ခွင့်မရှိဘူးပေါ့ ...။ သို့ပေမယ့် ဂျာဂျာ့ကိုယ်လုံးလေးက ဒါတွေ ကူနေစရာကို မလိုအောင်ကို ပြီးပြည့်စုံနေပြီးသားဖြစ်သည်။
ကိုလတ် တခါတခါများမြင်ယောင်ကြည့်မိသည် .. ။
ဒီလို ကိုယ်လုံးမျိုးလေးနှင့် ဒီလို အသားပျော့အကျီအဖြူကျပ်ကျပ်လေး အောက်မှာများပုံဆန်း ဘရာစီယာ လေးနှင့်သာဆို ဘယ်လိုနေမည်မသိ .. လို့ ။ တွေးကြည့်ယုံနှင့်ပဲ ဖွားဘက်တော်ကခေါင်းထောင်ထောင် ထလာတတ်လို့ အိမ်သာထဲ ပြေးခဲ့ရသည့်အကြိမ်တွေလဲ မနည်းတော့။ ...

ထမီလေးကြည့်ဦးမလား ... ။ သူများတွေလို တွေ့ကရာ အသားနှင့် အနီရောင်ဖြစ် ပြီးရော ဘယ်တော့မှ မဝတ်။ .. ဘီဘဲလ်လို အိတုံလို ကိုယ်ပေါ်မှာ ပျော့အိပြီးကပ်နေမည့် အသားမျိုးမှ အနီရောင်ရှာပြီး ဝတ်တတ်သည်။ ဒေါက်တွေဘာတွေ လိုအပ်သလို သေသေချာချာလဲ တတ်ပုံရသည်။ ဂျာဂျာ့တင်သားအိအိကြီးတွေပေါ်တွင် ထမီပျော့ပျော့လေးက အမြဲလို တသားတည်းကပ်နေတတ်သည်။ .. အောက်မှ ပင်တီ အရစ်လေးက အထင်းသား .... ။

လမ်းလျှောက်လိုက်လို့ လှိုင်းတွေထ သွားတိုင်း မြင်ရသူ အသက်ရှူမှားလောက်သည် ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေတော့၏။ ... အရပ်ကလေးက နည်းနည်းပုသူမို့ တခါတလေ ဝ့ါဒ်ထဲမှာ ဒရစ်ပုလင်းတွေဘာတွေ ချိတ်ရဖြုတ်ရတိုင်း ဒီအတိုင်းမမှီလေတော့ ခြေဖျားလေးတွေထောက်ပြီးများ လှမ်းလိုက်ရချိန်တွေဆို ကိုလတ်သာ အနားမှာရှိနေလျှင် အလုပ်ထဲက စည်းမျဉ်းတွေ ဂုဏ်တွေမေ့ထားလိုက်ပြီး နောက်ကနေ သွားပြီးတော့သာ ကိုင်ညှစ်ပြစ်လိုက်ချင်မိလောက်အောင် ဖြစ်ရတတ်သည်။ ...

ဒီကောင်မလေး ဝ့ါဒ်ထဲရောက်လာတော့ ကိုလတ် ဖန်မလားစိတ်ကူးသေးသည်။ ..
သို့ပေမယ့် အဲဒီအချိန်မှာ မမျှော်လင့်ပဲ ဆေးခန်းဖွင့်သည့်လမ်းထဲမှ မုဆိုးမလေး မီမီနှင့် ဇာတ်လမ်းက ရုတ်တရက် စလိုက်လေတော့ ကိုလတ်အာရုံတွေ အားလပ်ချိန်တွေက အဲဒီဘက်ပဲ ရောက်သွားရတော့၏။ ဂျာဂျာ့ကို ခန ဘေးမဲ့ပေးထားလိုက်ရသည်။ ...
အမှန်က မိဂျာဂျာကလည်း ဝ့ါဒ်ထဲရောက်လာကတည်းက လူပျိုလူလွတ် ဇ နှင့် နာမည်တလုံးနှင့်ကိုလတ်ကို သတိထားမိပုံရပါသည်။ .. နဂိုကလဲ ခပ်သွက်သွက်ဖြစ်ရသည့်အထဲ ကိုလတ်ရှေ့ဆိုလျှင် ပိုပြီး အသံလေးက စာ သွားတာ ... ဆေးရုံစကြိန်တွေမှာများ ကိုလတ်ရှေ့က သွားမိတာနှင့်ကြုံလျှင် တင်သားကြီးတွေ ပိုလှုပ်ခါပြီး လျှောက်ပြတတ်တာ .. တခါတခါ ကိုလတ် စားပွဲမှာ အလုပ်ထိုင်လုပ်နေတုန်းများ ကိုလတ်ဆီလာဘို့ ကြုံလာလျှင် စားပွဲပေါ်လက်ထောက်ပြီး ရင်ကိုကော့ တင်ကိုနောက်ပစ်ပြတတ်တာ .. ကိုလတ်လဲ ကောင်းကောင်းသတိထားမိသည်ပဲ ... ။ အလုပ်ထဲဆိုတော့လဲ ရုတ်တရက် သွားမစရဲ။ .. စလိုက်လို့ ဖြစ်သွားပြီးလျှင် အပြင်ကဟာလေးတွေလို အရှောင်အတိမ်းလုပ်လို့ လွယ်မည်မဟုတ်။ .. ယူရဘို့ များသွားလိမ့်မည်။ ... ဒီအချိန်မှာပဲ မီမီနှင့်ကလဲ မနားတမ်းကို ဆွဲလာဖြစ်ကြတော့ ကိုလတ်စိတ်ထဲ ဂျာဂျာ့ကို ခနခေါက်ထားလိုက်မိတော့သည်ပေါ့။ ...

မိဂျာဂျာလို ကောင်မလေးမျိုးက ကိုလတ်ခေါက်ထားတော့ကော ဒီအတိုင်းနေနေမည်တဲ့လား ... ။
သူမ ဟန်ရေးပြသမျှ အရာမထင်တော့ စိတ်က ပေါက်လာသည်။ .. ဒီ လူပျိုဆရာဝန် မျက်စိများ ကန်းနေသလားပင်မသိဟု တွေးမိတာ အကြိမ်ကြိမ် ... ။ အခြောက်တော့ မဟုတ်နိုင် ... သူ့သတင်းတွေက မွှေးလှသည်ပဲ။ .. တဆေးရုံလုံး မကြားချင်မှ အဆုံးရယ် ... ။ သူမကိုတော့ အရေးမလုပ်ပေမယ့် သူဆေးခန်းဖွင့်ထားသည့်လမ်းထဲမှ ကုလားဆင် မုဆိုးမလေးနှင့်ကျတော့ ဘယ်လိုဘယ်ပုံဆိုတာ ကြားလိုက်ရသည့်နေ့က ဂျာဂျာ မခံချင်စိတ်နှင့် အိပ်လို့ပင်မပျော် ... ။ ဒီလောက်တောင်ဖြစ်လှတာ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ဟု ဂျာဂျာ တေးမှတ်ထားလိုက်သည်။ ဖြစ်ချင်တော့ နောက်ရက်များမကြာခင် နောက်ဆုံးနှစ်ဆေးကျောင်းသား ကိုလွင်က ဂျာဂျာ့ကို ပရိုပို့စ် လုပ်လာတော့ ဂျာဂျာ ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ပဲ ချက်ခြင်းကို အဖြေပေးပစ်လိုက်၏ ကိုလတ်ရှေ့မှာ ကိုလွင်နှင့်တွဲသွား တွဲလာ လုပ်ပြရတာ အရသာရှိလှသည်မှတ်သည် ... ။
ကိုလတ်ကတော့ လွတ်တဲ့ငါး ကြီးသည် ဆိုတာလို နမျောတသ ဖြစ်နေရခဲ့ရ၏။
သူ့ရှေ့မှာ ဂျာဂျာက ဟိုကောင်လေးနှင့်တွဲပြလေ သူ့စိတ်တွေက မခံချင်စိတ်နှင့်အတူ နိုးထလာလေလေ ကြားထဲမှ ဒါးစာခံရသူက မီမီ ဖြစ်နေရတော့သည်။ ... ကိုလတ် စိတ်ထွက်လာသည့်နေ့မျိုးဆို ဆေးခန်းပိတ်သည်နှင့် မီမီ့ကို လှမ်းခေါ်ကာ အပီကို ဖြဲဖြစ်နေတော့သည်။ .. မီမီကတော့ မသိရှာ ။ သူ့ကို ကိုလတ် ဖီးလ်လာလို့ အပီခေါ်ခေါ်ဖြုတ်နေသည်ပဲထင်ကာ ကျေနပ်နေခဲ့သည်လေ ... ။

ဒီလိုနှင့် ပြီးခဲ့သည့်လကတော့ အခြေအနေတွေက တမျိုးပြောင်းကုန်သည်။
မီမီ့ အရင်ယောကျ်ားကြီး အမျိုးတွေက သတင်းတွေ မွှေးလွန်းနေပြီဖြစ်သော သူနှင့် မီမီ့ အကြောင်းကို သည်းမခံနိုင်တော့ဟန်ဖြင့် သူတို့ဆွေမျိုးနီးစပ်ထဲမှ တယောက်နှင့် မီမီ့ကို ဇွတ်ပေးစားပြစ်လိုက်ကြသည်။ ငြင်းမည်ဆိုလျှင် အရင်ယောကျ်ားကြီးထားခဲ့သော အမွေပုံကြီးကို ထိခိုက်လာမည်မို့ နာခံရတော့မည် ဟု မီမီ မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့် လာပြောသောနေ့က ကိုလတ်လည်း စိတ်မကောင်းချင်ဟန်ဆောင်ပေးနေလိုက်ရသေးသည်။ .. သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ ကျိတ်ပြီး ကျေနပ်နေခဲ့မိတာ မီမီ မသိ။ .. တကယ်တော့ သူလည်း မီမီ့ကို ဝနေ အီနေပြီ။ .. ရှေ့ဆက်နေလျှင် ဒီ့ထက် သတင်းတွေလှိုင်လာကာ မရှုနိုင်မကယ်နိုင်ဖြစ်လာတော့မည်။ .. ခုတော့ အားလုံးက အိုကေ သွားတော့သည်ပေါ့။ ...

သို့ပေမယ့် မအိုကေတာ တခုတော့ ရှိ၏။
ခါတိုင်းက ဆေးရုံမှာ ဂျာဂျာ သူ့ကိုလာ ကလိကလိဖြစ်အောင်လုပ်လျှင် ထွက်ပေါက်ရှာစရာ မီမီ ရှိသည်။
ခုကျတော့ ဘာမှ မရှိတော့ ... ။ မရှိဘူး ပြတ်ပြီဟော့ ဆိုလျှင် အရုံလေးဘာလေးတောင်မှ မကျန် ... ။
ကိုလတ် ကိုယ့်လက်ကိုယ်သာ အားကိုးနေရတာ အတော်ကြာသွားပြီ။ ... ရှိစေတော့ .. ဘယ်သူမပြု
မိမိမှုပေပဲ။ ...

မီမီနောက်ယောကျ်ားယူလိုက်ရလို့ ကိုလတ် ငတ်ပေါက်ဖြစ်သွားတာကို ဆေးရုံသတင်းရပ်ကွက်ကနေ
ဂျာဂျာလဲ ကြားသည်။ .. မှတ်ပြီလားဟု စိတ်ထဲက လက်ခမောင်းခတ်နေလိုက်မိ၏။ .. သို့ပေမယ့် သူမ
ကိုယ်တိုင်လဲ မုန်းချက်နှင့်နမ်းထွက်က မကိုက်ဖြစ်နေတာ သူမဖာသာပဲ သိသည်။ .. ကိုလတ်ကို အရွဲ့
တိုက်ချင်စိတ်နှင့် အဖြေပေးကာ တွဲပစ်လိုက်သော ဆေးကျောင်းသားကိုလွင်က ခပ်ကြောင်ကြောင်ရယ် .. ။
နှစ်ယောက်သား ချိန်းတွေ့ချိန် ကဗျာတွေ လာရွတ်ပြလိုပြ လုပ်နေတတ်သည့်လူမျိုး ... ။ လူကိုပဲ မထိရက်
သလိုလို မကိုင်ရက်သလိုလိုနှင့် ... ပန်းကလေးနမ်းသွားမှာစိုးသည်တွေဘာတွေနှင့် ဒိုင်ကြောင်နေတတ်သူ
ဖြစ်နေတာ တွဲပြီးမှ သိရတော့သည်။ ... တွဲပြီးမှတော့ မိဂျာဂျာတို့ ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲလေ ...။
တခါတလေ သူတို့သူငယ်ချင်းတွေရှိရာ အဆောင်ကို သွားလည်သည့်အခါမျိုး (ဂျာဂျာကိုယ်တိုင်ကတော့
မြို့ထဲမှာ မိဘတွေနှင့် အတူနေသူဖြစ်သည်၊ .. အဆောင်မှာ မနေ) များ .. ဟဲ့ကောင်မ ညဦးဘယ်အဆင့်
ရောက်နေပြီလဲ ဘာလဲ နှင့် အမေးခံရလျှင် ဂျာဂျာ မချိပြုံးလေးသာ ပြုံးနေလိုက်ရသည်ချည်း။ .. ပါးလေး
နမ်းယုံထက် မပိုသေးဘူးဟု အမှန်အတိုင်းဖြေလဲ ယုံကြမှာမှ မဟုတ်တာလေ။ ..

ဒီနေ့ညနေတော့ ကိုလွင့်ကို ကျွတ်အောင်ချွတ်မည်ရယ်လို့ ဂျူတီဆင်းလျှင် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ကြဘို့
ချိန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ .. သူမလဲ ဆေးရုံအပြီး ကိုလွင်လဲ ကျောင်းအပြီး ညနေ ၅နာရီပွဲပေါ့။ ...
လှေကားမှ ဆင်းတော့မည့်ဆဲဆဲ သူမရှေ့မှာ ကိုလတ်ကို ခပ်ငေါင်ငေါင်ကြီး တွေ့လိုက်ရသည်မို့
မထိတထိ ကလိသလို ရီသံလေးနှင့် လှမ်း နှုတ်ဆက်လိုက်မိခြင်းပါ ... ။

ကိုလတ် မျက်မှောင်ကြုံ့ရင်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။
ဂျာဂျာ၏ ချစ်စဖွယ် အပြုံးလေးကို မြင်ရတော့ ကိုလတ်မျက်ခုံးတွေ အလိုလို အတွန့်ပြေသွားသည်။
ဂျာဂျာက ယူနီဖောင်း မလဲရသေး .. ။ သို့ပေမယ့် ခေါင်းဆောင်း ကက်ပ် လေးကိုတော့ ဖြုတ်ထားပြီးပြီ။
ကက်ပ် မပါပဲ နောက်တွဲဆံထုံးလေးနှင့် မြင်ရတာ ဂျာဂျာက တမျိုးကြည့်ကောင်းနေ၏။
အစကတော့ ကိုလတ်စိတ်ထဲ ဂျာဂျာ့ရီသံက သူ့ကိုလှောင်နေသလိုလို ခံစားရသဖြင့် စိတ်ခုသလိုလိုဖြစ်
သွားရခြင်းဖြစ်သည်။ .. ဒါပေမယ့် တကယ်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဂျာဂျာ့မျက်နှာလေးက အပြစ်ကင်း
စင်စွာဖြင့် ဝင်းပနေသည်။ ..
ကိုယ့်ဖာသာ အလိုလို လိပ်ပြာမလုံဖြစ်နေမိတာပဲ ထင်ပါရဲ့လေ ... ။

‘ ပြန်တော့မယ်လေ ... ဂျာဂျာရဲ့။ ... လေးနာရီပဲခွဲပြီးနေမှဟာ .. ။ ဂျာဂျာရော မပြန်သေးဘူးလား ... ’
ဂျာဂျာက သူမလက်ကိုင်ပဝါလေးကို လက်ထဲတွင် ဆုပ်လိုက်ချေလိုက် လှည့်ပါတ်ကစားလိုက်လုပ်နေသည်
ဒါလဲ မိန်းကလေးတို့ တတ်အပ်သော မာယာတွေထဲမှာ တမျိုးပါလေသလားတော့ မသိ။ ..
‘ အဟင်း ... ဒီနေ့ ကိုလွင်နဲ့ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ဘို့ ချိန်းထားလို့ ဆရာ ... ’
‘ ဩော် .... ဒီလိုလား ... ။ အိမ်ပြန်နောက်ကျနေတော့မှာပေါ့ ... ’
‘ အဟဲ ... အိမ်ကို ဒီနေ့ ညဂျူတီကျတယ်လို့ လိမ့်ထားတယ်ဆရာ။ .. ရုပ်ရှင်ပြီးမှ အဆောင်က
သူငယ်ချင်းတွေ အခန်း ပြန်အိပ်မှာ ... ’
‘ အမယ် ... ညီးတောင် တော်တော် ပညာစုံနေပေါ့လား ... ’
လက်ယဉ်နေသော ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ခေါင်းလေးကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း လှမ်းထုသည်။
ဂျာဂျာ ခေါင်းလေး ပုသွားကာ လျှာလေးတစ်လစ်ဖြစ်သွား၏။

‘ ကဲကဲ ... ဘယ်ရုံမှာလဲ .. ညီးအဆက်နဲ့ ချိန်းထားတာ ... ။ ခုပဲ ငါးနာရီမတ်တင်းရှိတော့မယ် ... ’

‘ ပပဝင်းမှာပါ ဆရာ၊ ဒီနေ့ သူက ဆေးရုံကြီးမှာ အတန်းရှိလို့ ရုံမှာပဲ ဆုံဘို့ချိန်းထားကြတာ ...
အယ် .. ဟုတ်ပါရဲ့ နဲနဲတောင် နောက်ကျနေပြီ .. ’
ဂျာဂျာက လက်ပါတ်နာရီလေးကို မြှောက်ကြည့်ရင်း မဲ့တဲ့တဲ့လေး ဖြစ်သွားသည်။ ...
အနောက်ပိုင်းဆေးရုံကနေ မြို့လယ် ပပဝင်း ရုပ်ရှင်ရုံကို ဆယ့်ငါးမိနစ်ထဲနှင့် ရောက်ဖို့ဆိုတာ
သိပ်မလွယ်လှပေ။ ...

‘ ဆရာလိုက်ပို့ပေးမယ်လေ ... ဆရာ့ကားကို ဂျာဂျာ စီးရဲရင်ပေါ့ ... ’
‘ အောင်မယ်လေး ... ကိုယ့်ဆရာကားများ ဘာမစီးရဲစရာရှိလဲ ... လိုက်ပို့ပေးမယ်ဆို ကျေးဇူးပါဆရာ ...
ခနနော် ... ဂျာဂျာ အဝတ်အမြန်သွားလဲလိုက်ဦးမယ် ... ယူနီဖောင်းကြီးနဲ့ ရုပ်ရှင်နဲ့ မဖြစ်သေးပါဘူး ’
‘ အိုကေ ... ဆရာ ကားပါကင်ကပဲ စောင့်နေတော့မယ် ... ’
‘ ဟုတ် ... ’
ဂျာဂျာ ဆရာမများ နားနေခန်းဘက် ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားတုန်း ကိုလတ်လဲ အောက်ဆင်းလာနှင့်ခဲ့
လိုက်တော့၏။ ... ဘာရယ်မဟုတ် ... ပါးစပ်မှ ‘ မင်းရည်းစားတောင်သိရဲ့လား ’... သီချင်းလေးကို
လေချွန်လာမိလျှက်သားဖြစ်နေသဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြုံးမိရသေးသည်။ ..

ငါးမိနစ်လောက်နေတော့ ဂျာဂျာ ကားနားရောက်လာ၏။
‘ ဆောရီးနော် ဆရာ ... ပို့ပေးမယ့်သူက တကူးတက စောင့်နေရတယ်၊ .. အားနာလိုက်တာ ... ’
ဖက်ဖူးရောင် ဝမ်းဆက်လေးနှင့် အလှကြီးလှနေသော ဂျာဂျာက ကားပေါ်စွေ့ကနဲ ဝင်ထိုင်ရင်း တောင်းပန်
နေပြန်သည်။ ... ဂျာဂျာ့ကိုယ်သင်းနံ့လေးက ရေမွှေးနံ့လေးတွေ မိတ်ကပ်နံ့လေးတွေနှင့် ရောကာ
ကားထဲမှာ သင်းကနဲဖြစ်သွား၏။ .. ကိုလတ် တံတွေးကို အသာ လူမသိသူမသိ မြိုချလိုက်မိသည်။
လွတ်တဲ့ငါး .. ကြီးသည်ဆိုတာ ဒါမျိုးလား မသိ။

ကားမောင်းကျွမ်းသလောက် ကြမ်းသူမို့ ပပဝင်းရုံကို ငါးမိနစ်လောက်နှင့် ရောက်သွားသည်။
လမ်းတလျှောက် သူခပ်ကြမ်းကြမ်းမောင်းတာကို မျက်လုံးလေးအဝိုင်းသားနှင့်ကြည့်ရင်း ဘုရားသခင် ...
ဟု မကြာမကြာ ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်နေသော ဂျာဂျာ့ပုံလေးက မျက်စိထဲကကို မထွက်။

‘ ကဲ .. ရောက်ပြီ။ .. အချိန်မှီပါတယ် ဟုတ် ... ’
‘ အဟင်း .. အချိန်မှီတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ လမ်းမှာ ဂျာဂျာ ဘယ်နှစ်ခါတောင် ဘုရားသခင်ကို တ မိ
တယ်မသိဘူး။ ... ’
ဂျာဂျာက ချစ်စဖွယ်လေးပြုံးပြရင်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။
ရုပ်ရှင်ရုံအောက်ကို တချက်ဝေ့ကြည့်တော့ သူမဘဲ ကိုလွင်ကို အရိပ်အယောင်တောင် မတွေ့။ ...
‘ ဟို ... ဆရာ အပန်းမကြီးရင် တခုကူညီပါဦးလားရှင် ... ’
ကိုလတ်က ကားပြန်ထွက်ဖို့ စက်တောင်နှိုးနေပြီ။ ... စက်ကိုပြန်သတ်လိုက်ရင်း ဘာလဲဆိုသော သဘော
နှင့် အသာမေးဆတ် ပြလိုက်မိ၏။
‘ ဟိုလေ ... လက်မှတ်တွေက ဂျာဂျာ့ဆီမှာ ရှိပြီးသားပါ .. ကြိုတင် ယူထားတာ။ .. ဒါပေမယ့် သူက
မရောက်သေးတော့ ဂျာဂျာ တယောက်ထဲ ရုံအောက်မှာ စောင့်နေရမှာ တမျိုးကြီးဖြစ်နေလို့ ဆရာများ
ခန အတူစောင့်ပေးလို့ ရမလားလို့ ... အားတော့နာတယ် ဆရာရယ် ... ’
အင်း .. ဒါလဲ ဟုတ်သည်ပဲ။
ဂျာဂျာ့လို ဟော့ရှော့တ်လေးနှင့် အရမ်းကို မိသည့်ကောင်မလေးတယောက်က ရုပ်ရှင်ရုံအောက်မှာ ဘယ်လာ
တယောက်ထဲ အူကြောင်ကြောင် ရပ်စောင့်နေချင်ပါ့မလဲ။ .. ခုတောင် ရုံအောက်က လူတွေ(ယောကျ်ားတွေ)
က ခေါ်တော တထောင်အားနှင့် ဝိုင်းကြည့်နေကြပြီ။
‘ ရပါတယ်ဗျာ ... အားလဲနာတယ် ခင်လဲခင်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးထင်ပါ့ .. ဟုတ်လား ... ’
‘ အဟဲ ... ကျေးဇူးပါဆရာ ... ’
ဂျာဂျာက ရှက်ပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းလေးငုံ့သွားသည်။

ကိုလတ် အိပ်မက်များ မက်နေသလား ထင်မိသည်။
သူအရင်က မစွမ်းရင်းရှိခဲ့ပြီး အကြောင်းကြောင်းကြောင့် သူများလက်ပါသွားသော ဂျာဂျာလေးနှင့် အတူတူ ရုပ်ရှင်ရုံအောက်မှာ မုန့်တွေဝယ် .. အအေးတွေသောက်နှင့် … ဖြစ်နေရသည်ကိုး။
သူ့ရည်းစားနှင့်အတူကြည့်ဘို့ စောင့်နေတာမဟုတ်ပဲ သူနှင့်အတူသာကြည့်ကြဘို့ဆို ဘယ်လောက်များ ရင်ခုန်စရာ ကောင်းလိုက်လေမည်လဲလေ။ … သက်ပြင်းကိုသာ ဂျာဂျာမသိအောင် မကြာမကြာ ခိုးပြီး ချနေမိရတော့သည်။

အချိန်တွေ တစစ ကုန်သွားပြီ။
ငါးနာရီ ဆယ့်ငါးမိနစ်တောင် ရှိပြီ … ။ သကောင့်သား ကိုလွင်ကား မပေါ်ရေးချ ပေါ်ကိုမလာ။ …
ဂျာဂျာ့မျက်နှာလေးလဲ ဒေါသနှင့် ရှက်စိတ်တွေနှင့် ရဲတွတ်နေပြီ။ …
မျက်ဆံနက်နက်လေးတွေနှင့် ချစ်စဖွယ်ကောင်းလှသော မျက်လုံးလေးတွေတွင် မျက်ရည်လေးတွေပင် ဝိုင်းနေပြီ။
‘ ကဲ … ဂျာဂျာရေ .. အချိန်လဲ တော်တော်နောက်ကျနေပြီ … ဘာလုပ်ကြမလဲ … ’
ဂျာဂျာ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ တော်တော်နှင့် စကားသံထွက်မလာ .. အေးလေ ရှက်ရာမည်ပေါ့။ … တစိမ်းယောကျ်ားတယောက်ရှေ့မှာမှ ချိန်းထားသော ရည်းစားက ရောက်မလာတော့ ဘယ်မိန်းကလေးမဆို အရှက်ခွဲခံရသည်လို့ပဲ ယူဆကြမည်ပေါ့။ …

‘ သူ ဒီလိုချည်းပဲ ဆရာ … ဂျာဂျာ့ကို ဒါ သက်သက်အရှက်ခွဲတာ … ’
စကားအဆုံးတွင် ဂျာဂျာ့အသံလေးက တိမ်ဝင်သွားပြီး ခပ်တိုးတိုး ရှိုက်သံလေးပင် ထွက်လာသည်။
မျက်ရည်တွေ ကျမလာအောင် မျက်တောင်ကော့ကြီးတွေကို တဖြတ်ဖြတ်ခပ်ကာ ထိန်းလိုက်ရ၏။
‘ ကဲ … ရောက်လာပြီးမှတော့ မထူးပါဘူး ဂျာဂျာရယ် … ဝင်ကြည့်လိုက်ကြရအောင်ပါ .. ’
ဂျာဂျာ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားဟန်လေး ဖြစ်သွားသည်။
‘ အင်း … အိမ်ကိုလဲ ညဂျူတီ ပြောထားပြီးမှတော့ ပြန်လဲမပြန်ချင်တာ အမှန်ပဲ ဆရာရယ် … ဒါပေမယ့် ဆရာ ဆေးခန်းထိုင်ဘို့က ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား … ’
‘ အို … ဆေးခန်းက အရေးမကြီးပါဘူးကွာ … ဂျာဂျာ့ကိုကြည့်ပြီး ဆရာပါ ဝမ်းနည်းလာလို့ပါ … ’
ဟုတ်ပါသည် … ဆေးခန်းတရက်စာ ဝင်ငွေက ဂျာဂျာ့လို ကောင်မလေးမျိုးနှင့် ရုပ်ရှင်အတူတွဲကြည့်ရမည့် အခွင့်အရေးကို ဆုံးရှုံးခံရလောက်အောင်တော့ မတန်ရေးချ မတန်ပါ။ …
တနည်းအားဖြင့်တော့ ရည်းစားက ချိန်းထားတာတောင် ရောက်မလာချိန်မှာ မိမိက ဆေးခန်းတောင်ဖျက်ပြီး သူမကို အဖော်လုပ်ပေးနိုင်သည်ဆိုသည့်သဘောနှင့် အမှတ်ယူလိုက်ခြင်းလဲ ဖြစ်ပါသည်။

‘ ဒီနေ့တော့ ဂျာဂျာ ဆရာ့ကို ဒုက္ခတွေ တခုပြီး တခုပေးနေမိပါပြီရှင် … ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး … ’
‘ ကဲ အမိရေ … ဘယ်လိုပြောရမှန်းမသိရင်လဲ ပြောမနေနဲ့တော့ .. ။ ရုပ်ရှင်တောင် စနေတာ တော်တော်ကြာလောက်ပြီ။ အထဲ ဝင်ကြစို့ … ’
ဒီလိုနှင့် ကိုလတ်က ဦးဆောင်ကာ ဂျာဂျာနှင့် ၂ယောက်သား ရုံထဲ ဝင်လာဖြစ်ခဲ့တော့သည်။
သြော် … ဒီတညနေလေးက သူမကို ဘဝ တဆစ်ချိုးပြောင်းစေဘို့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဆိုသည်ကိုတော့ ဂျာဂျာလေး လုံးဝ မရိပ်မိခဲ့ရှာပါပေ။ …..

ရုံထဲရောက်တော့ ရုပ်ရှင်က စပြီးပြနေပြီမို့ မီးတွေမှိတ်နေပြီ။
ချစ်သူစုံတွဲကြည့်ဘို့ယူထားသည့် ကြိုတင်လက်မှတ်ဆိုတော့ ခုံနေရာက ဟိုးနောက်က ဒီစီနောက်ဆုံးတန်း ဒေါင့်လေးမှာ … ။
ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့လက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း မှောင်ထဲမှာ ခလုတ်မတိုက်မိအောင် သတိထား သွားနေရ၏ အရေးထဲမှ တမင်လုပ်ထာမဟုတ်ပဲနှင့်ကို မှောင်ထဲမှာ ဂျာဂျာနှင့်သူ ကိုယ်လုံးချင်း ၂ခါလောက် တိုက်မိကြသေးသည်။ ဂျာဂျာ့တင်ပါး အိအိကြီးတွေက ကိုလတ်ပေါင်တွေနှင့် အိကနဲထိတော့ ကိုလတ် မှောင်ထဲမှာ

အံကိုသာ တင်းတင်းကြိတ်ထားမိလိုက်ရသည်ပေါ့။ ... တော်သေးသည် ဆေးရုံက တန်းလာရတာမို့ ဒီနေ့ အောက်ခံဘောင်းဘီ ဝတ်လာမိလို့သာ ... ။

ခုံနေရာရောက်တော့မှ နှစ်ယောက်သား ထိုင်ချယင်း အလင်းရောင် မပီဝိုးတဝါးအောက်မှာ လှမ်းပြုံးပြဖြစ်ကြသည်။ .. ခုံနေရာက နောက်ဆုံးတန်း၏ ဘယ်ဘက်ဒေါင့်လေးမှာ။ .. ဂျာဂျာက နံရံဘက်မှာထိုင်သည်။ ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ညာဘက်မှာ ထိုင်၏။ အနားကပ်လျှက် ညာဘက် သုံးလေးခုံအထိ မည်သူမျှ မရှိ။ .. ရှေ့ကအတန်းမှာလဲ ဟိုးညာဘက်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာသာ စုံတွဲ နှစ်တွဲ သုံးတွဲ အသီးသီးထိုင်နေကြသည်။ ကိုလတ် အသက်ရှူတွေ မြန်လာရသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေက လှုံ့ဆော်နေသည်မို့လားမသိ၊ .. ကိုလတ်ကော ဂျာဂျာပါ စကားတခွန်းမှ မပြောမိကြပဲ ကိုယ့်ရင်ခုန်သံ ကိုယ်ပြန်ကြားနေရသည်ထင်မိသည်။ .. မှောင်ထဲမှာ တခါတခါ ရုပ်ရှင်က အလင်းပြကွက်တွေ ပြလာလို့ အလင်းရောင်လေး နဲနဲအားကောင်းလာတိုင်း အနားပတ်လည်မှ စုံတွဲတွေက အပီပွဲကြမ်းနေကြတာ လှမ်းလှမ်းမြင်နေရသည်။ .. ဂျာဂျာတော့ ဘယ်လိုနေသည်မသိ၊ .. ကိုလတ်တော့ ရမက်ဇောတွေ ထလာသည်။ .. ဟိုးအရင်ကတည်းက စိတ်ဝင်စားမိလျှက်သားနှင့် မရည်ရွယ်သော အဖြစ်အပျက်များကြောင့် မနီးစပ်ဖြစ်ခဲ့သည့် ဂျာဂျာလေးနှင့် ခုလိုအခြေအနေမျိုး ရောက်နေရတော့ ကိုလတ်ခမျာ စိတ်ကို ထိန်းဘို့ အရမ်းခက်ခဲလာတော့သည်ပေါ့။ ...
လုပ်ငန်းခွင်မှာ ဆရာနှင့်တပည့်ပုံစံမို့ သူမမှာလဲ ရည်းစားရှိနေမှန်းကြီးသိသိနှင့် အစပျိုးရမှာ နဲနဲတော့ အခက်ကြုံနေရသည်။ ...
ဂျာဂျာကျတော့ကော ... သူမလဲ သွေးနှင့်ကိုယ် သားနှင့်ကိုယ်ပဲလေ။ အစကတည်းက ကိုလတ်ကို အထာတွေပေးနေခဲ့မိပြီး ကိုယ်တော်ချောက သူမကိုတော့မကြံပဲ မုဆိုးမလေးနှင့် သွားငြိမ့်နေမှန်းသိလိုက်ရလို့သာ စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် လက်ရှိဘဲကို အရွဲ့တိုက်အဖြေပေးဖြစ်ခဲ့သည်ပဲ ... ။ ခုလိုမျိုး ဘဲနှင့်နှစ်ပါးကြည်ကြဘို့လို့ ရုပ်ရှင်ကြည့်မည် စီစဉ်ထားပြီးကာမှ ဘဲကပေါ်မလာလို့ ကိုလတ်နှင့်အတူကြည့်ဖြစ်ကြတော့ သူမစိတ်တွေ ဘယ်လိုကြီးဖြစ်လာမှန်းကို မသိ။ .. ရင်တွေက မခုန်စဖူး အခုန်ထူးလာသည်။ .. ပြီးတော့ လက်ရှိဘဲကိုလွင်က ကဗျာရူး ခပ်ကြောင်ကြောင်မို့ တခါမှ ထိထိရောက်ရောက် အပွေ့အသပ်အကိုင်အတွယ် မခံရဘူးလေတော့ စိတ်တွေက ဆာနေခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ကိုလတ်များ ခုနေ သူမကို လာဖက်လေတော့မည်လား .. နမ်းပြုများ လာလေတော့မှာလား ... စသည်ဖြင့် စိတ်တွေ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေရလေတော့၏။

အချိန်တွေ အတော်လေးကြာသွားသည်။ ...
ကိုလတ်က မှောင်ထဲတွင် မျက်လုံးဒေါင့်ကပ်ပြီး ဂျာဂျာ့ကို အသာခိုးကြည့်၏။ ..
ကောင်မလေးလဲ စိတ်တွေ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေမှန်း ကိုလတ်ရိပ်မိသွားသည်။ .. ရိပ်မိမည်ပေါ့၊ ဂျာဂျာ့အာရုံက ရုပ်ရှင်ထဲမှာကို မရှိ။ .. ဘာတွေ ပြလို့ပြနေမှန်းလဲ သိပုံမရ။ .. မှောင်ထဲကိုသာ မျက်လုံး အကြောင်သား တွေငေးငေးလေး ကြည့်နေမိသည်ကိုး ..။ သက်ပြင်းလေးတွေ မသိမသာ ခိုးခိုးချနေတာကလဲ အကြိမ်ကြိမ်။ ကိုလတ် စိတ်တွေ ပိုဆူလာသည်။
ကံစမ်းမဲလေးတော့ နှိုက်ကြည့်ဦးမှ ဟူသော စိတ်က ရုန်းထလာသည်။ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်စေတော့ ... ။

နှစ်ယောက်ကြားမှ လက်ရန်းပေါ်တင်ထားသော ဂျာဂျာ့လက်လေးပေါ်သို့ ကိုလတ် သူ့လက်ကို မသိမသာ ထပ်တင်လိုက်သည်။ ... ဂျာဂျာ့လက်လေးတွေ အေးစက်နေတာ သတိပြုမိသွားပြန်၏။ ဂျာဂျာက သူမ၏ လက်ကို မရုန်းဖယ် .. ။ 'မလှုပ် စိတ်တူ ' ဆိုသော စကားကို ကိုလတ် သွားသတိရသည်။
ရဲဆေးတွေက ပိုပြီး တက်လာတော့၏။
ကိုလတ် ခါးဆန့်ဆန့်ပြင်ထိုင်လိုက်သည်။ ..
အနေအထားပြင်ရင်းမှ လက်ညောင်းလို့ ဆန့်ရသလိုလိုနှင့် သူ့ဘယ်လက်မောင်းကို ဂျာဂျာရှိရာ ဘေးခုံပေါ်သို့ အသာဆန့်တင်လိုက်သည်။ ... ပထမတော့ လွတ်လွတ်ကင်းကင်းတင်ထားခြင်းဖြစ်၏။
ခနနေတော့ လက်ကို မသိမသာ လျှောချကာ ဂျာဂျာ့ပုခုံးသားအိအိလေးတွေနှင့် သူ့လက်မောင်းကော လက်ဖျံကိုပါ ဖိကပ်ထားလိုက်သည်။ ...

ဂျာဂျာလဲ ငတုံးမလေးမှ မဟုတ်သည်ပဲလေ။ ..
ကိုလတ် အနေအထားပြင်လိုက်ကတည်းက သတိထားမိနေသည်။ .. ထင်ထားသည့်အတိုင်းပဲ ခနနေတော့ ကိုလတ်လက်ကြီးက သူမပုခုံးပေါ်ရောက်လာတော့ ဘာလုပ်ရရင်ကောင်းမလဲ ခနစဉ်းစားနေမိသေးသည်။ ရုန်းလိုက်ရမလား .. ရန်တွေ့ပြီး ထွက်သွားလိုက်ရမလား ... ။
အို ... လက်ရှိဘဲကလဲ အာပလာကောင် ... ။ ကိုလတ်မှာလဲ လက်ရှိ ဆိုင်သူရှိမနေတာ သူမအသိ။ ... သူမ စိတ်တွေကလဲ မရိုးမရွဖြစ်နေတာ အမှန် ... ။ ဘာများ ရုန်းရန် အကြောင်းရှိမည်တဲ့လဲလေ ... ။ ဂျာဂျာ အသာပဲငြိမ်နေမိလိုက်တော့သည်။

ငါးမိနစ်ခန့်တော့ အခြေအနေက ဒီအတိုင်းငြိမ်သက်နေ၏။
ဂျာဂျာ အသက်ပင် ရဲရဲမရှုရဲ ... ။ ဘာတွေများ ဆက်ဖြစ်လာဦးမည်လဲ ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် စောင့်စားနေမိရသည်။ ... တကိုယ်လုံးလဲ ဖိန်းကနဲ ရှိန်းကနဲ ဖြစ်ဖြစ်လာသည်။ တချက်တချက် ကြက်သီးလေးတွေပင် ထထ သွားရ၏။ ...
အောက်က ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ အရည်တွေ စိမ့်ထွက်လာလေသည်လား မသိ။ .. အောက်ခံပင်တီခွဆုံနားမှာ စေးကပ်ကပ်ဖြစ်လာတာ ခံစားနေရသည်။ ... နေရ ခက်လိုက်တာနော် ။

ကိုလတ်ကလဲ အခြေအနေကို တရံမလပ် အကဲခတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။
ဂျာဂျာ့မျက်နှာအနေအထား အပြောင်းအလဲကို မျက်လုံးဒေါင့်ကပ်ပြီး ချက်ကင် လုပ်နေသည်မို့ ပထမတော့ သူမမျက်နှာလေး ဝေခွဲမရသည့်ခံစားမှုဖြင့်ဇဝေဇဝါဖြစ်နေတာ .. နောက်တော့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ဟန်မျိုး ဖြစ်သွားတာ ... တော်တော်ကြာတော့ ဖီးလ်တွေ တက်လာဟန်နှင့် မျက်တောင်လေးတွေမှေးပြီး တလှုပ်လှုပ် တရွရွ ဖြစ်လာတာ .. အကုန် ကိုလတ် မြင်နေရသည်။ ကံစမ်းမဲတော့ ပေါက်ပြီပေါ့ ... ။

စားနေကြ ကြောင်ဖား ကိုလတ်အဖို့ ဒီအခြေအနေရောက်လျှင် ဘာတွေဘယ်လို ရှေ့ဆက်ရမည်ဆိုတာ စဉ်းစားနေစရာပင်မလို။ အရာရာက သူ့အလိုလို တဆက်တည်း လှုပ်ရှားသွားကြလေသည်။
ပထမက မသိမသာတင်ထားသော ကိုလတ်လက်တွေက သိသိသာသာပုံစံသို့ပြောင်းကာ ဂျာဂျာ့ပုခုံးလုံးလုံးအိအိလေးတွေကို ကျကျနန ဖက်လိုက်သည်။ ဂျာဂျာ့ကိုယ်လေး တချက်တုန်တက်သွားသော်လည်း ရုန်းတာတွေ ဘာတွေတော့ မလုပ်။ .. ဒီတော့ နောက်တဆင့်အနေဖြင့် သူမ၏ ဘယ်လက်မောင်းလေးကို ကိုလတ်လက်ချောင်းတွေက ဆုပ်ညှစ်လာသည်၊ ... တရွရွ ပွတ်သပ်ပေးလာသည်။
ဂျာဂျာ တလူးလူးတလွန့်လွန့် ဖြစ်လာသည်။ ခေါင်းလေးကိုတော့ တအားကို ငုံ့ချပြစ်ထားမိ၏။
ဝတ်ထားမိသည်က လက်ပြတ်အကျီလေးမို့ ဂျာဂျာ့လက်မောင်းသားလေးတွေက ကိုလတ်ပွတ်သပ်တာကို အကာအကွယ်မရှိ တိုက်ရိုက်ခံနေကြရသည်။ ခံစားမှုက နင့်နင့်နဲနဲ ရှိလှသည်။ ...
ဂျာဂျာ၏ တုတ်တုတ်ခဲခဲ ပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်းက မသိမသာ တလူးလူးတလွန့်လွန့်နှင့် အချင်းချင်း ပွတ်ပွတ်နေကြတာ ကိုလတ် အလင်းရောင်မှိန်မှိန်ထဲတွင် မြင်နေရသည်။
ဖြုန်းဆို ကိုလတ် ညာလက်က ထိုပေါင်တံကြီးတွေပေါ် ကျရောက်လာ၏။ ..
အချင်းချင်း ပွတ်နေရတာ မကြည့်ရက်သည့်အလား ဂျာဂျာ့ပေါင်တံကြီးနှစ်ခုကို ပွတ်ပေးလာသည်။ .. ကူညီပါရစေ ဆိုတာ ဒါမျိုးပဲဖြစ်မည်။ ...
' အို ... '
ဂျာဂျာ့ အာမေဋိတ် သံလေးက ခြောက်ကပ်နေသော အာခေါင်ထဲတွင် တိုးတိတ်ပျောက်ကွယ်သွား၏။ အာတွေတွင်မက နှုတ်ခမ်းတွေလဲ ပူစပ်ပူလောင်နှင့် ခြောက်သွေ့နေလေပြီ။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို သူမ၏ ရှေ့သွားလေးတွေနှင့် တအားကိုဖိကိုက်ထားမိတော့၏။
ကိုလတ်ပိုဆိုးလာသည်။ ..
ဘယ်လက်မောင်းကို ပွတ်သပ်ဖြစ်ညှစ်ပေးနေသော ကိုလတ်လက်ချောင်းတွေက ဂျာဂျာ့ချိုင်းကြားလေးမှ လျှိုကာ ဘယ်ဘက်နို့အုံကြီးကို နှိုက်ဖို့ကြိုးစားလာကြသည်။ .. ဂျာဂျာ အတင်းလက်မောင်းကို ဖိကပ်ထားမိ၏။ အပျိုလေးဆိုတော့လဲ ရင်ဖိုသည်ပေါ့ ... ။ လက်ရှိရည်းစား ကိုလွင်က ဒီနယ်မြေတွေကို ကျူးကျော်ဘူးသေးတာမှ မဟုတ်တာ။ ...

‘ အာ့ ... ’
ဂျာဂျာ့ နှုတ်မှ လွှတ်ကနဲ အသံလေးထွက်သွားသည်။
ချိုင်းကြားမှ တိုးဝင်ရန် လမ်းရှာမရဖြစ်နေသော ကိုလတ်လက်ကြီးက ဖြုန်းကနဲဆို ပုခုံးပေါ်မှကျော်ကာ ဂျာဂျာ့ဘယ်ဘက်နို့အုံကြီးကို အုပ်ကိုင်လိုက်သည်ကိုး ... ။ သူမ ဘာလုပ်လိုက်ရမည်မှန်း မသိသေးခင် မှာပင် ကိုလတ်လက်ချောင်းများက နို့အုံကြီးတခုလုံးကို အုပ်စီးမိသွားပြီ။ ... အိတုန်သား အင်္ကျီလေးပေါ်မှ ဖိအုပ်ကာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုပ်ညှစ်လိုက်သော ကိုလတ်လက်ကြီးအောက်တွင် ဂျာဂျာ့နို့အုံကြီးက အိကနဲ အိကနဲ မရုန်းသာမဖယ်သာ ခံနေရတော့သည်။ ... ဒါတော့ ကိုလတ် နဲနဲလွန်ပြီထင်သည်။ ..

‘ အွန့် .. ဟွန်း ... အူး ..... ’
ကိုလတ်ကို ရှေ့မဆက်ဖို့ ပြောမည်ရယ်လို့ ဂျာဂျာ ငုံ့ထားသောခေါင်းလေးကို မော့ပြီး ကိုလတ်ဖက်သို့ အလှည့်လိုက်တွင် ဒီလိုဖြစ်လာမည်မှန်း ကြိုတွက်ကာ အသင့်ပြင်ထားသော ကိုလတ်မျက်နှာကြီးက သူမ မျက်နှာလေးကို အလိုက်သင့်ပူးကပ်သွားလိုက်တော့သည်။ ဒီတော့ ကိုလတ်နှုတ်ခမ်းထွေးထွေးကြီးတွေက ဂျာဂျာ့နှုတ်ခမ်းအိတွဲတွဲလေးတွေနှင့် အလိုလို ဂဟေဆက်မိသွားရတော့သည်ပေါ့။ ..
ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံး ဖြောင်းဆန်သွားရချိန်မှာပင် ကိုလတ်က သူမနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို အားအင်အပြည့် နှင့် သူ့ပါးစပ်ကြီးထဲ ပါလာသည်အထိ စုပ်သွင်းယူလိုက်တော့ ဂျာဂျာ့ထဲမှ မပီမသ ညည်းသံလေးတွေပဲ လျှံထွက်လာရတော့သည်။ တကိုယ်လုံးလဲ အားအင်တွေ မရှိတော့သလို ကိုလတ်ရင်ခွင်ကြီးထဲ လဲပြိုကျ သွားရတော့သည်။

စောစောက ဂျာဂျာ့ဘယ်လက်မောင်းလေးကို ပွတ်သပ်ပေးနေသော ကိုလတ်ဘယ်လက်ကြီးက သူ့ရင်ခွင်ထဲ လဲပြိုကျလာသော ဂျာဂျာ့ကိုယ်လုံးလေးတခုလုံးကို မြွေတကောင်လို သိုင်းဖက်ရစ်ပါတ် ထားလိုက်သည်။ ညာလက်ကတော့ မူလ တာဝန်ဖြစ်သည့် ပေါင်တံကြီးတွေကို ပွတ်သပ်ပေးနေသည့်အလုပ်ကို ဆက်လက် ထမ်းဆောင်နေဆဲပင် ... ။ နှုတ်ခမ်းချင်းတေ့စုပ်လို့ အားရတော့ ကိုလတ်က သူ့လျှာဖျားလေးကို ဂျာဂျာ့ ပါးစပ်ထဲ ထိုးသွင်းလာပြန်သည်။ ပထမတော့ ဂျာဂျာ နှုတ်ခမ်းကို အတင်းစေ့ထားမိသည်။ ဒါပေမယ့် ကိုလတ်လက်ကြီးက သူမပေါင်တံနှစ်ခုကြားထဲ ရုတ်တရက် ထိုးနှိုက်လိုက်ချိန်မှာတော့ ပါးစပ်လေးက အလိုလို ဟပေးလိုက်မိလျှက်သား ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။ ..
ကိုလတ်က သူအလွန်ဖီးလ်လာခဲ့ရသော ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံးကို အခုမှ စိတ်တိုင်းကျ အသုံးချနေလေတော့၏ ဘယ်လက်က အပေါ်ပိုင်းတခုလုံးကို ပိုက်စိပ်တိုက်ခြေမှုန်းနေချိန်တွင် ညာလက်ကတော့ ဗိုက်သားချပ်ချပ် လေးနှင့် ပေါင်တံကြီးတွေ ပေါင်ကြားတွေကို ဒလစပ်လိုက်လံပွတ်သပ်နေသည်။ ထိုင်ခုံနှင့်ညပ်ကာ ပိနေ သော မယ်တွေပင်ရှုံးလောက်သည့် တင်သားအိအိကြီးတွေမှာလဲ ဘေးမဲ့ပေးမခံရရှာပါ။ .. ဘယ်လက်ကော ညာလက်ကပါ အဆင်သင့်လျှင် သင့်သလို အောက်ကိုလျှောချလာပြီး အိတုန်သားထမီလေးပေါ်ကနေ တလကြမ်းပွတ်သပ်လိုက် ဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်လိုက် ဆိတ်လိုက် လုပ်နေလေတော့သည်။
ရည်စားနှင့်တုန်းက ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ရသေးသည့် ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံး ကိုလတ်လက်ထဲတွင် စိစိညက်ညက် ကျေနေရလေပြီ။ ... ခံလို့လဲကောင်းသည် .. နာလဲနာသည်။ ကိုလတ်လျှာကြီးကလဲ ဂျာဂျာ့ပါးစပ်ထဲတွင် ဒေါင့်စေ့လောက်အောင်ကို လျှောက်ထိုးမွှေနှောက်နေသည်။ မသိစိတ်၏ စေ့ဆော်မှုဖြင့်ပင် ဂျာဂျာလည်းပဲ ကိုလတ်လျှာကို သူမလျှာလေးနှင့် ပြန်ထိုးကလိပေးနေမိသည်။

‘ အင်း ဟင်းဟင်း .... ပြွတ်ပြွတ် ... အွန်းဟွန်း .... အူးအူး .... ’
ကိုလတ်က ပွဲကြမ်းသထက် ကြမ်းလာသည်။
ဂျာဂျာ့ထမီလေးက ပြေလျော့နေပြီမို့ အောက်ခံပင်တီလေးက မပေါ်တပေါ်ဖြစ်နေရာ ကိုလတ်၏လက်ကြီး တွေက ထို ပင်တီလေးနှင့် တင်သားအိအိကြီးတွေကြားထဲတိုးဝင်ပြီး တင်သားကြီးတွေကို အရှိအတိုင်းကို ကိုင်ဆုပ်လာသည်။ တခါတခါ ရှေ့ဘက်ဗိုက်သားလေးနှင့် ပင်တီကြားထဲသို့ပင် နယ်ကျော် ဝင်ရောက်ချင် လာလေရာ ဂျာဂျာ မနေနိုင်တော့ပဲ နှုတ်မှ အော်ညည်းသံတွေ ထွက်လာရသည်။ သူမနှုတ်ခမ်းတွေက ခုထိ ကိုလတ်နှုတ်ခမ်းတွေအောက်မှာပင် ငုံခဲထားခံရဆဲဖြစ်ရာ ပလုံးပထွေးအော်သံတွေလို ထွက်လာရလေ၏။

ကိုလတ်က အသံတွေ ငြိမ်သွားအောင် နှုတ်ခမ်းကို အားနှင့်ဖိစုပ်ပြစ်သည်။ ... သို့ပေမယ့် အသံတွေက ငြိမ်မသွားပဲ လှိုဏ်သံပေါက်ကာ ပိုကျယ်လာရသည်။ .. ဘေးနားက အတွဲတွေပင် သူတို့အလုပ်ကိုရပ်ပြီး ကိုလတ်နှင့် ဂျာဂျာ့အဖြစ်ကို တစေ့တစောင်းလှမ်းကြည့်လာကြတာ ဂျာဂျာ မျက်စိဒေါင့်ထဲမှ မြင်လာရတော့ တခုခုတော့ လုပ်မှဖြစ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။ .. ဒီအတိုင်းတော့ မဖြစ်မှ မဖြစ်တော့ပဲလေ။ ..

' ပြွတ် ..... '
ဂျာဂျာ ခေါင်းလေးကို တအားစောင်းပစ်ပြီး သူမနှုတ်ခမ်းတွေကို ကိုလတ်၏အနမ်းအစုပ်တွေအောက်မှ လွတ်အောင် အားစိုက်ရုန်းလိုက်တော့ နှုတ်ခမ်းချင်းကွာသွားသည့်အသံက ရုပ်ရှင်တရုံလုံးပင် ဟိန်းထွက်သွားလား မှတ်ရသည်။ ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာနော် .....
' လူ .. လူတွေ ဝိုင်းကြည့်ကုန်ပြီ ဆရာရယ် ... ပြန် .. ပြန်ကြရအောင်ပါနော် ... နော် ... '
အသက်ကိုမှန်အောင် ထိန်းရှုရင်း အသံတုန်တုန်လေးနှင့် ဂျာဂျာ ပြောမိသည်။ .. ရုပ်ရှင်ပြီးမှ မီးတွေလင်းမှ လူရှေ့သူရှေ့မှာ သူမ ဘယ်လိုမျက်နှာနှင့် အပြင်ပြန်ထွက်ရပါ့မလဲလေ။ ..
ကိုလတ်က သိပ်သဘောတူချင်ပုံမရ .. ။
ခုမှ နမ်းလို့ကိုင်လို့ နှိုက်လို့ ကောင်းတုန်းမို့ ဝသေးပုံမပေါ်။ ..
' နော် .. ဆရာ .. နော်လို့ ... ။ ပြန်ကြရအောင်ပါ ..... '
ဂျာဂျာ ငိုသံပါလေးနှင့် တောင်းပန်တော့မှ ကိုလတ်က မညိတ်ချင်ညိတ်ချင်နှင့် ခေါင်းညိတ်သည်။

မှောင်ထဲမှာ နှစ်ယောက်သား လက်ချင်းတွဲယင်း ရုံအပြင်ထွက်ပေါက်ဆီ လှမ်းလာခဲ့လိုက်ကြ၏။ ဂျာဂျာကတော့ ခေါင်းကို ကြမ်းပြင်နှင့်ထိလုမတတ် ငုံ့ထားသည်။ .. ကိုလတ်ကပဲ ဦးဆောင်ခေါ်လာရခြင်းဖြစ်၏။ .. အပြန်မှာတော့ အခြေအနေက မတူတော့ပြီမို့ ကိုလတ် ပညာပြတော့သည်။ အဝင် တုန်းက မတော်တဆ နှစ်ခါလောက်ထိမိတိုက်မိခဲ့တာ သွေးရိုးသားရိုးမှန်း ဂျာဂျာသိသည်။ သို့ပေမယ့် အခုကျတော့ ကိုလတ်က တမင်ကြီးကို မှောင်ထဲမှာ မမြင်ရသလိုလိုနှင့် သူမကိုယ်လေးကို ဝင်တိုးလိုက် ပွတ်တိုက်လိုက် လုပ်နေသည်။ .. တခါတခါ လက်ကြီးတွေက ပီပီပြင်ပြင်ပင် သူမခါးကိုဖက်လိုက် ဖင်ဆုံကြီးကိုပွတ်လိုက် ကိုင်လိုက် လုပ်နေသေးသည်။ လမ်းလျှောက်ယင်းမို့ အခွင့်မသာလေတော့ နို့အုံကြီးတွေကတော့ ချမ်းသာရာ ရနေသေးသည်။ .. ဖြစ်ချင်တာဖြစ် ရုံအပြင်မြန်မြန်ရောက်ဖို့ အဓိကပဲဟုသာ တွေးကာ ဂျာဂျာ လိုက်လာခဲ့ရတော့သည်။

အပြင်တွင် ဖနာရီခွဲလောက်ရှိပြီမို့ မှောင်စပျိုးနေပြီ။ .. ဆောင်းဦးပေကိုး ။
ဂျာဂျာ့ခြေထောက်တွေ မြေကြီးနှင့်ထိနေလား လေထဲတွင်လွင့်နေလားပင်မသိတော့ ... ။
ကိုလတ် ကားနားရောက်လို့ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တော့မှ ဝုန်းကနဲအရုပ်ကြိုးပြတ် ဝင်ထိုင်ချလိုက်ပြီး မျက်စိအစုံကို နာနာမှိတ်ထားလိုက်မိတော့သည်။ ကိုလတ်ကိုလဲ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ရဲ ... ။

ကိုလတ်က ကားစက်နှိုးပြီး မောင်းထွက်လာသည်။
ဆောင်းဦးမို့ မအိုက်သော်လည်း ကိုလတ်က မှန်တွေအလုံပိတ်ကာ အဲယားကွန်းကို ခပ်နိမ့်နိမ့်ဖွင့်ထား၏။ လေနုအေးလေးက ဂျာဂျာ့မျက်နှာကို တိုးနေသည်မို့ စောစောက မောထားသမျှ အတိုးချကာ ဂျာဂျာ အမောဖြေနေရလေသည်။ တော်သေးသည် ... ကိုလတ်က အခုတော့ ကားကို ညင်ညင်သာသာပဲ မောင်းနေသဖြင့် ရုပ်ရှင်အလာတုန်းကလို ရင်မောမနေရလို့သာပဲ ။ မဟုတ်ရင်တော့ မိဂျာဂျာတို့ မောရလွန်းလို့ အသက်ပင်ထွက်သွားလောက်မည် ဟု တွေးနေမိလေသည်။

ကိုယ့်ဇောနှင့်ကိုယ်မို့ ကိုလတ် ဘယ်ကိုမောင်းနေမှန်း ဂျာဂျာ သတိမထားမိ။
ကားလေးက တုန့်ကနဲ ရပ်လိုက်တော့မှ မျက်စိအသာဖွင့်ကြည့်မိတော့ ဆေးရုံအဆောင်ကို ပြန်ပို့ပေးတာ မဟုတ်မှန်း သဘောပေါက်မိတော့သည်။
ဂျာဂျာ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ ... ကိုလတ်ဖက် ပြာပြာသလဲ လှည့်ကြည့်မိတော့ ကိုလတ်က ခပ်အေးအေး မထုံတက်သေး ပုံစံနှင့်။ ..

‘ ဒါ .. ဒါက ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ဆရာ … ’
ကိုလတ်က နှစ်လိုဘွယ် ပြုံးပြလိုက်သည်။
‘ ဒါ ဆရာ့အိမ်လေ ဂျာဂျာရဲ့ … ဟိုတုန်းက ဂျာဂျာပဲ ကြုံရင် ဝင်လည်ချင်တယ်ဆို … ’
‘ အယ် … အဲဒါက .. အဲဒါက … ’
ဂျာဂျာ ကိုယ့်စကားနှင့်ကိုယ် ဘာပြန်ပြောရမည်မှန်းမသိ။
‘ လာပါ .. ဂျာဂျာရယ် … အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရအောင်လို့ပါ နော် .. နော် ….. ’
မျက်နှာနားကပ်ကာ ပြုံးပြနေသော ကိုလတ်စကားသံအောက်တွင် ဂျာဂျာ ဘယ်လိုကဘယ်လို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိသည်မသိ။
ကိုလတ်က အောက် အရင်ဆင်းသွားကာ မြေညီတိုက်ခန်းအဝင်တံခါး နှစ်ထပ်ကို သော့ဖွင့်နေသည်။
ကျောက်မြောင်းဘက်မှ မြေညီတိုက်ခန်းကျယ်တွေ ထုံးစံအတိုင်း ကားကို အထဲတန်းပြီး မောင်းသွင်းလို့ရအောင် ဆင်ခြေလျှောလေးတွေ လုပ်ထားသည်မို့ တံခါးတွေ ဖွင့်ပြီးသည်နှင့် ကိုလတ်က ကားကို အထဲမောင်းသွင်းလာလိုက်၏။ ဂျာဂျာကတော့ ကားပေါ်မှမဆင်းဖြစ်ပဲ ခေါင်းလေးငုံ့ကာသာ ငူငူငေါင်ငေါင်ကြီးထိုင်နေမိတော့သည်။ သူမတော့ စိတ်ညို့များ ခံထားရပြီလားမသိဟုပင် သူမဖာသာ တွေးနေမိလေ၏။

တိုက်ခန်းထဲ ကားရောက်သွားတော့ ကိုလတ်က ကားပေါ်မှဆင်းကာ အခန်းတံခါးတွေ ပြန်ပိတ်သည်။
ကားမှန်တွေက ခုထိမချရသေးသည်မို့ ဂျာဂျာ ကိုလတ်နှင့်ပါလာတာ အပြင်လူတွေ သတိထားမိမှာမဟုတ်။
ဒီလိုဖြစ်အောင်ပဲ ကိုလတ်က မြေညီတိုက်ခန်းကျယ်မှာ တမင် နေခြင်းဖြစ်သည်။ … အပေါ်ထပ်တွေဆို ကောင်မလေးတွေ ပါလာတိုင်း လမ်းလျှောက်တက်နေရသည်နှင့် ရပ်ကွက်ထဲ ကြော်ငြာမောင်းခတ်သလိုဖြစ်နေမည်။ .. အခုတောင်မှ သူ့သတင်းတွေက တရပ်ကွက်လုံးပြန့်ချင်ချင် မဟုတ်လား။ …
အမှန်က အောက်ထပ် အခန်းကျယ်ကြီးမို့ ဆေးခန်းကို အိုးမကွာ အိမ်မကွာ ဖွင့်လျှင်လဲ ရသည်ပင် ။
သို့ပေမယ့် ကိုလတ်က အိမ်ခန်းကို ဘယ်တော့မှ ဆေးခန်းမဖွင့်ဟု စွဲစွဲမြဲမြဲ ခံယူထားသူဖြစ်သည်။

‘ လာလေ … ဂျာဂျာ ဆင်းလေ …. ’
ကိုလတ်က ခလုပ်လေးနှိပ်လိုက်သောကြောင့် ပါဝါဝင်းဒိုး ကားမှန်လေးက လျှောကျသွားသည်။
ခုထိအောင် ခေါင်းငုံ့ကာ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်နေသော ဂျာဂျာ့မျက်နှာနားကပ်ကာ ကိုလတ်က ခပ်တိုးတိုးခေါ်လိုက်လေ၏။ ကိုလတ် ထွက်သက်လေလေးတွေက ဂျာဂျာ့ ပါးရဲရဲလေးတွေပေါ် ဖြတ်ပြေးသွားသည်။
‘ ဆရာ့ အိမ်သားတွေကော ဟင် … ’
ဂျာဂျာက မျက်လွှာလေးပင့်ကာ မရဲတရဲလေး မေး၏။
ကိုလတ်က ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးလိုက်သည်။
‘ မရှက်ပါနဲ့ ဂျာဂျာရဲ့ … ဘယ်သူမှကို မရှိပါဘူး … ဆရာက တယောက်ထဲ နေတဲ့ဟာကို … ’
‘ အို … ဘုရားသခင် … ’
ဂျာဂျာ ဘုရားတရ ပြန်ပါပြီ။ .. လိုက်လာမိတာတော့ မှားပြီထင်သည်။
ဝေခွဲမရသော မျက်နှာလေးနှင့် ဂျာဂျာ ကားပေါ်မှမဆင်းဖြစ်ပဲ ကိုလတ်ကို မော့ကြည့်နေမိသည်။
‘ အွန့် ….. ’
ကိုလတ်က မကျမ်းကြေပြီးသားမို့ ဘာလုပ်ရမည်ဆိုတာ နားလည်သည်။
စောစောက အရှိန်တွေက အချိန်နဲနဲကြာလို့ ဂျာဂျာသွေးအေးနေမှန်းသိသည်။ .. သွေးပြန်ပူလာအောင်နှိုးပေးမှ အလုပ်ဖြစ်မည်မှန်းလဲ သိသည်။
ဒီတော့ တွေတွေလေး မော့ကြည့်နေသည့် ဂျာဂျာ့မျက်နှာလေးဆီ သူ့မျက်နှာကို ရုတ်တရက်ပူးကပ်ကာ နှုတ်ခမ်းချင်း အားရပါးရ တေ့စုပ်ပြစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
နှုတ်ခမ်းချင်းခပ်ပြင်းပြင်းစုပ်ထားရင်းနှင့် ကိုလတ်ခေါင်းက နောက်ဆုတ်ကာ ပြန်မော့လိုက်တော့ ဂျာဂျာမနေနိုင်။ … တဟင်းဟင်း ညဉ်းသံလေးတွေနှင့်အတူ နှုတ်ခမ်းပေါ်ကျရောက်နေသည့်စုပ်အား သက်သာလိုသက်သာငြား ကိုလတ်ရွေ့လျားရာနောက် အလိုက်သင့်ပါလာရတော့၏။ ခေါ်လိုရာကို ရုတ်တရက်မလိုက်ပဲငြင်းဆန်ချင်နေသည့် မိန်းကလေးတွေကို အလိုက်သင့်ပါလာအောင် ခေါ်သည့်နည်းတမျိုးပါပဲ … ။
ခုလဲ ဂျာဂျာတယောက် ကားအောက် အလိုလို ဆင်းမိလျှက်သား ဖြစ်သွားရတော့သည်ပေါ့။ …

ဂျာဂျာ သိလိုက်ပါပြီ …
သူမဘဝ ဘယ်သို့ဘယ်ပုံဖြစ်တော့မည်ဆိုသည်ကို ။
သို့ပေမယ့် သူမ မကျေနပ်တာက ခုထိ ကိုလတ်က ချစ်သည်လို့တောင် တခွန်းမှ ဖွင့်ဟမပြောသေး။
သူမ အပေါ်စား ဆန်လွန်းနေပြီလား … ။
တွေးရင်းတွေးရင်း ဝမ်းနည်းလာသည်မို့ ဂျာဂျာ ရှိုက်ကြီးတင်င ကို ငိုချပြစ်လိုက်မိတော့သည်။

' ဟင် … ဂျာဂျာ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် … '
ဂျာဂျာ ရှိုက်ကြီးတင်င တကယ်ငိုတော့ ကိုလတ် ပြာသွားသည်။ .. သူက ကောင်မလေးတွေကို
သူတို့ကိုယ်တိုင် လိုလိုချင်ချင်ရှိနေမှ လုပ်ချင်သူဖြစ်၏။ အလိုမတူပါပဲ မတရားကျင့်တာမျိုးကျ ဘယ်လိုမှ
ခံစားလို့ မရ။ .. ထို့ကြောင့် ဂျာဂျာ အခုလို ရှိုက်ကြီးတင်င ငိုတော့ ရှေ့မဆက်ဖြစ်ပဲ ခနရပ်ကာ မေးလိုက်
မိခြင်းဖြစ်သည်။
ဂျာဂျာက မဖြေ။ … ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ယမ်းကာ အားရပါးရ ဆက်ငိုနေသည်။
ကိုလတ်က လွှတ်ပေးလိုက်ပြီမို့ အနားမှ ဆိုဖာတခုပေါ် ထိုင်ချလိုက်ပြီး မနားတမ်းကို ငိုနေမိခြင်းဖြစ်ပါ၏

ကိုလတ်ခေါင်းထဲ အတွေးတခု လက်ကနဲ ဖြစ်သွားသည်။
ဒီကောင်မလေးက မီမီတို့လို အအိုမဟုတ် … ။ ရည်းစားရှိသည်ဆိုပေမယ့် အစိမ်းသက်သက်လေး။ ..
ဖြစ်ချင်တော့ အခြေအနေတွေက တွန်းပို့လိုက်လို့ မရည်ရွယ်ပါပဲ ချက်ခြင်းကြီး ဇာတ်လမ်းက ဖန်လာရ
ပေမယ့် သူက ခုချိန်ထိ သူမကို ချစ်တယ်လို့တောင် မပြောရသေး။ … ဒါကြောင့် ငိုနေတာပဲဖြစ်ရမည်။
ဒါဆိုလျှင်တော့ အနာသိလျှင် ဆေးရှိရမည်ပေါ့။ …

ကိုလတ် က ဂျာဂျာ ငိုနေသော ဆိုဖာနားတွင် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။
' ဂျာဂျာ …. '
ဂျာဂျာက မော့မကြည့်။ .. ငိုမြဲဆက်ငိုနေသည်။
' ဂျာဂျာ … ဆရာ့ကို ကြည့်ပါဦး။ … ဆရာ့ကို စိတ်ဆိုးနေတာလား … '
ကိုလတ်က နူးနူးညံ့ညံ့လေး ခေါ်လိုက်ရင်း ဂျာဂျာ့ ပါးလေးနှစ်ဖက်ကို လက်နှင့် အသာအုပ်ကိုင်ကာ
ညင်ညင်သာသာလေး ခေါင်းကို ဆွဲမော့ယူလိုက်သည်။
ဂျာဂျာ့ ရှိုက်သံလေးတွေ နဲနဲ ကျဲသွား၏။
' မဟုတ်ပါဘူး ဆရာရယ် … ဆရာ့ကို စိတ်မဆိုးပါဘူး … ဂျာဂျာ့ကိုယ် ဂျာဂျာ စိတ်ဆိုးမိတာပါ … '
' ဩော် … ဂျာဂျာ ရယ် … '
မျက်ရည်လေးတွေ ဥနေသော မျက်ဝန်းနက်နက်လေးတွေနှင့် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသော ဂျာဂျာ့မျက်နှာလေး
ကို ကြည့်ရင်း ကိုလတ်ရင်ထဲမှာ အရင်တုန်းက တခါမှ မခံစားဘူးသော ခံစားမှုတခု ဖြစ်ထွန်းလာသည်။
ဒီကောင်မလေးကို သူတကယ် ချစ်မိပြီ ထင်သည်။
ဂျာဂျာ့လက်လေးတွေကို ကိုလတ် ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လိုက်မိ၏။

' မငိုပါနဲ့ ဂျာဂျာရယ် … ဆရာ ဂျာဂျာ့ကို တကယ်ချစ်တာပါ ….. '
' ရှင် … '
' တကယ်ပါ … ဟို ကဗျာရူးကောင်နဲ့ ဂျာဂျာ မဖြစ်ခင်ကတည်းက ချစ်နေခဲ့ရတာ … အခြေအနေတွေက
မပေးတာနဲ့ ဆရာ ဘာမှမလုပ်ရသေးခင် ဂျာဂျာ ဟိုကောင့်နောက် ပါသွားခဲ့ရတာ .. ။ ခုတော့ ပိုင်ရှင်မှန်
လို့ ဆရာ့ဆီ ပြန်ရောက်လာပြီပေါ့ ခလေးရယ် …. '
ကိုလတ်အသံက ဆွေးမြည့်တုန်ခါနေသည်။
ရုပ်ရှင်သာဆို အကယ်ဒမီ ရှော့တ် ပေါ့။ …
အလိုလို ကမှ မဆွတ်ခင်က ညွှတ်ချင်နေခဲ့သူ ဂျာဂျာ့အတွက်တော့ ဒါလောက်က လိုအပ်ယုံမက ပိုနေပါပြီ။

ဂျာဂျာ အငိုတိတ်သွားပြီး ကိုလတ်ကို စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေသည်။

‘ ဆရာ တကယ်ပြောတာလား ... ’
‘ တကယ်ပေါ့ ဂျာဂျာရဲ့ ... ပြီးပြီးရော ပြောပြီး နောက်နေ့တွေကျ မတွေ့ရမယ့် မျက်နှာတွေမှ မဟုတ်တာ၊ ဂျာဂျာ့ကို ဆရာတကယ် လက်ထပ်မှာ ... ’
‘ သွားပါ ... အပိုတွေ ..... ’
ဂျာဂျာ့မျက်နှာလေးက ပြုံးတုံ့တုံ့လေး ပြန်ဖြစ်သွားသည်။
ကိုလတ် ရင်ဘတ်ကို လက်သီးဆုပ်လေးတွေနှင့် ခပ်သာသာလေး လှမ်းထု၏။

‘ ကဲ ... ထဦး .. ။ ငိုထားလိုက်တာ ပေပွနေပြီ ... မျက်နှာလေးဘာလေး သွားသစ်ချေဦး ... ’
ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ ပါးလေးကို လိမ်ဆွဲရင်း ကားပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့သော ဂျာဂျာ့ ကျောပိုးအိတ်လေးကို လှမ်းယူပေးသည်။
‘ အို ... ဆရာ မယူနဲ့ .. ဂျာဂျာ့ဖာသာ ယူမယ် ... အထဲမှာ ထမီတွေ ပါတယ် ... ’
ဂျာဂျာက သူ့ကျောပိုးအိတ်လေးကို ကိုလတ်လက်ထဲမှ အတင်းပြန်လုသည်။
‘ ဩော် ... ဒါကြောင့် အိတ်က ဖောင်းလုချည်လား ထင်နေတာ ... ဘယ့်နှယ့်ကြောင့် အဝတ်တွေအကုန် ထည့်လာရတာလဲ ... တခါတည်းများ ဟိုအကောင်နဲ့ ခိုးရာလိုက်ဖို့ လုပ်ထားလို့လား ... ’
ကိုလတ်က မျက်မှောင်ကြီးကျုံ့ပြီး မကျေမချမ်းလေသံနှင့် မေးလာသည်။
ဂျာဂျာ ခစ်ကနဲ ရီလိုက်မိ၏။

‘ ဆရာဟာလေ ... သဝန်တိုစရာမရှိ ရှာကြံ တိုနေတယ် ... နက်ဖြန် အလုပ်တက်တော့ ဝတ်ဖို့ ယူနီဖောင်း တွေပါရှင့် ... သူနဲ့က ဘာဆိုဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူးရှင် ..ယုံပါ .... ဆရာနဲ့သာ .... ’
ဂျာဂျာက စကားမဆက်တော့ပဲ ရှတ်တရက်ရှက်သွားဟန်ဖြင့် မျက်နှာလေးရဲတွတ်သွားသည်။
‘ ဆရာနဲ့က ဘာဖြစ်လဲ ... ဆက်ပြောလေ ... ’
ကိုလတ်က ချောင်ပိတ် မေးသည်။
‘ တော်ပြီ ... မပြောဘူး ... ဆရာ အရမ်းလူလည်ကျတယ် ... ’
ဂျာဂျာက ချစ်မျက်စောင်းလေး လှမ်းထိုးသည်။ ကျောပိုးအိတ်လေးကို ဇစ်ဖွင့်လိုက်ပြီး အထဲမှ ကရင်ပတ်ဖိ ဘူးလေးတွေ နှုတ်ခမ်းနီတောင့်လေးတွေ ထုတ်ယူသည်။ ကိုလတ်က ကျောပိုးအိတ်ထဲ အသာကဲကြည့်၏။ ဟုတ်ပါသည် ... ယူနီဖောင်းတွေကလွဲလို့ တခြားအဝတ်အစားတွေ မပါပါ။ .. ဂျာဂျာ သူ့ကို မညာတာ သိလိုက်ရတော့ ကျေနပ်သွားသည်။
‘ ဟဲ့ ... ယူနီဖောင်းကလဲ တစုံထဲ မကပါလား ... ’
‘ အို ... ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ထမီတွေလျှောက်ကိုင်ကြည့်နေရတာလဲ .. ဖယ်ပါ ဆရာရဲ့ ..။ ဂျာဂျာ့အကျင့်က အမြဲတမ်း ယူနီဖောင်း အပိုတစုံဆောင်ထားနေကျပဲလေ .. ဒါမှ မတော်တဆ ဝါ့ဒ်ထဲမှာ အလုပ်လုပ်ရင်း သွေးတွေဘာတွေ ပေရင် ချက်ခြင်းလဲစရာ တစုံအသင့်ရှိနေအောင်လို့ ... ’
ဂျာဂျာက ရှင်းပြရင်း စောစောက ငိုထားမိလို့ ပေပွနေသည့် သူမ အငိုမျက်နှာလေးကို ပြန်သန့်စင်ဘို့ အိမ်နောက်ဖက်ထဲ ဝင်မည်ပြုသည်။

ကိုလတ် အတွေးတခုပေါက်လာသဖြင့် ဂျာဂျာ့လက်ကို လှမ်းဆွဲထားလိုက်၏။
‘ ဂျာဂျာ .. ခန ’
‘ ရှင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ ... ’
ဂျာဂျာ မျက်လုံးလေး အဝိုင်းသားနှင့် လှည့်မေးသည်။
‘ မျက်နှာသစ်ရင်းနဲ့ အခုအဝတ်တွေကို ယူနီဖောင်းလေးနဲ့ ပြန်လဲလိုက်ပါလား ... ’
‘ အို ... ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ဆရာရယ် ... ’
‘ တကယ်ပြောတာပါ .. ဂျာဂျာရဲ့ .. ဂျာဂျာ့ကိုယ်လုံးလေးကို ယူနီဖောင်းလေးနဲ့ အားရပါးရ ကြည့်ချင်လို့ ’
‘ ဟွန်း ... ပိုကို ပိုတယ် .. ’
ဂျာဂျာ နှုတ်ခမ်းလေးစူ ခြေလေးဆောင့်ရင်း ကျောပိုးအိတ်လေးကို ပြန်လာယူသည်။ ပြီးမှ နောက်ဖေးဘက် ဝင်သွား၏။ နှစ်ယောက်သား ညစာလဲ မစားရသေး ... သို့ပေမယ့် အကြောင်းမဟုတ်ပါ၊ အိမ်မှာ စည်သွပ်

ဖူးတွေ ကြက်ဥတွေ ဝက်အူချောင်းတွေ အများကြီး ရှိပါသည်။ .. ဆာမှပဲ ထလုပ်ပြီး စားတော့မည်ဟု ကိုလတ် တွေးနေမိသည်။

အချိန်ဘယ်လောက် ကြာသွားသည် မသိ။ ...
အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ငွေလမင်းလေး ရုတ်တရက် သာ သွားသည်။
ဟုတ်ပါသည် ... ဂျာဂျာရယ်လေ .. ။
အဖြူအနီ ယူနီဖောင်းလေးနှင့် မျက်လွှာလေးချကာ မခို့တယို့လေး ရပ်နေသည်။ မျက်နှာသစ်လိုက်ယုံမက မိတ်ကပ်နှင့် ကရမ်ပတ်ဖ်ပါးပါးလေးပါ ပြန်လိမ်းထားသည်။ ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ သူတလကြမ်း စုပ်နမ်းလိုက်သဖြင့် ဆေးသားအကုန်ပြယ်ကုန်ပြီဖြစ်သော နှုတ်ခမ်းအိအိလေးတွေကိုလဲ ပန်းရောင်နုနုဆိုးဆေးလေးတွေ ပြန်တင်ထားသည်။ ဧည့်ခန်းမီးချောင်းရောင်အောက်တွင် ဂျာဂျာတယောက် အလှကြီး လှနေတော့သည်။ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသော ကိုလတ် မှင်တက်လို့ပင် သွားရ၏။
ဂျာဂျာ့ထုံးစံအတိုင်း ရင်ဖုံးအင်္ကျီအဖြူလေးက အသားအိအိလေးနှင့် တင်းရင်းကျပ်ထုပ်နေသည်။
အိတုံသား ထမီအနီလေးကတော့ ခါးနှင့် တင်သားအိအိထွားထွားကြီးတွေပေါ်မှာ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်လေး ... ။

သံပါတ်ပေးလိုက်သော စက်ရုပ်ကြီးပမာ ကိုလတ် ထိုင်နေရာမှ ဇွေ့ကနဲထပြီး ဂျာဂျာ့အနားရောက်သွား၏။ ဂျာဂျာ မော့မကြည့်ပဲ ကိုလတ် အနားရောက်လာတာ သိနေသည်။ ကိုလတ် အသက်ရှူသံကြီးတွေက ပြင်းထန်လွန်းနေသည်ကိုး .. ။
ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ကို ရှေ့တည့်တည့်မှ ကြည့်သည်၊ ဘေးစောင်းကြည့်သည်၊ ဂျာဂျာ အနေခက်လာသည်။ ကိုယ်တော်က ထိုမျှနှင့် အားမရသေး .. ။ နောက်ဖက်မှ ပတ်ကြည့်ပြန်သည်။ ဂျာဂျာ ထွက်ပြေးချင်စိတ်ပင် ပေါက်လာမိသည်။ ကိုလတ်အကြည့်တွေအောက်မှာ တကိုယ်လုံးများ အရည်ပျော်ကျသွားတော့မလား လို့ ထင်မှတ်ခံစားရ၏။
ယူနီဖောင်းဆိုပေမယ့် ဆေးရုံမှာမဟုတ်ပဲ အပြင်အဝတ်အစားတွေချွတ်ပြီး လဲလိုက်ခြင်းမို့ အတွင်းခံတွေက မလဲဖြစ်လိုက်ပါ။ .. အဲဒီတော့ ဂျာဂျာ့ အင်္ကျီအဖြူလေးအောက်တွင် ဆေးရုံမှာလို ဘော်လီမဟုတ်ပဲ ပုံဆန်းဘရာစီယာလေးနှင့်ဖြစ်နေတာ ကိုလတ် မမျှော်လင့်ပဲ တွေ့လိုက်ရ၏။
အိုး ... ဟန်ကျလေစွ။ ဒီလိုလေး ဂျာဂျာ့ကို စိတ်ကူးပုံဖော်ကြည့်နေခဲ့ရတာ အကြိမ်ပေါင်းမရေတွက်နိုင်။ ဒီနေ့တော့ ကိုလတ် ကံကောင်းစွာနှင့် လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝ ရလေပြီပေါ့။ ..
ကြည့်ပါဦး ... ။
အချိုးအစားကျလှသော ကိုယ်လုံးလေးပေါ်တွင် အသားအိအိအင်္ကျီဖြူခပ်ပါးပါးလေးက တင်းရင်းဖိကပ်လို့နေသည်။ ... ထိုအသားခပ်ပါးပါးလေးအောက်တွင် ပုံဆန်းဘရာစီယာ မျှင်မျှင်လေးက အတန်းလိုက်လေး။ ဆူဖြိုးသော ဂျာဂျာ့ အသားဆိုင်တွေကို ဘရာစီယာကြိုးမျှင်လေးက ခပ်တင်းတင်းစည်းနှောင်ထားသဖြင့် အသားလေးတွေ ချိုင့်ဝင်နေတာကိုပင် အင်္ကျီဖြူလေးကိုထိုးဖောက်ကာ ကိုလတ် မြင်နေရသည်။ ...
နောက်ကျောဘက်ကနေ ကိုလတ် ကြည့်နေတာ ကြာလွန်းလာတော့ ဂျာဂျာ နောက်ကျောမလုံသလိုခံစားလာရသည်မို့ ကိုလတ် ဘာတွေများလုပ်နေသလဲလို့ နောက်ကို ခေါင်းလေးစောင်းငဲ့ကာ ပြန်ကြည့်သည်။ ကိုယ်လေးကို လိမ်လိုက်သလိုဖြစ်သွားရသည်မို့ ဂျာဂျာ့တင်သားကြီးတွေက အိတုံထမီအနီလေးအောက်မှ တင်းကနဲ ရှုန်းထွက်လာကြမလိုဖြစ်သွား၏။
ကိုလတ် စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ပါ။ ဝါ့ဒ်ထဲမှာ ဒါမျိုးမြင်ရလေတိုင်း မနဲစိတ်ထိန်းထားခဲ့ရသမျှ ခုတော့ ကိုလတ် လွတ်ထွက်သွားရတော့သည်။
'အား ... သေပြီဆရာ ...'
ကိုလတ်လက်ကြီးတွေက ဂျာဂျာ့တင်သားအိအိကြီးတွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်လိုက်သည်မို့ ဂျာဂျာ ရုတ်တရက်လန့်ကာအော်မိသွားရသည်။ အလိုလိုကမှ ရင်တွေက တုန်နေချိန်မို့ ဖင် အားရပါးရ အကိုင်ခံလိုက်ရတော့ ဂျာဂျာ မတ်တပ်ပင်ကောင်းကောင်းမရပ်နိုင်တော့။ .. ဒူးလေးတွေ ညွှတ်ကာ နောက်ကိုလဲပြိုကျသွားသည်။ .. ကိုလတ်က နောက်မှာရပ်နေချိန်ဆိုတော့ ကိုလတ်ရင်ခွင်ထဲ အလိုလို ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံး ရောက်သွားတော့သည်။
ကိုလတ်က ရင်ခုန်စရာကောင်းလှသော ဂျာဂျာ့ကိုယ်လုံးလေးကို အားရပါးရ ဆီးပြီးဖက်လိုက်သည်။

စောစောကမှ အလှပြန်ပြင်ထားသည်မို့ ဂျာဂျာ့ကိုယ်လေးက မွှေးပျံ့သင်းမြ နေသည်။ .. ကိုလတ်စိတ်တွေ မုန်ယိုလာတော့သည်။
ဆက်ဒဇင်(Saddism) လို့ ခေါ်ကြသည့် အကြမ်းဖက်မှုနှင့် ကာမဆန္ဒတွဲပြီး ခံစားလိုသည့် စိတ်က ကိုလတ်ထံ ရုတ်တရက်အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ဝင်ရောက်လာသည်။ ..

‘ ဖြဲ ... ဖြဲ ... ’
‘ အား ... ဆရာ ဆရာရယ် ... ’
ဘာမှ မစဉ်းစားနိုင်ခင်မှာပင် ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ ယူနီဖောင်းအင်္ကျီဖြူလေးကို ကြမ်းတမ်းစွာ ဆွဲဖြဲပြစ်လိုက်လေတော့သည်။ ဂျာဂျာ အလန့်တကြား အော်မိတော့သည်၊ .. ယူနီဖောင်း အပိုတစုံရှိသေးမှန်း ပြောမိတာမှားပြီထင်သည်။ ကိုလတ်ပုံစံက လူစိတ်ပျောက်နေသလိုဖြစ်လာသည်မို့ ဂျာဂျာ အလန့်တကြား ရုန်းမိ၏။ သို့ပေမယ့် အရာမထင်တော့ .. ။ ကိုလတ်ရင်ခွင်ထဲတွင် ကျကျနန ရစ်ပါတ်ချုပ်နှောင်ခံထားရပြီမို့ ဘယ်လိုမှ မရုန်းသာတော့ပါ။ .. ကိုလတ်ပြုသမျှ နုရတော့မည့် ဂျာဂျာ ဖြစ်နေရပါပြီ။
‘ ဖြဲ ဖြဲ .. ဖြစ်ဖြစ် .. ’
‘ အား ... သေပြီ သေပြီ ... ဆရာရယ် သနားပါဦး ... ’
ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းဆွဲဖြဲရင်း လက်မောင်းနားရောက်တော့ အင်္ကျီအသားက ရုတ်တရက် ဆွဲဖြဲမရပဲ တစ်နေသည်မို့ ကိုလတ်က ပိုပြီး အားစိုက်ကာ ဆွဲဖြဲပြစ်တော့ ဂျာဂျာ့လက်မောင်းသား နုနုလေးတွေ သွေးခြေပင်ဥကုန်ပြီလား မှတ်ရသည် ..။ ဘယ်လောက်တောင်းပန်တောင်းပန် ကိုလတ်ကတော့ မရပ်ရေးချ မရပ်တော့ ..။ ဂျာဂျာ့အသံတွေကို မကြားပဲ ကိုလတ်နားထဲမှာ သူအင်္ကျီဆွဲဖြဲရာက ထွက်လာသော တဖြဲဖြဲ အသံတွေပဲ လွှမ်းမိုးနေသည်။ .. ထိုအသံတွေက သူ့ကို ပိုပြီး မုန်ယိုအောင် လုပ်ပေးနေကြသည်။ ဒီလိုနှင့် ခနအကြာတွင် ဂျာဂျာ့ယူနီဖောင်းအင်္ကျီအဖြူလေးမှာ အစိတ်စိတ်အမွှာအမွှာ ဖြစ်ကာ ကိုယ်ပေါ်မှ လျှောကျ သွားရတော့သည်။ ..
‘ အယ် အယ် .. ဆရာ ဆရာ .. မလုပ်ပါနဲ့ .. မလုပ်ပါနဲ့ .. ဂျာဂျာ ချွတ်ပေးပါ့မယ် ... ’
အင်္ကျီကိုချေမှုန်းပြီးတော့ ကိုလတ်လက်ကြီးတွေက ဂျာဂျာ့ အိတုံထမီလေးကို ကိုင်လာသည်၊ ဆွဲဖြဲမည်ပြင် လာပြန်သည်။ .. ဒီတခါတော့ ဂျာဂျာ မနေသာတော့။ .. ကိုလတ် ဆွဲမဖြဲခင် သူမထမီအနီလေးကို ကမန်းကတန်း ချွတ်ချပေးလိုက်ရလေသည်။ မဟုတ်ရင် ဒါလေးလဲ ကိုလတ်လက်ချက်မိသွားဦးမှာ။ .. ထမီတကွင်းဆိုလဲ တန်ဘိုးက နဲတာမှ မဟုတ်တာလေ .. နော် ။

ခုတော့ မီးချောင်းမီးရောင် ဖြူဖြူအောက်တွင် ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံး အဝတ်ဆိုလို့ ကျောတန်းဘရာစီယာလေး နှင့် အောက်က ပင်တီအနီရောင်လေးပဲ ကျန်တော့သည်။ ...
ကိုလတ်က ခုမှ လူစိတ်ပြန်ဝင်လာဟန်နှင့် သက်ပြင်းကြီးတချက်မှုတ်ထုတ်ကာ နောက်နဲနဲဆုတ်လိုက်၏။
‘ ဆရာရယ် .... ’
ဂျာဂျာ ခပ်တိုးတိုးညည်းတွားယုံမှလွဲပြီး ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ပါ။
ကိုလတ်က ဘရာစီယာနှင့် ပင်တီလေးနှင့် လှချင်တိုင်းလှနေသော ကြွေရုပ်လေး ဂျာဂျာ့ကို အငမ်းမရပင် စိုက်ကြည့်နေတော့သည်။ ပြီးတော့မှ ကြမ်းပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်လေ၏။
သူ့ခေါင်းကို သူ လက်နှစ်ဖက်နှင့် ခပ်တင်းတင်းဖိညှစ်ရင်း ခါယမ်းပစ်လိုက်သည်။ .. သူ့စိတ်တွေ ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်နော် .. ။

‘ ဆရာ .. ဆရာ .. နေလို့ကောင်းရဲ့လားဟင် .. ဂျာဂျာဘာလုပ်ပေးရမလဲ ... ’
အရေးထဲ မိဂျာဂျာက စိုးရိမ်တကြီးနှင့် သူ့ကိုပြေးပွေ့ထူသည်။ အားချင်းက မမျှလေတော့ သူကတော့ မတ်တပ်ရပ်မိမလာပဲ ဂျာဂျာ့ကိုယ်လေးသာ သူ့ရင်ထဲ လဲပြိုကျလာပြန်၏။
‘ ပွတ် .. အင်း ဟင်းဟင်း .. ’
အမှတ်မရှိသည့် မိဂျာဂျာ .. ။ ခံရတာတောင် နဲသေးသည်လို့ သူမဖာသာ တွေးလိုက်မိသည်။ ကိုလတ်က သူမနှုတ်ခမ်းတွေကို ပြတ်ထွက်မတတ် ဖမ်းစုပ်ပြစ်လိုက်သည်။ .. တူးပိစ်ကလွဲလို့ တခြားဘာမှ မကျန်တော့သည့် သူမကိုယ်ပေါ်မှ အသားစိုင်တွေကို မညှာတမ်းဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်နေပြန်သည်။

‘ အား .. ဟာ့ ဟာ့ .. ဆရာ ဆရာ .. ဘာလုပ်တာလဲ ရှီး .. အား .. ’
ကိုလတ်က သူ၏ နောက်ထပ်ဆန္ဒတခုကို အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ပါလေပြီ။
ဂျာဂျာ့ကို စတွေ့ပြီးကတည်းက သူမနာမည်ကို ဂျာဂျာလို့ ခေါ်လိုက်တိုင်း သူမကို ဘာဂျာပေးချင်စိတ်တွေ ထိမ်းမနိုင်သိမ်းမရ ပေါ်ပေါ်လာတတ်သည်ဟု စာရှုသူတို့ ဖတ်ခဲ့ရပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ...
ခုတော့ ကိုလတ် ဆန္ဒပြည့်ဝသွားရလေပြီ။ ..
ဂျာဂျာ့ကိုယ်လေးကို ကြမ်းပေါ် အသာလှဲချလိုက်ပြီး ပင်တီအနီလေးအောက်မှ ဖောင်းဖောင်းမို့မို့ နေရာလေးကို ကိုလတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးတွေက အငမ်းမရ ဖိကပ်ပြီး စုပ်ပြစ်လိုက်တော့ ဂျာဂျာ့ အနူတွေ အသဲတွေ ကလီစာတွေ အကုန် ကိုလတ်စုပ်အားနှင့်ပါသွားပြီလား ထင်လိုက်ရတော့သည်။
ဂျာဂျာ ထွန့်ထွန့်လူးသွားသည်။ ...
ကိုလတ်ကို အားလဲ နာသည်။ .. ကိုယ် လေးစားရင်းစွဲရှိခဲ့သော အလုပ်ထဲက ကိုယ့်ဆရာမို့ မျက်နှာလဲပူနေမိရသည်။ .. ကိုလတ်ကတော့ ဘာဆိုဘာကိုမှ ဂရုစိုက်သည့်ပုံ မရှိတော့။
ပင်တီလေးပေါ်မှ စုပ်နေရတာ အားမရသည့်အလား ကိုလတ်က ပင်တီလေးကို ဆွဲဖြဲပစ်လိုက်ပြန်သည်။
‘ ဗြဲ ဗြဲ ... အိုး ... ’
ပင်တီကတော့ ထမီလို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ချွတ်ပေးလို့ ရတာမဟုတ်လေတော့ ဂျာဂျာ ဘာမှ မတတ်နိုင်လိုက်။ မျက်စိတမှိတ်အတွင်းမှာပင် ပင်တီလေး စုတ်ပြဲသွားပြီး သူမ ဆီးခုံမို့မို့လေးနှင့် ရတနာရွှေကြုတ်ခံတွင်းဝမှ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက ထင်းကနဲ ဝင်းကနဲ ပေါ်ထွက်လာရတော့သည်။
ကိုလတ်က မျက်နှာတခုလုံးမှောက်ချကာ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို သူ့နှုတ်ခမ်းကြီးတွေနှင့်ဖိကပ်လိုက်ပြီး ဖူးကနဲ လေတချက် ခပ်ပြင်းပြင်းမှုတ်သွင်းလိုက်သည်။ ..

‘ အိုး ... မိုင် ... ’
ဂျာဂျာ ကော့ပြန်တက်သွားသည်။ .. တင်ပါးကြီးက ကြမ်းပြင်မှ တပေလောက်ပင် မြောက်တက်သွား၏။ ကိုလတ်နှိုးဆွမှုကြောင့် စိုရွှဲနှင့်နေသော အရည်တွေက မှုတ်လိုက်သည့်ခပ်ပြင်းပြင်းလေအားနှင့် လွင့်စင်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်တခွင် ပြန့်ထွက်သွားကြသည်။
‘ အာ့ .. အား ... ’
ကော့ပေးထားသလိုဖြစ်နေသည့် ဂျာဂျာ့ရွှေကြုတ်အဝ လေးကို ကိုလတ်က ပါးစပ်တခုလုံး ဟနိုင်သမျှ ဟကာ ငုံခဲလိုက်ပြီး စုပ်ယူလိုက်ပြန်သည်။ .. ဂျာဂျာ့တင်ပါးကြီးတွေ ကြမ်းပေါ် ဝုန်းကနဲ ပြန်ပြစ်ကျ၏။ တင်ဆုံသားအိအိကြီးတွေသာ မရှိလျှင် တင်ပါးရိုးတွေပင် ကျိုးလောက်သည်။ .. မိန်းကလေးတွေ တင်ဆုံ အိထွားကြတာ သဘာဝတရားက ဒီလိုအချိန်မျိုးတွေအတွက် ကြိုတင်စီမံပေးထားတာပဲ ဖြစ်ရမည်။ ..
ခုလဲ ကိုလတ် ဘာဂျာအစွမ်းအောက်တွင် ဂျာဂျာ့တင်ပါးကြီးတွေက ဒလစပ်ခါယမ်းနေလိုက် မြောက်တက်သွားလိုက် .. ပြန်ပြစ်ကျလာလိုက်ဖြစ်နေရာ တင်သားကြီးတွေ အိကနဲ အိကနဲကို ဖြစ်နေရတော့သည်။
နာလို့ နာရမှန်းလဲ မသိ။ .. ဂျာဂျာတို့ ဘာဂျာ အရသာကို ကောင်းကောင်းသိသွားပြီ။
ကိုလတ်က ရှီးရှီး စုပ်နေ မှုတ်နေရာမှ လျှာကြီးထုတ်ကာ အပြားလိုက်လျက်လိုက် .. လျှာဖျားလေးနှင့် အစိလေးကို ထိုးကော်ဆွလိုက် .. နှုတ်ခမ်းသားတဖက်စီကို သူ့နှုတ်ခမ်းကြီးတွေနှင့် ဖိညှပ်ဆွဲယူလိုက် လုပ်နေလေရာ ဂျာဂျာ ကော့ကော်ကန်ကား ဖြစ်နေရတော့သည်။ .. အရည်တွေလဲ ထွက်ကျလာလိုက်တာ ကိုလတ်နှုတ်ခမ်းတွေလဲ ပေပွနေပြီ။ .. ဒါနဲ့တင်မရပ်သေးပဲ ထပ်ထွက်လာသောအရည်တွေက ကြမ်းပေါ်မှာ အိုင်ထွန်းလို့ကို နေပြီ။ .. ဘယ်နှစ်ချီတောင် ပြီးကုန်ပြီလဲ မသိတော့။ ..

‘ အယ် .. အယ် ... မလုပ်ပါနဲ့ ဒါလေးတော့ ... ’
အောက်မှာ ဘာဂျာပေးနေရင်းက ကိုလတ်လက်ကြီးတွေက အပေါ်ဘက်တရွေ့ရွေ့တက်လာကာ ဘရာစီယာလေးကို လှမ်းကိုင်လာတော့ ဂျာဂျာ ပြာပြာသလဲပင် ကျောလေးကြွပြီး အမြန်ချိတ်ဖြုတ်ပေးလိုက်ရသည်။ မဟုတ်လျှင် ဒါလေးလဲ ကိုလတ်က ချမ်းသာပေးမှာမဟုတ်။ .. ဆွဲဖြဲပြစ်နေဦးမှာ။
ခုတော့ ဂျာဂျာ့အပေါ်ပိုင်းလဲ ဗလာကျင်းသွားပြီ။ ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ကိုယ် အပေါ်ပိုင်းဆီ လျှောကနဲတက်လာပြီး အရည်တွေပေပွနေသော နှုတ်ခမ်းကြီးတွေနှင့် ဂျာဂျာ့ နို့အုံကြီးတွေကို အငမ်းမရ စို့လိုက်ပြန်သည်၊

‘ ပြွတ် ပြွတ် … ပလပ် ပလပ် … ’
‘ အား .. အင့် .. အဟင့် … ’
ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် တခုမှ ခံရချက် မသက်သာပါလားနော် .. ။ ဂျာဂျာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ တွေးမိသည်။ …
စောစောက အောက်ပိုင်းမှာ ဘာဂျာပေးခံရတာကလဲ တမျိုး ခံစားချက်ပြင်းထန်သလို အခု အပေါ်ပိုင်းမှာ
နို့စို့ခံရတော့လဲ ရင်ထဲက နှလုံးသားတွေပါ ကိုလတ်ဆီ ပါသွားပြီလား ထင်မှတ်မှားရပြန်သည်။ ..
ကိုလတ်က ဒလကြမ်းကို အားမနာတမ်း စို့နေသည်။ …
ဘယ်ဘက်ကိုစို့လျှင် ညာ၊ ညာဘက်ကိုစို့လျှင် ဘယ်ဘက်နို့အုံကို လက်နှင့်အပီအပြင် သမ သေးသည်။
တော်တော်ကြာလာတော့ ဂျာဂျာ မခံနိုင်တော့ … ။ နို့အုံသားနုနုလေးတွေ နို့သီးခေါင်းလေးတွေ
ကျိန်းစပ်နာကျင်လာရပြီ။ ကိုလတ်စို့သမျှ ရင်ဘတ်လေး ကော့ကော့ပြီး ခံနေရသည်မို့ နောက်ကျောတွေလဲ
ညောင်းလှပြီ … ။ အောက်မှာလဲ အရည်တွေ အိုင်ထွန်းနေပြီ။ …

‘ အို … ဆရာရယ် … စို့လို့ မဝသေးဘူးလား … တော်ပါတော့ … ’
ဂျာဂျာ ထုတ်ကိုတောင်းပန်ရတော့သည်။ အရင်က သူမတောင့်တနေခဲ့ရသော အထိအတွေ့တွေက ခုလို
တကယ်တမ်း ကြုံလာရတော့ ထင်ထားသည်ထက်ကို ကောင်းနေပေမယ့် ကိုလတ်က ကြမ်းလွန်းတော့
ဂျာဂျာ မခံနိုင်ဖြစ်လာရခြင်းပါ … ။ ကိုလတ် စိတ်ဆိုးသွားမှာလဲ စိုးရိမ်နေမိသည်၊ .. အာရုံတွေ များလိုက်
ပါဘိတော့ ဂျာဂျာရယ် … ။
ကိုလတ်က ဒီတခါတော့ ဂျာဂျာ့စကားကို နားထောင်သည်။
နို့စို့နေတာ ရပ်လိုက်ပြီး ပက်လက်လေးဖြစ်နေသော ဂျာဂျာ့ပေါ် တကိုယ်လုံးထပ်မိအောင် လျှောကနဲ
တက်လာကာ နေရာပြောင်းယူလိုက်သည်။ ဂျာဂျာ့နို့အုံထွားထွားကြီးတွေက ကိုလတ်ရင်ဘတ်အောက်မှာ
ပြားကနဲဖြစ်သွားပြီး ဘေးဘက်ကိုပင် နို့အုံသားတွေ လျှံကျလာသည်။ မျက်နှာချင်း အအပ်မိတွင် ကိုလတ်
နှုတ်ခမ်းကြီးတွေက ခုနကမှနှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး ပါးပါးပြန်တင်ထားသည့် ဂျာဂျာ့နှုတ်ခမ်း အိအိထွေးထွေး
လေးတွေကို မလွတ်တမ်းဖမ်းစုပ်ထားလိုက်သည်။ အသာအယာဖွဖွလေး စုပ်နမ်းတာမျိုးမဟုတ်ပဲ ပါးစပ်
ကို အကျယ်ဆုံးဟကာ တရှိန်ထိုးစုပ်ပြစ်လိုက်ခြင်းမို့ နှုတ်ခမ်းဒေါင့်နားက မှဲ့နက်ကလေးပင် ကိုလတ်၏
စုပ်နမ်းသည့် စက်ကွင်းထဲ ဝင်သွားရသည်။ ကိုလတ်က ဒီမှဲ့နက်လေးကိုကြည့်ပြီး ဂျာဂျာ့ကို စွဲလမ်းနေခဲ့ရ
သူမို့ မှဲ့နက်လေးကို လျှာထိပ်နှင့် အသာထိုးကာ ရက်ရက်ပေးနေပြန်သည်။ ခံစားမှုက ထုတ်ဖော်ပြောရန်
ခက်လှအောင်ကို ထူးခြားဆန်းသစ်လှသည်။ … အရင်ဘဲ ကိုလွင်က ဒီမှဲ့လေးအကြောင်း ကဗျာတွေဖွဲ့ပြ
တတ်တာကလွဲလို့ ကိုလတ်လို လက်တွေ့ဆန်ဆန် မလှုပ်ရှားတတ်ခဲ့။ .. ခုတော့ ဒီမှဲ့လေးက ကိုလတ်နှင့်
ကျမှ ဂျာဂျာ့အတွက် အဓိပ္ပါယ် ပိုရှိသွားရပြီ။ …

ကိုလတ်ကြမ်းသမျှ အံကြိတ်ခံရင်း ဂျာဂျာ တလူးလူးတလွန့်လွန့် ဖြစ်နေရသည်။
နှစ်ယောက်သား တကိုယ်လုံး ထပ်ကပ်မိနေသည်မို့ အောက်ပိုင်းချင်းလည်း ကပ်နေမိသည်ဖြစ်ရာ ကိုလတ်
အတံကြီးက ဂျာဂျာ့ဆီးခုံလေးနှင့် ပေါင်တံဖြိုးဖြိုးနှစ်ချောင်းကြားတွင် ညပ်နေသည်။ ဒီတော့ ဇက်ကိုဖိချုပ်
ထားခံရသော မြွေတကောင်လို ကိုလတ်ဟာကြီးက ဒေါသတကြီး ရုန်းကန်နေရာ ဂျာဂျာ့ချက်ကောင်းနေရာ
လေးတွေကို လျှောက်ပြီးပွတ်တိုက်ထိုးဆွနေသလိုဖြစ်နေရသည်။ .. ဂျာဂျာ မနေနိုင်တော့။ .. ခံချင်လာပြီ။
‘ ဟင့် ဟင့် … လုပ်ပါတော့ ဆရာရယ် … ဂျာဂျာ မနေနိုင်တော့လို့ပါ … ’
အရှက်ကို ဘေးချိတ်ပြီး ဂျာဂျာလေး တောင်းပန်ရတော့သည်။ ..
ပြောချလိုက်မိပြီးမှ ကိုယ့်စကားကိုယ်ပြန်ရှက်မိတော့ မျက်နှာလေးက ရဲတွတ်သွားသည်။
ကိုလတ်က မျက်နှာချင်းခွာလိုက်ပြီး ခေါင်းထောင်ကာ ဂျာဂျာ့ရှက်မျက်နှာရဲရဲလေးကို အရသာခံကြည့်နေ
ပြန်၏။ ..
ကိုလတ်မျက်နှာကြီးက ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်နေရာ ဂျာဂျာ သီးမခံနိုင်တော့ပဲ ကိုလတ်နှာခေါင်းကြီးကို လိမ်ဆွဲ
ပြစ်ထည့်လိုက်မိသည်။ ..
‘ အား … နာတယ် ဂျာဂျာရဲ့ … ’
‘ ဩော် … သူ့ကျတော့ နာတတ်တယ် … သူများကျတော့ မနာတတ်တာကျနေတာပဲ .. ကိုင်လိုက်ညှစ်
လိုက်တာများ ကိုယ်ချင်းမစာ … ဟွန်း .. ’

‘ ကောင်းတော့ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား ဂျာဂျာ ရဲ့ .... ’
‘ သွားပါ .. ဆရာ့ကိုတော့ ကြောက်တောင်လာပြီ .. အတွေ့အကြုံက ဘယ်လောက်တောင် စုံထားလဲမသိ’
ဂျာဂျာ့ချစ်မျက်စောင်းလေးက ကိုလတ်ရင်ကို ကလိကလိ ဖြစ်စေသည်။
‘ အဲလို အတွေ့အကြုံစုံလို့လဲ ကိုယ်တကယ်ချစ်တဲ့ ဂျာဂျာ့ကို ရအောင်ဖန်နိုင်တာပေါ့ ... ဟုတ်ဖူးလား .. ’
‘ ကဲပါ ... ဟုတ်ပါတယ် .. ဆရာကြီးရယ် ... လုပ်မှာလဲလုပ်ပါဦး .. ဒီက မိန်းကလေးတန်မဲ့တောင်းပန်နေရတာ အားနာပါဦး ရှင်ရယ် ... ’
‘ အောရိုက် ... ’
ကိုလတ်က ခေါင်းကို ဆတ်ကနဲ တချက်ငြိမ့်လိုက်သည်။
ဂျာဂျာနှင့်သူနှင့်က ရင်ညွန့်ကနေ ဟိုးအောက်အထိ တောက်လျှောက်ဖိကပ်နေသည်မို့ ဂျာဂျာ့ခြေသလုံးလေးတွေကို ကိုလတ်ခြေဖမိုးတွေက ချိတ်လိုက်ပြီး ဂျာဂျာ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ကားကားလေးဖြစ်သွားအောင် အသာဆွဲဖြဲချလိုက်သည်။ ကားထွက်သွားသော ဂျာဂျာ့ခြေထောက်လေးတွေပေါ်မှာ ကိုလတ် ရဲ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းက အလိုက်သင့် ဖိကပ်ပါသွားသည်။ .. နှစ်ယောက်သား အပေါ်ပိုင်းတွေက ထိကပ်နေကြသလို ပေါင်တံတွေ ခြေထောက်တွေက ကားထွက်လျှက်သား တောက်လျှောက် ထိကပ်နေကြသည်။ ဆီးခုံချင်းလဲ ထိကပ်နေကြဆဲ။ ...
ဒီပုံစံက ကိုလတ်အလွန် နှစ်သက်သည့် (Frog) ပုံစံ ...
ပက်လက်လုပ်တာချင်းတူတူ လေ့ကြီးထိုးရိုးရိုးပုံစံထက် မိန်းကလေးဘက်က ညှစ်အားကိုပိုကောင်းစေသည့်အနေအထားမျိုးဖြစ်သည်။ ဒူးထောင် ပေါင်ကားပေးရမှာ ရှက်တတ်သော မိန်းကလေးတွေ အတွက်လဲအဆင်ပြေသည်။ ..

ထိုအနေအထားအတိုင်း နေရာယူလိုက်ပြီးသည်နှင့် ကိုလတ် ခါးကို အသာကြွလိုက်သည်။
စောစောက ပေါင်တံတွေကြားတွင် ညပ်နေရသော ကိုလတ်အတံကြီးက ကြွားကြွားရွားရွား ထောင်ထလာလေသည်။ .. ကိုလတ်က လက်တဖက်ကိုအောက်လျှိုပြီး သူ့ဟာကြီးထိပ်နှင့် ဂျာဂျာ့ရွှေကြုတ်လေး အဝတည့်သွားအောင် တေ့ပေးလိုက်သည်။ တည့်ပြီဆိုသည်နှင့် လက်ပြန်သိမ်းကာ ခါးကိုပြန်ဖိချလိုက်တော့၏
‘ ဗြွတ် ...... ’
‘ အား ဟားဟား .... သေပြီ သေပြီ .. ’
စောစောကတော့ သူပဲ လုပ်ပါတော့ဆိုပြီး တကယ်လုပ်တော့ ဂျာဂျာ ခေါင်းကိုခါရမ်းကာ ကိုလတ်ရင်ဘတ်ကြီးကို အတင်းတွန်းပစ်နေသည်။ ... မိန်းကလေးတွေများ မူယာမာယာကိုများတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးထင်ပ့ါ ။ ရည်းစားရှိနှင့်ပြီးသားပေမယ့် ပါကင်မဖွင့်ရသေးသော အပျိုလေးမို့ ဂျာဂျာ့ဟာလေးက တင်းကြပ်စီးပိုင်နေကာ အဝင်မလွယ်လှပဲ ဖြစ်နေသည်။ ကိုလတ်လဲ အခြေအနေအရ ခါးကိုအဆုံးဖိမချသေးပဲ ဖြေးဖြေးချင်းဖိနှဲ့ကာ သွင်းနေလိုက်၏။
‘ ဗြိ .. ဗြိ .. ’
‘ အား ... အား ... နာတယ် .. နာတယ် ဆရာရဲ့ ... တော်ပါတော့ ... အိုး ... ’
ကိုလတ်က တဖြည်းဖြည်းချင်းနဲ့သွင်းနေသဖြင့် ဂျာဂျာ အော်နေသည့်ကြားမှပဲ ကိုလတ်အတံကြီးကတွင်းပေါက်ထဲ မြွေဝင်သလို တအိအိထိုးဝင်နေသည်။ .. သို့ပေမယ့် လမ်းတဝက်လောက်အရောက်မတော့အထဲမှ အတားအဆီးလေးတခုက ရှေ့ဆက်မတိုးရန် အာခံနေလေသည်။ .. ဩော် .. ဂျာဂျာ အပျိုစင်လေးရှိသေးတာပဲ .. သေချာသွားပြီလေ။

ကိုလတ်က ရှိုက်ကနဲ လေတချက်ချွန်လိုက်သည်။
ထို့နောက် ခါးကို အသာပြန်မတ်လိုက်ပြီး အံတချက်တင်းတင်းကြိတ်ကာ ဂျာဂျာ့အတွက် ဟိုအရင်ကတဲကမျှော်မှန်းသိမ်းဆည်းထားခဲ့ရသမျှ အားတွေအင်တွေကို အကုန်ထုတ်သုံးကာ ဆောင့်ချလိုက်တော့သည်။
‘ ဗြစ် ... ဖောင်း ... ’
အပျိုစင်အမှေးလေးက ဗြစ်ကနဲပေါက် ... ပြီးလဲပြီးရော အရှိန်နှင့်ထိုးဝင်လာသည့် ကိုလတ်ဟာကြီးကဂျာဂျာ့ထဲ အဆုံးထိအောင် ဝင်သွား .. ဆီးခုံချင်းက ဖောင်းကနဲဆောင့်မိ ... အဖြစ်အပျက်တွေက တဆက်တည်း ဖြစ်ပွားသွားသည်။

ဂျာဂျာ အမယ်လေး တရန်ပင် အချိန်မရလိုက်တော့။ ...
ပါးစပ်လေး အစွမ်းကုန်ဟကာ ခေါင်းလေးနောက်ပြန်လန်ထွက်သွားစဉ်မှာပင် ကိုလတ်က အောင်လံစိုက်ထူလိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွားတော့သည်။ ...
ကိုလတ်ဟာကြီး၏ကျောဘက်မှ ဂေါ်လီလေးနှစ်လုံးကလဲ တာဝန်ကျေစွာဖြင့် ဂျာဂျာ့အစိလေးကို ဒလကြမ်းပွတ်ဆွဲချသွားရာ ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံး ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်းထသွားရတော့သည်။ ... ဩော် .. လူ့ဘဝ အရသာဆိုတာ ဒါပါလား နော် ... ။

အောင်လံတဆုံးစိုက်ပြီးသည်နှင့် ကိုလတ်က ပြန်ဆွဲမထုတ်သေးပဲ ဆက်ကာ ဖိထားသည်။
တအင်းအင်း ညဉ်းသံလေးတွေနှင့်အတူ ဂျာဂျာ့ခြေထောက် ပေါင်တံနှင့်ဖင်ဆုံကြီးတွေက တရှုရှုကြွတက်ရုန်းကန်နေကြသည်။ ကိုလတ်က ကြွခွင့်မပေးပဲ အားထည့်ကာ ဇွတ်ဆက်ဖိထားတော့ ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံး သွေးတွေ ဆူပွက်တက်လာတော့သည်။ .. အပျိုမှေးလေးပေါက်သွားလို့ နာဖို့တောင် သတိမရနိုင်တော့။ အထဲက အတွင်းသားလေးတွေက တလှုပ်လှုပ်တရှုရှုနှင့် ကိုလတ်ဟာကြီးကို ဆီးကြိုထွေးပွေ့ထားကြသည်။ သွေးထဲသားထဲမှ ဆိမ့်တက်လာသော အရသာတွေက ဂျာဂျာ့တကိုယ်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားကြသည်။ ... ဩော် ... အလိုးခံရတာ ဒီလောက်အရသာရှိမှန်းသာကြိုသိရင် ဂျာဂျာတို့ ဒီအရွယ်အထိအောင်တောင် မနေပဲ အစောကြီးကတည်းက ယောကျ်ားယူပြစ်လိုက်ပြီးသား ရှိရော့မည်။ .. ခုလဲ နောက်တော့ မကျသေးပါဘူးလေ ... အရွယ်က ခုမှ ၂၅ ရှိသေးတာပဲ။ .. ရှေ့လျှောက် ဘဝမှာ တဝကြီး အလိုးခံဖို့ အချိန်တွေ အများကြီး ကျန်ပါသေးသည်လေ ... ။
ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ဂျာဂျာ မပွင့်တပွင့်လေး ပြုံးလိုက်မိတော့ ကိုလတ်က မျက်မှောင်ကျုံ့သွားသည်။
သူကဖြင့် သနားလို့ တအားတောင်မဆောင့်သေးပဲ ခနနှပ်ပေးထားတာကို မချောက ဘာထင်နေလဲမသိ .. လို့ ကိုလတ်က တွေးမိသွားသည်။ ဒီလူ ဒါအကုန်ပါပဲလို့များ ထင်နေရော့သလား မပြောတတ်။ ဒီလောက်တောင်ရှိလှတာ တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ ...

ကိုလတ် တလွဲတွေးမိသွားတာက ဂျာဂျာ့အကြိုက်ဖြစ်သွားသည်။
ကိုလတ်က စောစောက သနားချင် ညှာချင်နေသည့်စိတ်တွေကို စွန့်လွှတ်ကာ အသားကုန် ကျုံးတော့သည်ကိုး ... ။ ဂျာဂျာကလဲ ဒါမျိုး အားရပါးရ ခံချင်နေပြီမို့ ဆန္ဒနှင့်လက်တွေ့ တထပ်တည်းကျသွားရလေတော့သည်ပေါ့။ ...

‘ ဖုံး ဖုံး .. ဖတ်ဖတ် ... ’
‘ အား အ ... အား အ ... ’
ကိုလတ်ဆောင့်သံ နှင့် ဂျာဂျာ့နှုတ်မှ အလိုလိုပွင့်ထွက်လာသော ညဉ်းသံလေးတွေက အခန်းထဲမှာ စည်းဝါးမှန်မှန် လွင့်ပျံ့နေသည်။ ပါကင်ဖွင့်ပြီးကာစလေးလဲဖြစ် ... ဖရော့ခ် ပုံစံ၏အားသာမှုကလဲ ကူညီနေဆိုတော့ ကိုလတ်အတွက်တော့ အထိအတွေ့က ထူးရှယ် ဖြစ်နေရတော့သည်။ ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း အောက်မှ ဂျာဂျာရဲ့ စိတ်ထစရာ တင်ဆုံကြီးတွေက လေမွေ့ယာတခုအလား ပြန်ပြန်ကန်တင်ပေးနေကြမှုကလည်း အရင်က ဖြုတ်ခဲ့ဘူးသည့် ဘယ်မိန်းကလေးတွေနှင့်မှ မတူအောင် အရသာထူးလှသည်။ .. ပိန်ပိန်ပါးပါးလေးတွေက ကိုယ်ဟန်ကျော့သလေးဘာလေးနှင့် ခုလို အရသာမျိုးကျ ဘယ်လိုမှ မပေးစွမ်းနိုင်တာ ဘယ်သူငြင်းချင်ကြသေးသည်လဲ ... ။ ဩော် ဒီလို တင်ဆုံကြီးမျိုးနှင့် ဂျာဂျာ့ကိုဖြုတ်ခွင့်ကြုံတာ သူကား ကုသိုလ် ထူးပေစွ။ ဂျာဂျာ့ကိုယ်လေးက အောက်မှာ တလူးလူးတလိမ့်လိမ့်ဖြစ်နေတိုင်း ရင်နှစ်မွှာကြားမှ နို့အုံအိအိကြီးတွေကလည်းပဲ တအိအိနှင့် ကိုလတ်ရင်ဘတ်ကို လာရောက်ပွတ်သပ်နေကြသည်မှာ ကိုလတ်တော့ တညလုံးသာ ဒီလို နေနေလိုက်ချင်စိတ် ပေါက်မိတော့သည်။ ... အားပြတ်လို့ သေချင် သေသွားပလေ့စေ လေ။ ...

‘ ဂျာဂျာ ခံလို့ကောင်းရဲ့လားဟင် ခံကောခံနိုင်ရဲ့လား ..... ’
ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် မနားတမ်းဆောင့်လိုက်ပြီးမှပဲ ကိုလတ်က စကားမေးဖော်ရတော့သည်။
မခံနိုင်လို့ အသက်ထွက်မည့်သူ့သာဆို ဘယ်နှစ်ခါလောက် သေပြီးလောက်ပြီလဲ မသိ။ ..
ဂျာဂျာ့လို အိုးကောင်းမောင်းသန် မို့သာ တော်တော့သည်။

‘ အား ... ရှီး ... ကောင်းတယ်ဆရာ ... ခံနိုင်ပါတယ် .. ဟို ဟိုလေ ... ’
ဂျာဂျာက စကားဆက်ရ ခက်နေသည်။
‘ ပြောလေ ဂျာဂျာရဲ့ .. ’
‘ အဟင်း ... ဂျာဂျာ ရှက်လို့ .. ပြောရမှာ .... ’
‘ သြော် .. ဂျာဂျာရယ် .. ဒီအခြေအနေရောက်မှများ ရှက်နေရသေးတယ် .. ပြောသာပြော .. ’
‘ ဟို ဟိုလေ .. ဒီပုံစံနဲ့ ခံရတာ အားမရသလိုပဲ ဆရာရယ် ... ’
အလဲ့ ... မချွေချောက အလာကြီးပဲ။ ဟုတ်တော့လဲ ဟုတ်ပါသည် .. ဒီ ဖရှောခ် ပုံစံက ယောကျ်ားလေးတွေ အတွက်တော့ ညှစ်အားကောင်းကောင်းပိုခံစားရသည်ကော ပေါင်တံနှင့်ခြေသလုံးလေးတွေ၏ အထိအတွေ့ ကိုပါ တပြိုင်တည်း ခံစားရသည်ကောကြောင့် ပိုဖီးလ်လာသော်လည်း မိန်းကလေးတွေအတွက်ကျတော့ဖြင့် အဝင်မနက်လှသဖြင့် အထဲမှာ နင့်နင့်နဲနဲ မရှိလှသောကြောင့် တချို့မိန်းကလေးတွေက လုံး၀ အားမရ ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ထန်သော သွေးသားဆူသော ဂျာဂျာ့လို မိန်းကလေးတွေအတွက်တော့ မထိတထိလိုသာပဲ ဖြစ်နေရသည်ပေါ့။ ...
ကဲလေ ... ပရိသတ်က တောင်းဆိုလာမှတော့ ပုံစံပြောင်းကြယုံပေါ့။ ...
‘ ကဲ ... ဒါဆို ပုံစံပြောင်းကြမယ် ... ဟုတ်ပြီလား ... ’
‘ ဟုတ် ... ’
ကိုလတ်က သူ့ဟာကြီးကို ဂျာဂျာ့အထဲမှ ဇတ်ကနဲ ဆွဲနှုတ်လိုက်၏။ ဂျာဂျာ့ရင်ထဲ ဟာပြီးကျန်ခဲ့သည်။ ... အသာအယာနှုတ်တာမဟုတ်ပဲ ဇတ်ကနဲဆွဲနှုတ်တာဆိုတော့ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေတောင် အပြင်ကို စွိကနဲ စူထွက် ပါသွားရပြီးမှ တဖြည်းဖြည်း ပုံမှန်နေရာ ပြန်ရောက်သွားရသည်။

‘ ကဲ .. ဂျာဂျာ ခနထဦး ... ပြီးတော့ လေးဘက်လေး ထောက်ပေး ... ’
ဂျာဂျာက စွေ့ကနဲထကာ လေးဘက် ကျော့ကျော့လေး ထောက်လိုက်သည်။ မြန်မြန်လုပ်မှ .. အထဲမှာနေရတာ ဟာလှပြီ ... ။
‘ အဲ ... ဟုတ်ပြီ .. ခါးလေးကို နဲနဲအောက်နှိမ့်ချလိုက်ပြီး တင်ပါးကြီးတွေကို နောက်ကို ကော့ထုတ်ပေး ’
ကိုလတ်က အပီအပြင်ကို လမ်းညွှန်နေသည်။ လက်ကလဲ ဂျာဂျာ့ခါးသိမ်သိမ်လေးကို လာဖိပေးကာ ပုံစံကျ အောင် လုပ်ပေးနေလိုက်သေးသည်။ တင်ပါးအိအိကြီးတွေကိုလဲ နောက်ကို ဆွဲကော့ထုတ်ပေးလိုက်သေး၏။
‘ အဲ .. ဟုတ်ပြီ ... ရပြီ .. ’
ဂျာဂျာ့ပုံစံက ဒီလို Doggy စတိုင်လ် နှင့်လဲ အရမ်းကို ဆွဲဆောင်အား ကောင်းနေလေသည်။
ကြည့်လိုက်ပါဦး ...
လက်လေးက ခပ်ယိုင်ယိုင်လေးထောက်ထားသည်။ .. သေးသိမ်သောခါးလေးက ခုလိုလေးဘက်ထောက် နေတော့ ပိုပြီးတော့ကို သေးသွယ်သွားသလားထင်ရသည်။ တင်သားကားကားကြီးတွေကလဲ ပိုပြီး စွင့် တက်လာကြသည်။ .. ရင်ဘတ်အောက်မှာတော့ ဖူးစင်မှ ဖူးသီးကြီးတွေလို နို့ကြီးနှစ်လုံးက တွဲလောင်း ကျနေကြသည်မှာ အသဲယားစရာ ... ။ အဲ .. ကိုလတ် ဒီလောက်ပွဲကြမ်းပစ်လိုက်သဖြင့် ဂျာဂျာ့ခေါင်းမှ သူနာပြုခေါင်းဆောင်း လေးကတော့ ပြုတ်ကျနေပြီးတော့ ဆံပင်လေးတွေလဲ ကလစ်တွေ ညှပ်တွေပြုတ်ပြီး ဖရိုဖရဲ ဝဲကျနေရသည်ပေါ့ ...။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ဖရိုဖရဲလေး ဖြစ်နေတာကိုက တမျိုးဆွဲဆောင်အားတိုးကာ ရမက်တွေ ပိုထန်စရာ ဖြစ်နေရတော့သည်။ ... ဖင်ဆုံကြီးနှစ်ခြမ်းကြားမှ ပြူးထွက်နေသော နှုတ်ခမ်းသား တွေကတော့ ကိုလတ်ကို လာလှည့်ပါ ဆော်လှည့်ပါနှင့် ခေါ်နေကြပြီ။ ...

ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ ရင်ခုန်စရာ အိုးကြီးနောက်မှာ ကပ်ပြီး ဒူးထောက်ချလိုက်၏။
ငယ်ဖော် အတံကြီးက တာဝန်ကို ဦးလည်မသုန် ထမ်းရွက်ဖို့ တယမ်းယမ်းနှင့် အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ ...
ကိုလတ်က ပြူးထွက်နေသော နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေအ၀ကို သူ့ဟာကြီး အသာတေ့လိုက်၏။
တော်တော်နှင့် ထိုးမသွင်းသေးပဲ အဝမှာတင် တရွရွပွတ်ကာ လက်တွေကလဲ ဂျာဂျာ့တင်ပါးကြီးတွေကို အသာအယာ ပွတ်သပ်လိုက် ညှစ်နယ်လိုက် လုပ်ပေးနေသည်။ ဂျာဂျာ့တင်ဆုံကြီး တယမ်းယမ်းဖြစ်လာ တော့သည်။ မြန်မြန်များ ဝင်သွားလို ဝင်သွားငြား ကိုလတ်ရှိရာ နောက်ဖက်ကို ဖင်ဆုံကြီးက ဖွတ်တိုး လာသည်။ ..

ကိုလတ်က ညစ်ကျယ်ကျယ်လေး ပြုံးလိုက်မိ၏။
မယ်ခုမှျော် .. ဆိုတာ ဒါမျိုး ဖြစ်မှာပေါ့။ ...

‘ ဖြွတ် ’
‘ အား .... ’
ကိုလတ်က အစာလိုက်ဟပ်သလိုတယမ်းယမ်းဖြစ်နေသော ဂျာဂျာ့ဖင်ဆုံကြီးကို ဆတ်ကနဲ လက်နှစ်ဖက်နှင့် အားရပါးရ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ယင်း တချိန်တည်းမှာပင် စံချိန်လွန် ကိုလတ်ဟာကြီးက ဂျာဂျာ့ ပါကင်ဖွင့်ပြီးစ ရွှေကြုတ်လေးထဲ အဆုံးထိတိုင် တဟုန်ထိုး ထိုးဝင်သွားတော့ ဂျာဂျာ ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်မိသည်။ တင်ပါးကြီးတွေက တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ခါယမ်းထွက်သွား၏။

‘ အား ... ဆရာရယ် .. အထဲမှာ သားအိမ်ကိုထိုးမိနေပြီ .. အား .. အား ... ’
ဂျာဂျာ့ဖင်ကြီးက ရမ်းထွက်သွားပေမယ့် ကိုလတ်က သူ့ဟာကြီးကို ကျွတ်မထွက်သွားအောင် အတင်းဖိပြီး ထိုးထည့်ထားတော့ အထဲက ဂျာဂျာ့သားအိမ် အဝလေးကို ကိုလတ်ထိပ်ဖူးကြီးက ဒလကြမ်းထိုးဖိနှိုးဆွပေး သလို ဖြစ်သွားရသည်မို့ ဂျာဂျာ မျက်ရည်တွေပင် လည်တက်လာအောင် ထိထိမိမိ ခံစားလိုက်ရသည်။ စောစောကပုံစံနှင့် အားမရပါဆိုသည့် မိဂျာဂျာတယောက် အားရယုံမက အီဆိမ့်ပြီးကို တက်သွားရလေပြီ။ ခါးလေးက ပို့ညွှတ်ကျသွားသည်။ .. ရှေ့မှာထောက်ထားသော လက်လေးတွေပါ ခွေကျချင်သလိုလို ယိုင် ထိုးသွားသည်မို့ မျက်နှာနှင့်ကြမ်းပြင်မဆောင့်မိအောင် မနဲအားတင်းကာ ပြန်ပြီး မတင်လိုက်ရ၏။ .. ခုလို ဂျာဂျာ ခွေခွေလေးလဲကျလုလုဖြစ်သွားပြီးမှ အတင်း အားခဲကာ လက်ကလေးတွေထောက်ပြီး ပြန်ရုန်းထလာပုံက ကိုလတ်မျက်စိထဲမှာ အလွန်ကိုကြည့်ကောင်းသွားရသည်။ ရမက်တွေ ပိုထန်လာသည်။ သူပြောလို့ ပုံစံပြောင်းပေးထားရတာပဲ .. ခွေယိုင်ရုံမကလို့ ပုံလျက်ပဲ လဲကျကျ .. သနားနေစရာ မလို ပါဘူးလေ ဆိုသောစိတ်ရိုင်းတွေ ဝင်လာသည်။
ကိုလတ်စိတ်တွေကို လွှတ်ပေးလိုက်မိတော့သည်။ .....

ကိုလတ်က ဂျာဂျာ့ ခါးသိမ်သိမ်လေးကို လက်နှစ်ဖက်လုံးနှင့် စုံကိုင်ဆွဲထိန်းထားလိုက်သည်။ ..
ပြီးတော့ ဂျာဂျာ့တင်ပါးအိအိကြီးတွေ လှိုင်းလေးတွေထကာ တုန်တုန်တက်သွားသည်အထိကို အားရပါးရ ပြစ်ပြစ်ပြီး ဆောင့်ချနေလိုက်တော့သည်။ ..
ပထမတော့ ဂျာဂျာ ငါးရံ့ပြာလူး ခါယမ်းနေသေးသည်။ ... သို့ပေမယ့် ခနကြာတော့ အထာကျသွားပြီး သူမကိုယ်သူမ ဟန်ချက်ညီအောင် ထိန်းနိုင်သွားသည်။ ခွေလဲကျမည့် အရိပ်အယောင် မရှိတော့ ... ။ ကိုလတ် ဆောင့်ချက်နှင့်အညီ စည်းချက်ကျကျ သူမတင်ပါးကြီးတွေကို နောက်ပစ်ပစ်ပေးပြီး တက်ညီ လက်ညီလေးပင် လှုပ်ရှားပေးလာလေသည်။ ခုမှ ဒီပုံစံနှင့်ခံရတာ ဂျာဂျာ အထာကျသွားပြီ။ အရသာလဲ အကြီးအကျယ် တွေ့သွားရပြီ။ ...

ဂျာဂျာ နောက်ပေး ပေးတတ်လာတော့ ကိုလတ်လဲ ဆောင့်ရတာ အရသာပိုတွေ့လာသည်။
တကယ်ပါ ... သူအရင်ဖြုတ်ခဲ့ဘူးသည့် မိန်းကလေးတွေထက်ကို ဒီဆရာမလေး ဂျာဂျာ့ဆီမှာ ပြောပြရ ခက်လှသော ဆွဲဆောင်အား တခုခု ရှိနေတာအမှန် ။ .. နောက်ထပ် မိန်းမတွေ ရာချီဖြုတ်လို့ကော ဒီလို စိတ်ပါလက်ပါ ငြိတွယ်မှုမျိုး ရမည်ဟု မည်သူ အာမခံနိုင်ပါမည်နည်း။ .. တသက်တာအတွက် သူမကို အပိုင်ဖြုတ်ခွင့် လိုင်စင်ရရှိအောင် လက်ထပ်ယူလိုက်တော့မည်ဟု ကိုလတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိသည်။

ဒီအတွေးလေး ဝင်လာတော့ ဂျာဂျာ့ကိုဖြုတ်ရတာ ပိုကြည်နူးစရာကောင်းလာသည်။
ကြိုက်ကုန်းတယောက်ကို ဖြုတ်နေရသလိုမျိုး မခံစားရတော့ပဲ ဘဝကြင်ဖော်လောင်း ကောင်မလေးကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ဖြုတ်နေရသလိုဖြစ်လာပြီမို့ ကိုလတ်ခံစားမှုတွေက ပိုမို ဆန်းသစ်လာသည်။
ခံစားမှုတွေ ဆန်းသစ်လာတော့ ဆောင့်ချက်တွေကလဲ ပိုပြင်းလာသည်။ သုတ်ကလဲ ထွက်ကိုမလာတော့။
အချိန်တွေ ဘယ်လောက်ကြာသွားသည်မသိတော့ ... ။
ခံနေရသော ဂျာဂျာတော့ မြော့နေလေပြီ။ ... စောစောက ကိုလတ် ဘာဂျာပေးထားစဉ်က နှစ်ချီသုံးချီ

ပြီးထားပြီးသားမို့ ဒီတချီကျတော့ တော်တော်နှင့်တော့ မပြီးနိုင်သေး ... ။ ကြာတော့ ဒူးတွေ နာလာပြီ။ ရှေ့မှာထောက်ထားရသော လက်လေးတွေလဲ ညောင်းလှပြီ။ .. ကိုလတ်ကတော့ ဘယ်ကမ္ဘာအထိ ကို ဆက်ဆောင့်နေဦးတော့မည်မသိ။ .. သို့ပေမယ့် ကိုလတ်က မိန်းမမျိုးစုံနှင့် အတွေ့အကြုံစုံထားသူမှန်း ဂျာဂျာ သိနေတော့ သူမကျမှ ခံနိုင်ရည်မရှိလို့ အထင်ခံရမှာ တနည်းအားဖြင့် အထင်သေးသွားမှာလဲ ဂျာဂျာ ကြောက်သည်။ .. ကိုလတ်စွဲသွားမှ သူမ ဘဝလဲ ကြိုက်ကုန်းမဖြစ်ရပဲ တည်တည်တန့်တန့် ပွဲတက်မယားဖြစ်ခွင့်ရမှာ မဟုတ်လား။ .. ဒီတော့လဲ ဂျာဂျာ့မှာ အံကိုတင်းတင်းကြိတ်ယင်း အဝတ်ပုံကြီး တခုလို ပျော့ခွေမကျသွားအောင် အစွမ်းကုန် တောင့်ထားရရှာလေတော့သည်။ နဖူးဆံစပ်မှာလဲ ချွေးဥလေး တွေပင် သီးထနေပြီ။ ..

ကိုလတ်ကတော့ ခါးသိမ်သိမ်လေးကို စုံကိုင်ညှစ်ကာထိန်းထားရင်း ဆောင့်လိုက်၊ .. တချီတချီကျပြန်တော့ ဖူးသီးကြီးတွေလို တွဲလောင်းကျကာ ဗရမ်းပတာ ခါယမ်းနေသော ဂျာဂျာ့နို့အုံကြီးတွေကို ရှေ့ကိုကိုင်းပြီး လှမ်းဆုပ်နယ်လိုက်နှင့် အပီအပြင်ကို ဖြိုနေလေတော့၏။ တခါတခါကျပြန်တော့လဲ ဂျာဂျာ့ကျောပြင် ဖွေးဖွေးလေး ပေါ်မှာ အသာမှောက်ချကာ ဂျာဂျာ့ကျောလေးနှင့် သူ့ပါးတွေကပ်ထားရင်း အမောဖြေသလို လုပ်ကာ အသာညှောင့်နေတတ်ပြန်သေးသည်။ ခနလောက် အဲဒီလို ညှောင့်ပြီးလို့ သက်လုံပြန်ကောင်း သွားသည်နှင့် နဂိုအတိုင်း အသားကုန် ပြန်ဆောင့်ပြန်တော့၏။ ဂျာဂျာ့မှာသာ နားခွင့်မရ .. အမောလေးမှ ဖြေခွင့်မရပဲ တလစပ်ကို ခံနေရလေတော့သည်။ ...

ဒီပုံစံပြောင်းတာ နာရီဝက်ကျော်လာပြီထင်သည်။ .. ဂျာဂျာလဲ မျက်လုံးတွေပြာ ခေါင်းတွေ မူးလာပြီ။ စောစောကလို ရင်ချင်းအပ် ခြေထောက်တွေကား အနေအထားလေးမှာ အသာနှပ်မနေခဲ့မိတာ မှားလိုက်လေ ခြင်း လို့ ခုမှ နောင်တရမိသည်။ .. သို့ပေမယ့် ခုချိန်မှတော့ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပြီပဲ။ ... တဖြည်းဖြည်းခံရင်းခံရင်းနှင့် ဂျာဂျာ့ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ ခံစားမှုတွေ ပြန်ပြီး ဆန်းသစ်လာသည်။ .. ဖီလင်တွေ အပြတ်တက်လာသည်။ အူထဲအသည်းထဲမှ တလှိုက်လှိုက် ဖြစ်လာသည်။ နို့အုံကြီးတွေ တင်းထလာပြီး နို့သီးခေါင်းလေးတွေက ကျိန်းစပ်ကာ ထောင်မတ်ချွန်ကော့ လာကြသည်။ .. ဂျာဂျာ အသက်ရှုတွေ ပိုမြန်လာသည်။ .. ပြီးတော့မည် နောက်တချီ ... ။

'အ .. အား ... ဆရာရယ် .. ပြီးပြီ ပြီးပြီ .. ဂျာဂျာပြီးပြီ ... ကောင်းလိုက်တာ .. အိုး မိုင်ဂေါ့ဒ် ... ' ဂျာဂျာ့ရွှေကြုတ်လေးထဲမှ အရည်တွေ ဖွီးကနဲ ပန်းထွက်လာသည်။ ကိုလတ်ဟာကြီးနှင့် ကြပ်သိပ်ပြည့် နေသည့်ကြားထဲမှ အတင်းကို တိုးထွက်စီးကျကုန်၏။ ဂျာဂျာ့အသံလေးက တုန်ယင်စွာအဖျားခတ်ရင်း တိမ်ဝင်သွားတော့သည်။ ဂျာဂျာ ဘယ်လိုမှ မတောင့်ထားနိုင်တော့ .. အားတွေအင်တွေ အကုန် ကုန်ပြီ။ ကိုလတ်ဟာကြီး တပ်လျှက်တန်းလန်းနှင့်ပင် လက်ပစ်ခြေပစ်ကို ဟပ်ထိုးလဲကျ သွားရရှာလေတော့သည်။ ကိုလတ်လဲ မပြီးသေးသော သူ့ဟာကြီးကို ဂျာဂျာ့အထဲ စိမ်ထားရင်းနှင့် ဂျာဂျာ့အပေါ် အသာထပ်လျှက် မှောက်ချကာ မှိန်းနေလိုက်လေတော့၏။
ခနနေလို့ ဂျာဂျာ အမောပြေလျှင်တော့ နောက်တပွဲနွှဲရန် အဆင်သင့်ပြင် စောင့်စားရင်း ဂျာဂျာ့ လည်ဂုတ်သား ဝင်းဝင်းလေးတွေကိုသာ ခပ်ဖွဖွလေး ငုံခဲနေလိုက်မိပါတော့သတည်း ... ။

× ×

(ပြီးပါပြီ)

မှတ်ချက်။ ။ ထိုညက ကိုလတ်နှင့်ဂျာဂျာ မိုးအလင်းဆွဲကြသဖြင့် နောက်နေ့ကျတော့ နှစ်ယောက်လုံး ဆေးရုံမသွားနိုင်ကြတော့ပဲ ရောင်တခင်ခွင့်တွေ ယူလိုက်ကြရပါတော့သည်။ နောက်နှစ်လလောက်ကြာတော့ သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ဖြစ်သွားကြပါတော့သည်။ ကိုလတ်လဲ ခြေငြိမ်သွားပါတော့သည် ခင်ဗျား .... ။